

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriæ, 1669

Pars Quarta. De quarto Beneficio, siue de Indulgentijs Confraternitatis
beatissimæ V. Mariæ de monte Carmelo, à Romanis Pontificibus
concessis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](#)

PARS QUARTA,

De IV. beneficio, sive de indulgentijs Confraternitati beatiss. Virginis MARIÆ de monte Carmelo & Romanis Pontificibus concessis.

CAPUT I.

De Indulgentijs in communi.

226.

Indulgen-
tia quid?

NT facilius & pleniū percipiāntur ea, quæ de indulgentijs Confratrum nostrorum dicturi sumus, operæ preciū erit, nonnulla de indulgentijs in communi, compendiose præmittere. Sciendum imprimis, quod indulgentia nihil sit aliud, nisi pœna temporalis, que remissa culpa adhuc restat solvenda liberalis condonatio, per dispensationem Ecclesiastici thesauri facta.

Dicitur liberalis condonatio, quia indulgentia non fundatur in votione, vel labore recipientis; sed in abundantia & cumulo mitorum ac satisfactionum Christi & Sanctorum. Dicitur pœna temporalis, quia cum remissione culpæ pœna æterna in temporalem transmutatur: dicitur per dispensationem Ecclesiastici thesauri, quia exstet in Ecclesia thesaurus constans satisfactionibus Christi & Sanctorum; uti patet ex Extravag. CLEM. VI. Unigenitus de penitent. & remiss. & explicat S. Doctor in 4. dist. 20. 43. q. 2. quæ satisfactiones consistunt communes toti Ecclesiæ, distribuuntur & dispensantur singulis secundum arbitrium illius, qui Ecclesia præst.

De indul-
gentia per
modum ab-
solutionis
& per mo-
dum suffra-
gij.

Hæc desfu-
ctus, illa vi-
ventibus
competit,
& quomo-
do?

OBSERVANDUM est secundò, quod dupliciter fiat condonatio pœnae temporalis; primò per modum *absolutionis*, secundò per modum *solutionis*, seu *suffragij*. Condonatio per modum *absolutionis* competit viventibus, & in Ecclesia militante degentibus, per modum autem suffragij propria est animabus, quæ in purgatorio expiantur. Explicandum est hoc amplius.

Pontifex concedit indulgentias viventibus, tanquam *Judex* subditis, absolvendo illos & liberos à pœnis debitibus dimittendo: mutuis vero, & in purgatorio existentibus non ita, sed solum per modum suffragij, aut solutionis; quia ejusmodi animæ jam sunt extintæ.

jurisdictionem & absolutionem Iudiciale Ecclesie, ideoque Pontifex in hoc sensu solum concedit indulgentias mortuis: quia offert pro ijs Deo satisfactio*n*es Christi & Sanctorum, quasi pretium, quo à pœnis persolvendis redimantur, quas Deus illis immediatè remittit, pretium illud ex pacto cum Christo inito acceptando.

Quando igitur Pontifex concedit indulgentias viventibus, ipsemet immediatè tanquam minister Dei, ac Christi Vicarius remittit illis pœnam temporalem, quam pro suis peccatis debebant. Verum quando mortuis eas concedit, non remittit ipsis immediatè pœnam, sed Deo offert (ut dictum est) pretium æquivalens pro pœna temporali, quam pati debebant in Purgatorio, ad hoc ut Deus ipse remittat immediatè pœnam istam dictis animabus. Et hoc est concedere indulgentias per modum suffragij, seu quod in idem recidit, per modum solutionis, sive subsidij, seu quasi eleemosynæ Deo oblatæ ex communi thesauro Ecclesie, pro liberandis dictis animabus ab igne purgatorij. Vide de his nostrum Gabrielem à S. Vincentio Tom. 3. de Sacram. Pœnit. disp. 13.

SCIENDUM est tertio*m*, indulgentias dividi in totales sive plenarias, 227. seu plenissimas, & in partiales. Plenariae dicuntur, quibus absolutè conceditur remissio omnium pœnarum, quæ restabant persolvendæ pro peccatis remissis. Partiales vero, quibus solum certa aliqua portio pœnarū remittitur: v. g. decem annorum, &c. quod non est intelligendum, quasi remitteretur pœna decem annorum Purgatorij, sed quod remittatur pœna correspondens pœnitentie juxta antiquos Canones tot annorum: qualiter etiam quadragesima seu 40. dierum indulgentia sumitur pro ea, qua remittitur pœna correspondens pœnitentie 40. dierum.

DIVIDITUR etiam indulgentia in Realem, Localem, & Personalem. Aliæ reales, aliæ locales, aliæ personales.

Realis est, quæ medalis, crucibus, imaginibus, &c. conceditur: Localis, quæ Ecclesijs, Capellis, Oratorijs, &c. Personalis, quæ personis conceditur, ut quoties quis v. g. tale opus fecerit, &c. sed hæc Cap. 3. num. 233. amplius exponemus.

DIVIDITUR præterea indulgentia tam plenaria, quam non plenaria, &c. in temporariam & perpetuam. Temporaria dicitur, quæ datur pro tali die vel anno tantum: vel si datur etiam pro recurrentibus diebus vel annis, tum solum ad sex. v. g. annos & non ultra.

Ss.

Pœnit.

Indulgen-
tie aliæ
plenariae,
aliæ non
plenariae,
& que illæ?

Aliæ tem-
porariae,
aliæ per-
petuae: &
qua?

Perpetua vero dicitur, quæ conceditur pro futuris annis in perpetuum, vel pro quolibet subsequenti anno, absque ulla limitatione, aut restrictione explicita: dico *explicata*, quia licet per quasdam Bullas pontificias videatur formaliter & explicitè in perpetuum concedi, attamen virtualiter & implicitè est solum ad tempus viginti annorum, propter *Regulam 57. Cancellarie Romanae*, in qua habetur indigentiam absolutè concessam alicui Ecclesie pro tali die cuiuslibet anni futuri, restringendam esse ad XX. annos, ut notat *Navarus Tract. de indulgentijs Cap. 9. n. 8.* aut ad summum ad proximum iubileum, quo scilicet omnes plenaria remissiones suspenduntur.

Demum indulgentiæ tam plenariæ, quam non plenariæ, quando de indulgentijs viventibus concessis, dividuntur in eas, conceduntur *in vita*, & eas, quæ *in mortis articulo*, *presumpto vel venio*, cundum Bullæ concedentis tenorem. Quando enim in illa difficit exprimitur articulus verus, nemo tunc indulgentiam consequatur intuitu mortis, nisi revera paulo post moriatur: secus est si generiter ponatur, in articulo mortis; tunc quippe censebitur indulgentia applicari, quando quis fuerit probabiliter in tali periculo constitutus, et si forte postea convalescat.

228.

Indulgentiæ requisita.

Si minimū quid ex operibus præscriptis relinquatur non obest.

Opera debent esse bona ex

Observandum est quarto, ad lucrandam indulgentiam necessariæ, ut integrè conditiones requisitæ seu præscriptæ impleantur. Ratiō hujus sumitur ex S. Thoma, qui in *Addit. ad 3. p. q. 27. a. 3.* ita difficit: *Remota causa removetur effectus, unde qui non facit hoc pro quidam datur, quod est indulgentie causa, indulgentiam non consequitur*, ex quoque etiam capite, sive culpabiliter, sive inculpabiliter contingit omni opus præscriptum. Unde si quispiam morbo aut inopia impeditus injunctum opus non perficiat, non obtinebit indulgentiam: si vero quispiam partem operis, sive conditionis requisitæ non perficiat: si illa notabilis sit, non lucrabitur indulgentiam, neque integrum neque illius partem. Si vero adeò exigua illa pars sit, quae mittitur, ut morali estimatione non censeatur tollere opus præscriptum: v. g. præscribitur oratio unius horæ, & tantum deest oī pars unius quadrantis, tunc ille consequetur indulgentiam.

Debere autem fieri opus præscriptum bene moraliter, ait: vius in *3. part. q. 27. art. 1. q. 1. conclus. 2.* ita, quod si fiat cum peccati veniali, ut ob Yanam gloriam non sufficiat. Faber vero in *4. q.*

Aliæ indulgentiæ divisiones.

quest. unic. disp. 38. cap. 7. sufficere vult, si fiat sine mortali. Et Bel-larm. lib. 1. cap. 13. q. 3. etiam factum cum mortali valere, inquit, si non præscribatur fieri ad placandum DEUM, sed in alium finem, pu-ta subveniendi pauperi, aut similem. Dicendum existimo cum Gra-nado in 3. part. tract. 5. disp. 4. num. 10. sufficere, quod opus sit bo-num ex genere suo, licet ex circumstantijs, & in individuo malum-sit; nam præcepta divina & humana impletur per opera ex suo ge-nere bona, licet individualiter peccaminosa. Nec opus est, quod opus propter indulgentiam potissimum fiat, sed satis est, in eum fi-nem executioni mandari, licet aliis finis æquæ, aut magis principa-liter intendatur. ita Granado loc. cit. contra Cordubam. Imo vo-lunt quidam sufficere, si fiat cum intentione habituali lucrandi in-dulgentiam. ita Sanctarell. de jubil. cap. 15. dub. 4. contra Cordubam de indulgentia quest. 16. qui sicut ad merendum, ita etiam ad indul-gentiam lucrandam requirit intentionem actualem: nec enim est ve-risimile, quod Papa requirere velit intentionem actualem, quæ nec natura indulgentiæ postulat, nec concessionis verba significant.

Quando Pontifex ex justa causa indulgentiam concedens, opus aliquod requirit solum ut conditionem, tunc qui idem opus diver-so conatu, devotione &c. perficiunt, æqualem nihilominus indul-gentiam consequuntur, quia indulgentia habet effectum suum ex ope-re operato: unde cum præscribitur eleemosyna indefinita, tantum indulgentiæ acquirit qui dat unum aureum, quantum qui dat centum. Alias enim falsum esset, quod indulgentia tantum valet, quantum sonat. ita Bossius sect. 4. cas. 21. §. 1. num. 38.

Adverte etiam, quod si duo Pontifices, facientibus certum, opus tali die, concederent quilibet 40. dies v. g. indulgentiæ, tunc facientes semel illud opus eo die, lucrantur 80. dies indulgentiæ. Secus vero si uterque opus exigeret nullo alligatum tempori, quia tunc unusquisque exigeret opus independenter ab alio. ita Granadus Tract. 6. disp. 2. num. 8. quamvis sine ulla distinctione affirmet Naldus num. 5. & alij complures acquiri posse plures variasque indulgentias per idem opus, & Coninch absolute neget, dub. 9. num. 42.

Advertisendum est quinto, requiri ut lucraturus indulgentiam sit baptizatus, quia Ecclesiæ thesaurus non distribuitur, nisi inter Ec-clesiæ membra: & in statu gratiæ, saltem pro illo tempore, in quo

§ 3

po-

génere suo; quam-vis ex cir-cumstan-tijs vitien-tur.

Non est necesse, quod fiant principa-liter ob in-dulgentiæ. Imo pro-babiliter sufficit in-tentio ha-bitualis. Nec majo-ra opera-facientes plus indul-gentiæ ac-quirunt.

Contin-
gere potest
per unum
idemque
opus plu-
res indul-
gentias ac-
quiri.

229.

Indulgen-tia requirit

gratiā in
subjecto :
at non in
eo , qui o-
pus facit
pro defun-
ctis.

Quomodo
& quando
Confessio
requira-
tur ?

An ad ac-
quirendam
indulgen-
tiam satis-
ft operari
cum op-
nione pro-
babili.

ponitur ultima conditio ad illas requisita. Nisi quis vēlit conseg-
indulgentiam pro animabus Purgatorij , quia tunc non debet necel-
fariō esse in gratia ; sufficit enim status gratiae in animabus , quibus
indulgentiam applicat , & Ecclesiæ , cuius nomine opus facit , or-
quod Papa satisfactiones Christi & Sanctorum dispensat . ita Propri-
in 3. p. quest. 12. dub. 10. num. 93.

Quando in Bulla requiritur confessio per modum dispositionis
ad gratiam , illa non est necessaria in gratia jam existenti ; secundum
confessio requiratur ut conditio : quicquid Mercerus dicat , mo-
quam confessionem requiri , ut conditionem : eo quod confit
nunquam soleat ab Ecclesia injungi , nisi in quantum est necessaria
statum gratiae . Regulariter vero , si aliud non exprimatur , confessio
& communio censentur exigi ad ponendum hominem in gratia Dilec-
tus Turrianus in select. part. 2. disp. 31. dub. 64. Unde si sint duae indul-
gentiae , duobus immediatis diebus consequendæ , quæ utraq; con-
fessionem & communionem requirant , satis esse , quod quis confite-
tur & communicet in primo , dummodo in secundo reperiatur iug-
tia . vide Dianam 4. Part. Tract. 4. Resol. 166.

Cæterum conetur quisq; ex opinionibus predictis , aliquip
circa materiam indulgentiarum , semper eligere probabiliores , atque
tiores : nam si quis uteretur opinione probabili , quæ in re non de-
set vera , juxta aliquos non acquireret indulgentiam : quod enim in
alijs materijs dicitur , sufficere quod quis operetur ex opinione pro-
babili , in materia indulgentiarum deficere .

Hæc pauca de indulgentijs in communī dicta sufficient . Si que-
autem ulteriorem de his notitiam desideret , consulere poterit patrum
complures Exteros è nostris recentioribus Ven. P. Hieronymus
Gratianum Tract. de Iubileo . Joan. Bapt. de Lezana in summa q; Regi.
Tom. 3. seu part. 1. Tom. 2. verb. indulg. Dominicum à SS. Trinitate
Tract. de anno Iubil. controvers. nona , Gabrielem à S. Vincentio Tom.
de Sacrament. p̄nit. disp. 13. de indulg. Stephanum à S. Paulo in The-
logia morali Tract. 3. disp. 5. dub. 12. Antonium à Spiritu sancto in Do-
ctorio Regular. 1. part. disp. 5. sect. 1.

C A P U T II.

De indulgentijs Confraternitatis Carmelo-
Parthenie.

ELEBRIS ille , pluriesq; in præcedentibus laudatus So- 230.
cietatis JESU Scriptor , Theophilus Raynaudus Cap. 5.

prima Paris Operis sui de Mariano Scapulari &c. differere vo-

lens de indulgentijs è publico Ecclesiæ thesauro Sodali- Indulgen-
bus Mariani Scapularis communicatis sic exorditur . [Et hæc quoq; tiarum
est insignis prærogativa sacri SCAPULARIS , ejusque commendatio amplissi-
haud exigua . Pontifices enim sacri censu erogatores , non profun- marū con-
derent ejusmodi cælestem largitatem pro re nequaquam probanda , cessio So-
vel etiam , quæ tanti non esset . Itaque eo ipso , quod amplissimas in- dalib⁹ Ma-
dulgentias de Ecclesiæ Gazophilacio , Christi & Sanctorum meritis riani Sca-
divite , elargiti sunt Sodalibus Scapularis Mariani , manifestum sig- pularis fa-
num est , eos hoc institutum maximè probare , quod est eidem insti- fa , exi-
tuto per honorificum : cum Pontifex Romanus , juxta Patres in Ono- mia est e-
milio Pontificio adductos , sit Os & Lingua Ecclesiæ , quæ in rerum pia- jusdē præ-
rum estimatione hallucinari non potest , cum Spiritum sanctum ha- rogativa
beat ductorem & moderatorem . ac com-
mendatio .

Nec honorifica duntaxat est hæc prærogativa , sed etiam ad- Non mode
modum fructuosa . Erudit enim reatum , cuius rubigo hominem ob- honorifica
æraret ad graves pœnas , in hac vel altera vita subeundas , nisi per verum etiā
indulgentias extergeretur . Itaque non fuit de hac prærogativa silen- fructuosa
dum . Commodè autem hanc prærogativam , præcedenti proximè admodum
expositæ subnecimus : quia prior illa ditat personam meritis totius est hæc
Ordinis Carmelitarum : hæc autem ad quam aperiendam accingi- fac. Sca-
mur , confert Christi & Sanctorum merita , prout in Ecclesiæ The- pularis
sauro abdita , & per Ecclesiæ questores dispensabilia , ad dissolutio- prærogati-
nem nominum contractorum , consequenter ad culpam , ea dimissa va .
plerumque superstitum . Itaque hæc prærogativa affinis est præce-
denti , & illi non incongruè subjungenda .] Hactenus ille , & satis ap-
positè ad propositum nostrum .

Quod autem permulti summi Pontifices , compluribus , varijs-
que indulgentijs hanc Partheno-Carmeliticam Confraternitatem de-

cora-

corarint, ditarintque manifestum fiet ex his, quæ mox dicemus, producendo diversos Pontifices, qui primū in Oriente florent hanc Confraternitatem indulgentijs illustrarunt; tum verò in Occidente uberiùs multipliciusque locupletarunt.

23 I.

Quo tempore cæperit indulgentiarum usus in Ecclesia?

Martinus Kemnitius & alij nostri temporis Sectarij antiquitatem indulgentiarum explodunt, nee amplius quām à quadringentis annis earum usum in Ecclesia cepisse atq; extitisse contendunt. Ex Catholiceis verò Roffensis concedit cepisse post tempora SS. Hieronymi & Augustini, secutus in hoc Durandum, & alios nonnullos, qui volunt indulgentiarum concessiones sola autoritate Ecclesiæ & Pontificum fundari, & eepisse à quingentis, vel circiter annis. Verum illi melius ac verius indulgentiarum usum reducunt ad tempora Apostolorum, & ad nostra usque perpetuò durasse egregiè probant; etsi tem ducto in præsenti argumento ab indulgentijs Ordini nostro, et ejus Sodalitio, vel Ecclesijs conceisis ostendam, indulgentiarum concessiones & usum, ab octingentis saltem annis in Ecclesia viguisse.

Quod ut melius, & sine offendiculo percipiatur, recolendum, quod supra in prima hujus Operis Parte demonstravimus, scilicet in labore primitus extitisse Marianam Ordinis nostri Confraternitatem quo vero tempore ibidem incepit incertum est. Hoc constat DRIANUM II. uti mox dicam, anno 868. eam Apostolicis gratia seu indulgentijs illustrasse, quæ proinde debuit præfati ADRIANI tempora antecessisse: cum non inchoata, sed illustrata hū ipso reperiatur. Quando verò inibi desierit non constat: certum enim contingit vero similiter eo tempore, quo funditus in Oriente deus Ordo Carmeli, quod accedit anno 1291. Dico funditus: nam inde hoc tempus jam ex parte in multis locis Palæstina desierat, occupatis ea loca Barbaris ac Saracenis. Hujus ultimi, totalis, deplorabilis excidij Monasteriorum Carmelitarum Ordinis in terra sancta meminit Erardus, quem alij Wernerum nuncupant, Rolerum Carthusiensis, in Fasiculo temporum circa annum 1291. his verbis. Nisi remanent civitas Aconensis à Saraceni destruitur, ac Monasterium Deserit. RIÆ in CARMELO ad quatuor milliaria civitati vicinum ab eis igne crevatur. Fratribus inventi in eo perfidorum gladijs trucidatis: & tunc, proib. dolor, Carmeliticus mellifluum locum ex toto perdidit, in quo à tempore ELLÆ C. LISEL Prophetarum, duobus millibus ducentis viginti & uno annis persistit.

Quis Romanorum Pontificum primus Confrater indulgentias concesserit, & quo anno? Quando Ordo Carmelit. a Saracenis. & Palæstina & Carmelo expulsus sit, & quot annis in eo perfraterit?

Idem attestantur præter extraneos Scriptores, omnes Ordinis nostri Historiographi, tum antiquiores, tum recentiores, ut Guilielmus Samucus Author synchronus hujus excidij in *Lib. de multiplicat. hujus Religionis*, Joannes de Malinis in *Speculo historiali Ordinis Cap. 8.* Joan. Paleonydorus lib. 3. *Histor. Carmelit. Cap. 10.* Arnoldus Bostius in *Speculo historiali lib. 7. Cap. 32. & 33.* Thomas à JESU, *Lib. de antiquit. Ord. Carm. Cap. 6.* Lezana in suis *Annalibus Carmelit. Tom. 4.* Ludovicus à S. THERESIA in opere inscripto Gallicè, *la succession du S. Prophète ELIE en l' Ordre des Carmes, & en la réforme de S. Terefe &c. siècle Ecclesiæ 13. Ord. Carmelit. 22. Cap. 23 1.* alijq; complures: qui etiam affirmant ab anno Christi 636. usque ad præfatum annum 1291. c. Carmelitarum Ordine centum quadraginta millia utriusq; sexus martyrio fuisse coronatos, præter eos, quos præcedentia, quoque subsequentia sæcula suppeditarunt. Nec mirum cuiq; videri debet, tot millibus Martyrum intra septem solum sæculorum spatiu Carmeli Ordinem claruisse, cum Joannes Azorius lib. 12. *institut. mor. cap. 21.* ex Sabellico referat Ord. Carmelit. habuisse septem millia ac quingenta Cœnobia, eaque adeò Monachis conferta, ut centum octoginta millia Sacerdotum, præter reliquos sine numero Religiosos, in illis degerent. Alios Authores idem afferentes citavi in *Funiculo triplici 24. beneficiorum nodis &c. Nodo decimo.*

Ut nunc redeamus, undè nonnihil digressi sumus, eo quo supra diximus anno, dubio procul desij simul cum Ordine Carmeli in Oriente ejusdem Mariana Confraternitas, saltem quoad ritum cultumque publicum, qui ex illo tempore in istis Regionibus inhibitus fuit ab illis Barbaris populo Christiano.

CÆTERUM ut ut sit, primus c. Romanis Pontificibus, qui legitur indulgentias Parthenæ Confraternitati nostræ contulisse in Oriente fuit ADRIANUS II. qui successit Nicolao. I. & sedit anno 868. juxta Baronum. Hie omnibus Christi Fidelibus verè pœnitentibus, contritis & confessis, qui Confratram seu Confraternitatem Ordinis nostri assumerent ac intrarent, tertiam partem omnium peccatorum in Domino relaxavit. Ita testatur SIXTUS IV. in suo Diplomate: *Dum attenta meditatione. ann. 1477. & GREGORIUS XIII. in suo, Ut laudes, ann. 1577. [Hi etiam Pontifices in eisdem Bullis affir- mant LEONEM IV. circa ann. 848. viginti scilicet annis ante tem-*

Nota m̄
ram Mar-
tyrū mul-
titudinem
in Ordine
Carmeli-
tarum.
Et cæno-
biorum ac
Religioso-
rum, &c.

Quando &
quomodo
in Oriente
desierit
Mariana
Carmelit.
Confra-
ternitas?

232.

Recensem-
tur Ponti-
ces, qui ei-
dem indu-
gentiaḡ
largiti
sunt.

Tt

pora

pora Adriani II. concessisse visitantibus Ecclesiis Ordinis Carmelitarum in designatis ab illo Festivitatibus septem annos indulgentiarum & totidem quadragenas.] Præterea id tradunt Historiographi omnes Ordinis nostri, Paleonydorus, Thomas à JESU, Lezana, de Coria, &c. & ex exteris Emman. Rodriquez, Carthagena & alij. Idem post dictum ADRIANUM fecerunt STEPHANUS V. qui concessit ADRIANO III. & sedit anno 885. SERGIUS III. anno post JOANNES X. anno 912. JOANNES XI. anno 931. SERGIUS IV. anno 1009. & alij. Jam vero in Occidente primus, qui indulgentias concessit, dictæ Partheno - Carmeliticæ Confraternitati, videtur fuisse INNOCENTIUS IV. qui sedit anno 1248. relatus & doctis Pontificibus SIXTO IV. & GREGORIO XIII. qui similius tertiam partem peccatorum seu paenarum in Domino relaxavit. Idem præstiterè JOANNES XXII. qui sedit anno 1316. ALEXANDER V. qui anno 1409. SIXTUS IV. qui anno 1477. CLEMENS VII. GREGORIUS XIII. PIUS V. SIXTUS V. CLEMENS VIII. PAULUS V. &c.

CAPUT III.

*Utrum omnes Indulgentiæ Confraternitati nostra
olim per Romanos Pontifices concessæ, his temporibus
tute & valide?*

233.

NIDIMUS præcedenti Capite, complures Pontifices variorum indulgentias liberalissimè concessisse Confratribus nostris nunc restat, ut inquiramus, an illæ omnes omnino, hoc quoque tempore, adhuc maneant in suo robore ac vigore, valideque existant, vel potius aliquæ ex illis sint revocatae? Quia vero Reverendiss. P. Theodorus Stratius, Prior Generalis Carmelitarum, in sua *Instructione pro Carmelit. &c.* de hoc arguento pone & bene scripsit: ideo lubet hic, & in sequentibus Capitibus nomina ex illo adducere.

Exponitur quid sit personalis.

In ipso limine observanda occurrit vulgata, quam supra invenimus, distinctio indulgentiarum in *personales*, & *locales*, licet enim, ut soli homines viatores ac fideles, in gratia existentes capaces sint ad

dulgentiarum, omnes dici possint personales: nihilominus jam usus obtinuit, ut aliquæ dicantur *personales*, & aliæ *locales*. Per personales autem illas debemus intelligere, quæ ipsis hominibus ita immediate conceduntur; ut quasi personis inhærent, & sint affixæ, & ob id Fideles justi eas quo cunque pergent secum videantur deferre, valeantque ubique luerari: at per locales illas, quæ ipsis quidem personis & hominibus conceduntur, sed mediante aliquo alio, puta visitantibus talem Ecclesiam, & in ea orantibus, vel aliud pium ibi opus exercentibus. Nostræ præcipuè intentionis est, tractare de indulgentijs personalibus Confratrum Sodalitij nostri Mariani SCAPULA-RIS, quæ illis ita sunt concessæ, ut eas ipsi quasi secum quocunque deferant, & consequi ubique possint. Nihilominus aliqua etiam dicimus de indulgentijs localibus: de illis nimurum, quæ à diversis summis Pontificibus concessæ fuerunt omnibus Christi Fidelibus nostras Ecclesiæ visitantibus.

Sciendum est autem, quod licet PAULUS V. per quandam Bullam in initio sui Pontificatus revocaverit omnes indulgentias personales Religiosis cuiusvis Ordinis à suis prædecessoribus concessas, aliasque novas elargitus fuerit, nihilominus nihil prorsus innovavit de indulgentijs localibus Ecclesiæ Regularium visitantibus concessis, quæ propterea in suo adhuc antiquo labore & vigore perseverant: sicut alias declaravit S. Congregatio indulgentiarum, cuius literas ad Archi-Episcopum Bononiensem directas hie subycere non erit abs re: quia in illis multa quoque continentur scitu necessaria pro canonica Confraternitatum institutione, atq; confirmatione, &c.

Dichiaratione è decreto fatto dalla S. Congregatione dell' indulgenze, approvato dalla Santità di N. Signor, sopra la Bolla della felic. memor. di Papa CLEMENTE VIII. per lettere dell' Ill.mo è R.mo Sig. Cardinal Arigone scritte à Monsig. Ill.mo è R.mo Arcivescovo di Bologna, pubblicato in Bologna alli 20. d' Ottobre del 1607.

Molto Illustrè & R.mo Monsignore. Hauendo resoluto questi miei Ill.mi Signori della Congregatione dell' indulgenze, con autorità & ordine particolare havuto, vivæ vocis oraculo, dalla Santità di N. S. di levare alcune difficolta, che si trovano nel essequire la Constitutione di CLEMENTE VIII. fatta già sopra l' Aggregationi delle Confratrici, dichiarando ancora alcune cose concernenti l' insti-

& quid fo-
calis indul-
gentia.

De quibus
indulgen-
tijs hic po-
missimum
agendum
sit?

Paulus V.
non revo-
cavit in-
dulgentias
locales Re-
gularium
Ecclesijs
concessas.

tutioni antiche, fatte da superiori delle Religioni, fanno sapere V.
 S. che si contentano, che i superiori Regolari, à quali è stata concessa nova facolta da sua Beatitudine d' instituire Confraternita secolari secondo la forma della su detta Constitutione, possino confermare senza consenso dell' Ordinario de luoghi, quelle Confraternita, qui si trovano canonicamente erette da medesimi superiori Regolari vanti se publicasse l' istessa Constitutione, nelle Chiese proprie loro Regolari Collegiate, dove siano almeno dodici Religiosi di famiglia ordinaria, non ostante, che nella patente della Confirmatione, si dica expressamente, farsi cio con consenso dell' Ordinario, dichiarando pero, che nel fare nove institutioni nelle Chiese tanto secolari, quanto Regolari, di qualunque sorte, ò nel confermar etiando l' antie erette in Chiese secolari è Regolari ancora, nelle quali non siano numerosi Religiosi, si debba necessariamente havere il testimonio e consenso dell' Ordinario, e servare tutto il restante, che si prescrive nell' istessa Constitutione.

Permettino similmente che i medesimi Regolari, à quali è stata concessa la nuova facoltà d' instituire, possano confermare le Confratrie antiche, & instituire ne de nuovo, ancorche non sia tutta quella distanza de luoghi, ove sono, o faranno tali Confratrie, che viene prescritta da Brevi Apostolici: mentre pero, oltre tutti altri requisiti, concorra ancora à questo il consenso dell' Ordinario del luogo, che si dovera effibire in scritto, prima che si dispensi sopra tale distanza, e non altrimenti.

Permettono ancora, che ritrovandosi diverse Confratrie de secolari antiche, erette canonicamente, come sopra, in Chiese Regolari Collegiate di 12. Religiosi almeno, si possano confermare, servato pero in tutto il resto la forma data dalla medesima Constitutione: e parimente che essendo in una Citta, o Terra piu d' una Confraternita antica dell' istesso nome, & instituto, eretta canonicamente da superiori Regolari, si possano confermare, secondo su detta forma; ma nell' instituire nuove Confraternita, voglino sue Signorie Illustriss. che una sola si possa fare in qualunque Città, o Terra, o luogho, eccettuando pero, la Compagnia del sacerdotio, quale concedono, ansi desiderano in ogni chiesa Parochiale, non ostante, vi si trovi eretta prima qualsivoglia altra Confraternita.

E perciò

An & quo modo prelati Regolari, quibus concessa est facultas instituendi Confraternitates, possint ja ante constitut. Clement. VIII. Canonice eretas, sine consensu Ordinarij confirmare?

Quid observandum in dispensatione super distantia loco rum, &c.?

Quid circa Confraternitates ejusdem nominis ac instituti?

E perche molti dubitano , se per la Constitutione di sua Beati-
tudine sopra l' indulgenze concesse ultimamente alle persone Reli-
giose con rivocatione dell' antiche , venghino rivocate anco l' in-
dulgenze concesse alle loro Chiese , & a quei , che le visitano , ancor
che la Constitutione comprendi chiaramente solo le persone Regola-
ri , senz' estendersi alle Chiese loro ; tuttavia la Congregatione per le-
vare ogni dubbio diechiara , che l' indulgenze concesse a quelli , che vi-
sitano le Chiese de Regolari , stanno nelle loro forza e vigore , sin che
la Santita sua fara altra deliberatione , e pero si possino lasciar publi-
care , quando non osti altra cosa .

Tutto questo è parso alla Congregatione di scriuere a V. S. ac-
cio nell' occorenze di cotesta Chiesa sappia cio , che passa in questo
particolare , e lo faccia sapere a i Vescovi della sua Provincia ; e io
prego a V. S. ogni vero bene . di Roma alli 7. de Settembre 1607.

Di V.S. per servirla

P. Cardinal Arrigone.

Idem rescriptum fuit ad Episcopum Senensem eodem die & an-
no , referente Peyrinis in Privileg. Minimor. in Ad ditionibus ad Constitut.
CLEMENTIS VIII. Cap. 9. num. 82.

L I C E T autem indulgentie locales à PAULO V. revocatae non
fuerint , uti modo asseruimus , ambigere tamen quis poterit , utrum
destructio loco , seu Ecclesia , cui sunt indulgentiae concesse , censem-
dæ sint ipsæ etiam iudicantur revocatae , vel sublatæ ?

R E S P O N D . Si Ecclesia per partes paulatim diruatur , & simul
sensim reficiatur , certum esse illius indulgentias non extingui , quia
semper censetur eadem numero durare Ecclesia . Hac ratione Eccle-
sia benedicta , si per partes diruatur , repareturque , remanet tota be-
nedicta , quia reputatur eadem numero Ecclesia . At difficultas major
est , si Ecclesia simul tota destruatur , atque alia de novo construatur ,
sub eodem titulo seu patrocinio ; & profecto , si erigatur in alio lo-
co , quia nullo modo remanet eadem , nec quoad ædificium , nec quo-
ad solum , videtur dicendum indulgentias priori Ecclesiæ dirutæ
concessas simul desinere & extingui : at si rursus in eodem loco re-
ædificetur ; præsertim si constructio secundæ inchoetur mox post deje-
ctionem primæ , probabile valde videtur , non extingui indulgentias ;
quia ratione ejusdem loci , ac tituli , moraliter quasi eadem cen-
setur .

Declaratur à Sac.
Congregatione in-
dulgentias conces-
sas visitantib.
Regulariū
Ecclesias
adhuic per-
manere in
suo vigore.

235.

Utrum de-
structa Ec-
clesia in-
dulgentia
ei concessa
extingua-
tur?

Tt 3

Sed

Quid in
hoc dicen-
dum sit du-
bio circa
indulgen-
tias Eccle-
sijs Ord.
Carmeli-
tarum con-
cessas?

Sed quidquid sit de indulgentijs Ecclesiæ determinatae consi-
sis, difficultas hæc locum non habet in indulgentijs nostrarum Ec-
clesiarum, quia non limitantur ad hanc vel illam Ecclesiam, huc
vel illius loci, verum concessæ sunt universis nostri Ordinis Ec-
clesijs, seu potius Christi Fidelibus illas visitantibus: quare esto Ec-
clesiæ nostræ reficiantur, vel de novo erigantur, in eodem aut di-
ferenti loco, sub eodem seu diverso titulo, aut patrocinio, quia semper
manent nostri Ordinis Ecclesiæ, semper quoque in eis manent
perseverant eadem indulgentiæ.

236.

Non sunt
revocatae
à Paullo V.
indulgen-
tiaz pro
defunctis
ac mortis
articulo,

A D V E R T E N D U M etiam, quod ab hac PAULI V. revoca-
tione excludantur indulgentiæ Personales Confratrum pro articulo
mortis, & defunctis. Ita tenet tanquam probabile (etsi cum formi-
ne, cum ad aliorum tandem judicium remittat) P. Lezana Tom.
qq. Reg. Cap. 15. num. 42. & lib. de Patronat. Mariano Cap. 12. num.
eodem ductus argumento, quo Tom. 3. num. 19. dixerat simili ex-
gularium indulgentias non fuisse comprehensas in revocatione PAU-
LI V. quod nimis ea, quæ speciali digna sunt nota (quales em-
mantur indulgentiæ pro mortis articulo, aut defunctis) non conti-
nentur sublata, nisi expressè nominentur, idq; declarasse PAULI V.
pro Regularibus testantur plures Authores apud eundem Lezanum.
Quæ rationis identitas ad nostrorum Confratrum indulgentias etiam
extendenda est. Idem docet sine ulla formidine Irenæus à S. Jacobo
Tract. de sing. Virg. protectione scđt. 3. Cap. 1. & Theodorus Stratus,
refertq; ab URBANO VIII. responsum aliquando, indulgentias pro
articulo mortis non retractari, virtute Jubilæi, esto revocator alia.
Idem URBANI VIII. responsum refert Peyrinis in *Privilegijs Memo-
rium ad Constitutionem 8. Pauli V. Romanus Pontifex.* num. 10. affirmans
que nomine URBANI VIII. Romæ publicatum à R. D. Coccino re-
gesgerente Poenitentiariæ, anno Jubilæi 1625. Idem docet

cum Diana & alijs Antonius Cotonius. lib. 2.

de Sacram. Controversia II.

num. 98.

C A P U T IV.

Indulgentia Personales, quibus nunc Confratres nostri Sodality sacri Scapularis frui possunt.

U O D ad indulgentias nostrorum Confratrum, quæ inter personales connumerantur, licet alias magnæ, multæ, & variæ à diversis Romanis Pontificibus concessæ ijs fuerint; nihilominus PAULUS V. justissimas ob causas animum suum moventes, volens unicuique Confraternitati certas & peculiares indulgentias impertiri, omnes indulgentias & peccatorum remissiones, tam nostræ, quam alijs quibuscumque Confraternitatibus, per quoscumq; Romanos Pontifices, Prædecessores suos concessas revocavit, ac nullius roboris ac valoris amplius esse declaravit, aliasq; novas, peculiares & proprias liberalissimè concessit & indulxit.

Sciendum autem, quod Sanctitas sua de hac re quoad Marianam nostram Confraternitatem, duas considerit Constitutiones seu Bullas: quarum primam, quæ incipit, *Cælestes Ecclesiæ thesauros.* apud S. Marcum die 3. Junij anno 1606. promulgavit: quia verò occasione cuiusdam clausulæ in ea contentæ, quâ conceditur Confratribus nostris facultas eligendi Confessarium ab Ordinario approbatum à quo possent absolvî semel in anno ab omnibus peccatis, criminibus, excessibus & delictis, etiam Sedi Apostolicæ reservatis; exceptis contentis, tum in Bulla Cœnæ, tum in quadam Constitutione CLEMENTIS VIII. sui Prædecessoris, & à reservatis ab Ordinariis locorum, excitata fuerunt nonnullæ difficultates: ideo secundam editit Bullam, cuius initium, *Cum certas.* apud S. Petrum die 30. Octobris ejusdem anni 1606. absque dicta clausula: sed cum eadem prosus antiquarum indulgentiarum revocatione, & novarum concessione, & ipsis tantummodo nunc Confratres nostri gaudere possunt.

Verum nonnulli existimant, quod cum PAULUS V. postea omnes antiquas indulgentias Confraternitatis Rosarij, alias ab eo revocatas revalidaverit, etiam indulgentias antiquas nostræ Confraternitatis, via & virtute communicationis privilegiorum inter Re-

273.

Paulus V.
revocavit
indulgen-
tias perso-
nal. qui-
buscumque
Confra-
tern. con-
cessas, &
alias de-
nuo indul-
xit.

gulares, præsentim Mendicantes vigentis revalidatas fuisse : quodumen nobis non probatur ; non quia de communicatione Privilegiorum inter Regulares Mendicantes dubitemus : sed quia confirmatio indulgentiarum antiquarum Confraternitatis Rofarij , non i privilegium Ordinis Prædicatorum , licet ab eo dicta Confraternitas pendeat , sed ipsius Confraternitatis ; extare autem aliquod dultum Apostolicum , per quod Privilegia uni Confraternitati concessa , nostræ vel alijs communicentur hactenus me latet. Dum enim aliqui dicunt CLEMENTEM VII. in Bulla : Ex clementi Sedis apoloce. de qua infra, concessisse Confratribus nostris indulgentias & gratias alijs Confraternitatibus concessas , vel concedendas , non confirrant dictam concessionem non fuisse factam Confratribus nostris , & Fratribus & Sororibus nostri Ordinis. Idem dicendum de alias concessione facta à CLEMENTE VIII. nostris Discalceatis &c.

238.

ACCEDAMUS nunc ad recensendas omnes illas indulgentias , quas his temporibus nostri Confratres extra omnem dubitatem consequi possunt : tractabimusque solum de concessis à PAULO V. tum in dicta Bulla , Cum certas &c. tum in duabus alijs postea bus ; istæ enim tam multæ sunt & magnæ , ut illis nostri Confratres acquiescere , & plenè contenti esse possint ; non erit autem abs tegas tres Bullas verbatim hic subjugere.

Tenor Bullæ primæ PAULI V.

PAULVS Quintus ad perpetuam rei memoriam.

Cum certas unicuiq; Confraternitati Indulgentias & gratias generali quibus de cetero fruantur, duxerimus prescribendas, idcirco nos omnes & singuli indulgentias, & peccatorum remissiones ac penitentiary relaxations Confraternitati B. MARIAE de monte CARMELO in quibuscumq; civitatibus & locis canonice institutæ, & illius Confratribus & Confroribus hactenus per quatenus Romanos Pontifices Predecessores nostros concessas revocantes, & nullius rationis & momenti esse declarantes, de omnipotenti DEI misericordia, ac benevolencia PETRI & PAVLI Apostolorum ejus autoritate confisi, omnibus arcens sexus Christi Fidelibus, qui dictam Confraternitatem ubivis locorum, tandem ut perfertur, canonice institutam, quam deinceps, ut infra, instituendam de cetero ingredientur, & habitum receperint, die primo eorum ingressi, vere penitentes & confessi sanctiss. Eucharistie Sacramentum sumperint, & nian-

Indulgen-
tiae plena-
ritate à Paulo
V. Con-
frat.
Mariani
Scapular.
concessæ.

Ac tam ipsis pro tempore describendis, quam jam descriptis in dicta Confraternitate Confratribus, & Consoribus, etiam verè pénitentibus & confessis, qui in festo principali Commemorationis ejusdem beatiss. Virginis MARIÆ die 16. mensis Iulij, aut juxta ritum nonnullorum locorum, die Dominica immediate sequenti celebrari solito, sanctiss. Eucharistiae Sacramentum sumpserint: ac pro Christianorum Principum concordia, heresum extirpatione & S. Matris Ecclesiae exaltatione pias ad DEVUM preces effuderint, etiam plenariam.

In mortis quoq; articulo eisdem cuiuscunq; sexus Confratribus, qui pénitentes & confessi, ac sacra Communione refecti, nomen IESV ore, si potuerint, sin autem corde devote invocaverint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus: nec non ipsis Confratribus & Consoribus, qui similiter pénitentes & confessi, ac sacra Communione refecti Processioni, in una Dominica cuiuslibet mensis per dictam Confraternitatem de Ordinarij loci licentia facienda, devote inversuerint, & ibi, ut prefertur, oraverint, septem annos & totidem quadragenias. Ipsi vero, qui ab esu carnium ijs diebus, quibus Confratres dictæ Confraternitatis, ex illius instituto, vesci non solent, abstinebunt, ter centum dies.

Qui autem quolibet die septies orationem Dominicam, & roties Salutationem Angelicam ad honorem septem gaudiorum ejusdem B. MARIÆ Virginis recitaverint, quadraginta dies; nec non etiam, qui cum habitu ejusdem Confraternitatis pénitentes & confessi semel in mense sanctiss. Eucharistiae Sacramentum sumpserint, & ut prefertur, oraverint, quinq; annos & totidem quadragenias. Ijs vero Confratribus & Consoribus, qui pénitentes & confessi in qualibet ex solemnitatibus aut festivitatibus ejusdem B. MARIÆ Virginis dictum SS. Eucharistiae Sacramentum, in Ecclesia, vel Capella dictæ Confraternitatis sumpserint, & ut supra dictum est, oraverint, tres annos & totidem quadragenias; Qui autem cum lumine dictum SS. Eucharistiae Sacramentum, quando ad infirmos defertur, comitati fuerint, & pro ipsis infirmis pias ad DEVUM preces effuderint, quinq; annos, & totidem quadragenias.

Qui vero corpora defunctorum, tam Confratrum & Consorum, quam aliorum ad sepulchrum associaverint, & pro eorum animabus DEVUM oraverint centum dies. Quories vero prædicti Confratres, & Consorores Officium B. MARIÆ Virginis de votè recitaverint centum dies. Qui vero missis & alijs diuinis Officijs in Ecclesia vel Capella, aut Oratorio dictæ Confraternitatis pro tempore celebrandis, & recitandis, seu Congregationibus publicis, vel privatis ejusdem Confraternitatis ubivis faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio receperint,

Indulgen-
tia non
plenaria.

perint, aut eis in eorum necessitatibus, vel in periculo peccandi existentibus auxiliati fuerint, aut eleemosynas temporales, vel spirituales eis dederint, vel pecuniam cum inimicis proprijs vel alienis composuerint, seu componisecerint, vel incuraverint, aut devium aliquem ad viam salutis reduxerint, & ignorantia DEI præcepta, & ea, quæ ad salutem sunt docuerint, aut quodcumq[ue] aliquid poterit, vel charitatis opus exercuerint, tories pro quolibet prædictorum p[ro]p[ri]o operum, centum dies de iunctis eis, seu alias quomodolibet debitiu[m] p[er]petuante in forma Ecclesie consueta relaxamus.

Confertur
R. P. Ge-
nerali Car-
meli. po-
testas ubi-
vis locoru[m]
confraterni-
tae faci-
pularis eri-
gendi, & ei
supra di-
ctas indul-
gentias
communi-
candi.

Ac dilecto Filio nunc, & pro tempore existenti, Priore Generali dicti Ordinis Carmelitarum, vel illo absente ejus Vicario Generali, ut hujusmodi Confraternitatem B. MARIÆ de monte CARMELO, ubi[m] locorum extra Vnde erigere & instituere, illisq[ue] omnes supradictas indulgentias, & gratias formula servata tamen forma præscripta in Constitutione fel. record. CL E M E N T I Prædecessoris nostri super prædictarum Confraternitatum aggregationib[us], Constitutionibus edita) communicare similiter liberè & licet posse, & valeat, auctoritate Apostolica, tenore presentium facultatem concedimus & impatim. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ceteris, comit quibuscumq[ue], presentibus perpetuis futuris temporibus duraturis. Datum d[omi]ni apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 30. Octobris 1606. Pontificatu[m] stri anno secundo.

Tenor Bullæ secundæ PAULI V.

239.

Concedit
indulgen-
tiam ple-
nariam.

PAULUS Quintus ad perpetuam rei memoriam.

PIORVM hominum Confraternitates, presertim DEIPARÆ Virginis MARIÆ nomine ac Patrocinio conspicuas, spiritualium gratiarum ministeria benter insignimus; ut gratijs hujusmodi Christi Fideles indies magis ad virginis Virginis cultum & venerationem invitentur. Proinde volentes Confraternites canonice institutas sub invocatione ejusdem B. MARIÆ Virginis de monte CARMELO in quacunq[ue] mundi parte existentes, ac dilectos filios, illas Confessores & Conforores, qui sicut accepimus, in una ex Dominicis mensis capitulo pro cuiuslibet loci instituto, Christi Fidelium frequentia celebrem, ac solennem processionem in eorum Ecclesijs, Capellis vel Oratorijs ad Virginis ejusdem memoriam pie peragere solent, speciali aliquo munere decorare, omnino & Confratribus & Confororibus dictarum Confraternitatum vere penitentia & confessis, ac sacra Communione refectis, qui predictæ processioni in una ex Dominicis cuiuslibet mensis, in qualibet ex prædictis Ecclesijs, Capella vel

ratorijs peragendæ interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, heresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad DEVVM preces effuderint, qualibet vice id peregerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Presentibus perpetuis futuris temporibus duraturis. Volumus autem, quod si alias dictis Confratribus & Confororibus dictæ processioni interessentibus aliquas alias indulgentias perpetuò, vel ad tempus nondum elapsum duraturas concesserimus, ille nul-
le sint. Caterum quia difficile foret, præsentes Literas ad singula quaq; loca deferri, volumus, quod eorundem Transumptis etiam impressis, manu Notarij publici, vel Secretarij Ordinis Carmelitarum subscriptis, & sigillo ejusdem Ordinis, seu alicujus persone in dignitate Ecclesiastica constitute munitis, eadem prorsus fides ubiq; gentium adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostense. Datum Rome apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die

31. Augusti 1609. Pontificatus nostri anno quinto &c. Scipio Cobellutius.

Quoniam autem Sanctissimus in ista secunda Bulla expresse loquitur de Confraternitatibus institutis, & ideo quis poterat dubitare, aut asserere eam esse intelligendam, de Confraternitatibus tantum ante & non post eam institutis: ideo ad tollendam omnem ambiguïtatem obtenta fuit alia Bulla pro Confraternitatibus etiam instituens: quæ est tenoris sequentis.

Tenor Bullæ tertiae PAULI V.

PAULUS Quintus ad perpetuam rei memoriam.

ALIAS volentes nos Confraternitates canonice institutas sub invocatio-
ne B. MARIAE Virginis de monte CARMELO, in quacunq; mundi parte existen-
tes, ac dilectos filios illarum Confrates & Conforores, qui sicut tunc accepimus,
in una ex Dominicis cuiuslibet mensis, pro cuiuslibet loci instituto Christi Fidelium
frequentia celebrem, ac solemnem processionem in eorum Ecclesijs, Capellis vel
Oratorijs ad Virginis ejusdem commemorationem piè peragere solebant, speciali
aliquo munere decorare: omnibus Confratribus & Confororibus dictarum Con-
fraternitatum vere pœnitentibus & confessis, ac sacra Communione refectis, qui
prædictæ processioni una ex Dominicis cuiuslibet mensis, in qualibet ex prædictis
Ecclesijs, Capellis seu Oratorijs peragendæ interfuerint, & ibi pro Christianorum
Principum concordia, heresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione
pias ad DEVVM preces effuderint, qualibet vice id peregerint plenariam omnium
suorum peccatorum indulgentiam, & remissionem in Domino misericorditer con-

Confratr.
qui proces-
sioni men-
struæ inter-
fuerint, &
præscripta
observave-
rint.

240.

effusus.

V u 2

cessimus. Volumus tamen, quod si alias dictis Confratribus & Consorib[us] ad processionei interessentibus aliquas alias indulgentias perpetuo vel ad tempus unum elapsum duraturas concesssemus, illae nulla essent, & alias prout in ijs in simili forma Brevis sub die 3. Augusti 1609. desuper expediti literis, quam tenores presentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Nam etiam Confraternitates sub invocatione ejusdem B. M A R I A E Virginis de monasterio CARMELO, in quacunq[ue] mundi parte, de cetero canonice, ut preferunt, rogandas, spiritualium similiter gratiarum muneribus insignire volentes, quo exinde Christi Fideles indies magis ad ejusdem sanctiss. Virginis cultum & veneracionem per amplius invitentur, supplicationibus etiam dilecti Filii Theodori Sanctij Fratrum Ordinis Carmelitarum Procuratoris Generalis, nobis humilitate rectis, inclinati, indulgentiae concessionem, & literas predictas ad Confraternitates hujusmodi in posterum perpetuis futuri temporibus (ut preferunt) eiusdem authoritate predicta extendimus, non obstante Regula nostra de concedendo indulgentiis ad instar, ceterisq[ue] contrariis quibuscumq[ue]. Volumus autem, quod eorundem presentium Transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici, si Secretarii Ordinis Carmelitarum hujusmodi subscriptis, & sigillo ejusdem ordinis, seu alicuius personae in dignitate Ecclesiastica constitute munitis, ad remissam fides ubiq[ue] gentium adhibeatur, que presentibus adhiberetur, si forent credita, vel ostensae. Datum Rome apud S. MARIAM Majorem sub anno regni eiusdem, die 19. Julij 1614. Pontificatus nostri anno decimo, &c. Scipio Cobellutius.

CAPUT V.

*Compendium Indulgentiarum à P A V L O V. p.
superiores Bullas Confraternitati Mariani
Scapularis concessarum.*

241.

I. **S**ANCTITAS sua concessit omnibus utriusque fœderis Christi Fidelibus, qui Confraternitatem sacri SCAPULARIS ubivis locorum, tam hactenus canonice institutam, quam deinceps instituendam de cetero ingredientur, & habitum acceperint, die primo eorum ingressus, verè pœnitentes & confessi, sanctiss. Eucharistia Sacramentum sumpserint indulgentiam plenariam.

2. Descriptio

2. Descriptis, & describendis in dicta Confraternitate verè pœnitentibus & confessis, qui in festo principali Commemorationis ejusdem B. Virginis MARIÆ die 16. mensis Julij, aut, juxta ritum nonnullorum locorum, die Dominica immediate sequenti celebrari solito, sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ac pro Christianorum Principum concordia, heresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad DEUM preces effuderint, plenariam.

3. Qui in articulo mortis pœnitentes & confessi, ac sanctiss. Communione refecti nomen JESU ore, si potuerint, sin autem, corde devote invocaverint, plenariam.

4. Qui pœnitentes & confessi, ac sacra Communione refecti processi, in una Dominica cujuslibet mensis, per dictam Confraternitatem de Ordinarij loci licentia facienda, devote interfuerint, & ibi, ut præfertur, oraverint, plenariam.

5. Qui ab esu carnium ijs diebus, quibus Confratres dictæ Confraternitatis ex illius instituto vesci non solent, abstinebunt, ter centum dies.

6. Qui qualibet die septies orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam, ad honorem septem gaudiorum ejusdem Virginis MARIÆ recitaverint, quadraginta dies.

7. Qui cum habitu ejusdem Confraternitatis pœnitentes & confessi semel in mense sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, & (ut præfertur) oraverint, quinq; annos, & totidem quadragenas.

8. Qui pœnitentes & confessi in qualibet ex Festivitatibus ejusdem B. MARIÆ Virginis sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Ecclesia vel Capella dictæ Confraternitatis devote sumpserint, &, ut supradictum est, oraverint, tres annos & totidem quadragenas.

9. Qui cum lumine sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, quando ad infirmos defertur, comitati fuerint, & pro ijsdem infirmis pias ad DEUM preces effuderint, quinque annos & totidem quadragenas.

10. Qui corpora defunctorum quorumcunque ad sepulturam associaverint, & pro eorum animabus ad DEUM oraverint centum dies.

11. Qui Officium B. MARIÆ Virginis devote recitaverint centum dies.

Vu 3

12. Qui

12. Qui missis & alijs divinis officijs in Ecclesia vel Capella, aut Oratorio Confraternitatis pro tempore celebrandis & recitandis, sive Congregationibus publicis, vel privatis ejusdem Confraternitatis, ubi vis faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio cœperint, aut eis in eorum necessitatibus, vel in periculo pecuniarum existentibus auxiliati fuerint: aut eleemosynas temporales vel spirituales eis dederint, vel pacem cum inimicis proprijs vel alienis posuerint, seu componi fecerint, aut devium aliquem ad viam latitudis reduxerint, & ignorantes DEI præcepta, & ea quæ ad salutem sunt, docuerint, aut quocunque aliud pietatis vel charitatis operis exercuerint, toties pro quolibet prædictorum piorum operum certum dies de injunctis, seu alias quomodolibet debitibus pœnitentijs forma Ecclesie consueta, concessit & relaxavit.

C A P U T V I .

Declarantur præfatæ Indulgencie.

242.

PO pleniori intelligentia indulgentiarum, quas premis capite retulimus, obsei vandum est PRIMO, quodce nonnullæ ex eis, scilicet prima, secunda, terza, quatuor, quinta & octava, concellie fuerint cum hac clausula, ut pœnitentibus & confessis; multorum est Theologorum & Canonistarum sententia, quod vi hujus clausulæ non sit semper pro confessione indulgentiæ præmittenda actualis confessio, sed solum quando pœnitentia interior ita est imperfecta, ut non attingat perfectionem contritionis, nec ad obtinendam justificationem sufficiat. Si autem in perfecta contritio ad justificationem disponens, volunt illi sacerdoti pœnitens habeat confessionem in voto. Et fundamentum eorum est quia per dictam clausulam non injungitur actualis confessio, ut quam speciale opus pium, sicut jejunium, eleemosyna, oratio &c. necessarium ad consequendam indulgentiam, sed solum, ut pœnitentia justificetur, capaxque reddatur indulgentiæ; cum igitur per dictam contritionem cum confessione in voto pœnitens justificetur, paxque reddatur indulgentiæ, non erit secundum istos necessaria actualis confessio. Quare ista verba pœnitentibus & confessis accipi-

trum ad consequendas præfatas indulgentias necessaria sit actualis confessio, vel sufficiat sola contritio?

esse volunt divisim & distributivè, id est, tam pænitentibus, quam confessis: & hanc opinionem authoritas multorum Doctorum, qui illam sequuntur probabilem reddit.

Nihilominus probabilior semper mihi visa fuit sententia opposita, quod scilicet vi prædictæ clausulæ, habens conscientiam culpæ lethalis, semper teneatur actu & re ipsa confiteri; & ratio me movens est; quia certum est Pontificem confessionem actualem, tanquam opus pium necessariò præmittendum ad consequendam indulgentiam exigere posse: verba autem dictæ clausulæ satis superque denotant Pontificem exigere confessionem actualem, tanquam opus pium.

Præterea certum est, quod in habente conscientiam peccati mortalis, pro consecutione cuiuscunque indulgentiæ necessaria sit confessio saltem in voto, etiamsi non exprimatur, sine qua expressione multas indulgentias concessit PAULUS V. in compendio relatas; igitur quando in concessione alicujus indulgentiæ injungit expressè confessionem, illam non in voto tantum, sed in re exigit.

Addo, quod quando Pontifex vi hujus clausulæ, pænitentibus & confessis non exigit actualem confessionem, subjungere solet ista verba: vel propositum confidendi habentibus; quando igitur ista verba non subjungit, argumentum est, quod actualem confessionem exigit, eo quod confidendi propositum non sufficiat. Et hanc sententiam sine dubio in praxi Fideles sequi debent, ne se periculo exponant non lucrandi indulgentiam; cum ad hunc effectum non sufficiat sequi probabilem opinionem, quæ re ipsa vera non sit, ut supra Cap. I. innuimus.

Quavis autem opposita sententia sua non careat probabilitate, si post clausulam, verè pænitentibus & confessis, non sequatur ista: & sacra Communione refectis, vel alia similis: nihilominus si ista subjungatur, ut sit in indulgentijs nostri Compendij, sine dubio tenetur confessionem actualiter præmittere, qui vult dignè sacra Communione refici: de jure enim divino quis non potest, ut ex Concilio Tridentino patet, dignè communicare, nisi præmittat actualem confessionem, si conscientiam habeat culpæ lethalis. Confratres igitur nostri post commissum mortale peccatum, esto præcisè vi clausulæ, pænitentes & confessi, non tenerentur actu confiteri, sed sufficeret contritio eum confessione in voto, tenentur tamen vi juris divini actualem confessionem præmittere, quo dignè Sacramentum Eucharistiae suscipiant.

SED

Probabilis
est senten-
tia negati-
va, sed pro-
babilior
videtur af-
firmativa.
Vide Su-
arez Tom. 4.
in 3. p. diss.
52. sect. 3.
n. 13 Bo-
nacinam
de indulg.
diss. 6. q. 1.
punct. 5. &
alios ab his
citatos.

Ex quo col-
ligendum
sit requiri
actualem
confessio-
nem?

Culpæ le-
thali obno-
xius nequit
dignè com-
municare,
nisi præ-
mittat con-
fessionem.

243.

An habens
solum pec-
cata venia-
lia tenea-
tur actu-
alem præ-
mittere
confessio-
nem.

S E D majus dubium est , an qui post ultimam confessionem vs
nialiter tantum peccavit , nulliusq; culpæ lethalis non expiate mo
moriā habet , teneatur vi prædictæ clausulæ , contritis & confusu-
tualem illorum confessionem præmittere ? Et negative responderet
Doctores communiter : tum , quia sola peccata venialia , cum gratia
& amicitiam DEI non destruant , indulgentiæ fructum non impedi-
unt , nec dignam Eucharistiæ susceptionem : tum , quia , quando De-
la exigit confessionem , est intelligenda de confessione peccati mor-
talis . Nihilominus mihi adhuc probabilior videtur opposita senten-
tia ; quia arbitror , quod confessio vi præfatæ clausulæ , non præ-
exigitur , ut poenitens justificetur , & gratiam divinam recuperet , &
ut isto sanctissimo opere disponatur ad fructum indulgentiæ ; sicut il-
ponitur jejunio , oratione , visitatione Ecclesiæ , & alijs operi-
pijs injunctis . Quare sicut cætera opera pia injuncta , etiam ad
qui non habet conscientiam peccati mortalis , sunt executioni mo-
danda : similiter & confessio , idq; praxis Fidelium satis declaran-
detur ; cum nemo sit , qui tempore Jubilæi confessionem exiges-
non confiteatur : cum tamen multi non habeant conscientiam peccati
mortalis . Non tamen est necesse omnia venialia confiteri , sed suffi-
cit unum vel alterum , quo materia absolutionis Sacramentalis
ministretur .

In quo sen-
su verum
sit , pecca-
ta venialia
non impe-
dire conse-
cutionem
indulgen-
tiæ ?

Dum autem dicimus , peccata venialia consecutionem indulgen-
tiæ non impedire , debet hoc intelligi solum quoad effectum tollendi
poenam peccatis mortalibus deletis debitam , peccata namq; venialia
impedient effectum indulgentiæ , quoad delendam penam illis debi-
tam , nisi ea sublata jam sint quoad culpam , vel virtute aliquojs Se-
cramenti dignè suscepti , vel extra Sacramentum per aliquem actum
supernaturale , qui cum illis sit incompatibilis . Poena namq; corpu-
vis peccati ipso durante nunquam tollitur , & hæc est causa , od qd
sepè pauci indulgentiam perfectè & absolutè plenariam lucrat
quia pauci sunt , qui omnibus peccatis venialibus carent . Cum ne
sint , qui ad aliquid veniale non habeant affectum . Vide circa
R. P. Dominicum à SS. Trinitate *loco supra citato Controv. 12.*

244.

In quibus
caſib⁹ non

O B S E R V A N D U M secundò , quod si loquamur de alijs in-
gentijs nostri Compendij , quibus non est apposita clausula , pa-
ribus & confessis , Confrates nostri , esto post ultimam confessionem

thaliter pescassent, modo sint verè pénitentes & contriti, illas possunt lucrari absque actuali confessione; pro eis enim consequen- dis ea non exigitur, nec tanquam opus piuum injunctum: quia non injungitur in Bulla, nee de eo fit ulla mentio: nec etiam, ut Confratres justificantur, fructusque indulgentiae capaces reddantur, ad hoc enim sufficit perfecta contritio, quæ includit confessionem in voto.

O B S E R V A N D U M tertio circa secundam indulgentiam plenariam, concessam pro festo principali Commemorationis B. MARIAE Virginis die 16. Julij, vel Dominica immediatè sequenti celebrari solito, quod pro illa lucranda Confratres nostri non teneantur aliquam Ecclesiam Confraternitatis, vel Ordinis nostri visitare, cum talis visitatio illis à Pontifice non fuerit injuncta, sed solum debent contriti & confessi Eucharistiam sumere, & pro Principum Christianorum concordia, heresum extirpatione, & sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione ad DEUM preces effundere. Quare in quocunq; loco ista pia opera fecerint, præfatam indulgentiam plenariam obtainere poterunt; si tamen tunc temporis reperiantur in loco, in quo sit Capella Confraternitatis, vel Ecclesia Ordinis, consultum, convenientisq; erit, ut illam visitent, in illaque sacram Communionem recipiant, & præscriptas orationes fundant. Advertendum autem quod si dies xvii. cadat in Dominicam non esse transferendum hoc festum.

Quid vero dicendum de illo, qui abest à loco cuiuslibet Confraternitatis Carmeliticae? *Respond.* Videri probabilius, quod lucrari possit die decima sexta, aut Dominica sequenti, prout libuerit: cum enim nulla sit ibidem loci consuetudo, regi potest proprio arbitrio. *Si queras,* quanta debeat esse distantia à loco Confraternitatis, ut non teneatur sequi consuetudinem illius loci in celebrando festo, lucrandaq; indulgentia? *Respond.* Pendere id à privatis circumstantijs, quas vir prudens ponderet, atque ab opportunitate frequentandi sepius locum Confraternitatis. Ita Irenæus à S. Jacobo lib. sèpius citato est:

3. Cap. I.

O B S E R V A N D U M quarto circa indulgentiam tertiam plenariam Confratribus nostris concessam pro articulo mortis, quod cum articulus mortis sit ille, in quo moraliter imminet mors, duo esse possunt articuli mortis: unus *præsumptus* & alter *verus*. *Præsumptus* di-

exigatur
actualis
confessio?

245.

quid ad cō-
sequendam
indulgent.
plenariam
festiCom-
mem. so-
lemn. B. V.
præstandū
sit? & ubi
illa obtine-
ri queat?

Quando
hoc festum
non sit.
transferen-
dum?

Quid de
absentibus
à loco Con-
fraternita-
tis dieen-
dum sit?

246.

Duplex da-
tur mortis
articulus,

citur

X. x.

*vide&ceter
terris &
presumptus
& quisnam
hic & ille
sit?*

*De quo-
nam ex il-
lis intelli-
genda sit
indulgentia
plenaria à
Paulo V.
pro mor-
tis articu-
lo con-
cessa?*

*Probabile
est pro
quovis
mortis ar-
ticulo con-
cessam esse:
quod pro-
batur.*

*Dispositio
indefinita
et equival-
entia
universali.*

citur ille, in quo quis positus, secundum humanam existimationem judicium Medicorum, moriturus est, non tamen moritur, Venit enim est ille, in quo quis verè moritur. Modo dubium est: utrum indulgentia nostra solam intelligenda sit de vero mortis articulo. Existimant nonnulli, quod quando indulgentia simpliciter concatur pro articulo mortis, intelligatur non de presumpto, sed de ro; licet in ea nec de presumpto, nec de vero articulo expressa intentione. Et hac ducuntur ratione: quia finis & intentio Pontificis illam concedentis est, ut infirmus ex hac vita decedat ab his oneribus in purgatorio pœnas suis culpis debitas: hic autem finis non obtinetur, nisi in vero mortis articulo. Quare si quis Confrater mortis articulo constitutus, secundum humanam existimationem, confiteatur, Eucharistiam sumat, sanctissimumq; IESU nomen vel corde invocet, & postea convalescat, indulgentiam non lucrat sed illa ei pro vero mortis articulo reservatur.

Nihilominus ego cum alijs non paucis existimo etiam vel probabile, quod indulgentia nostra sit intelligenda de quovis mortis articulo, sive vero sive presumpto. Ita ut Confratres nostri, quos constituti sunt in aliquo mortis articulo, secundum humanam existimationem, & Medicorum judicium, si servanda servaverint, totius indulgentiam plenariam consequantur, ita ut illis non fuerit concessa pro uno tantum, sed pro quovis mortis articulo. Duxit hoc ratione; quia non limitat Pontifex hanc indulgentiam ad unum tantum articulum, ut aliquando facere solet: puta in Bulla Crucifix, in qua Confessori electo ab habente ipsam Bullam conceditur, ut ipso possit impetriri indulgentiam plenariam semel in vita, & semel in morte; sed logitur indefinitè de articulo mortis. Dispositio item indefinita in jure equivalent universali. Ita ut idem sit dicens in mortis articulo, ac dicere in quovis mortis articulo; id est sertim procedit in dispositione favorabili, quæ nemini prejudicat. Ista enim est amplianda ad omnes casus, ad quos ejus verba secundum propriam significationem extendi possunt. Privilegium vero indulgentiae pro articulo mortis est animæ valde favorable, non prejudicat, quare ampliandum est ad omnes casus, ad quos ejus verba, secundum propriam significationem, extendi possunt; cum autem sint indefinitè prolata absq; ulla limitatione ad unum tantum articulo.

lum, intra limites propriæ significationis ad quemcunque articulum extendi possunt. Videatur N. Dominicus à SS. Trinitate, *Tract. de anno Iubilai Controvers. 9. Cap. 1.* qui idem sentit & docet.

Confirmatur: quia multi Doctores loquentes de facultate, quām interdum Pontifex concedit Confessario, impendendi plenariam indulgentiam in articulo mortis, dicunt, quod si talem facultatem non restringat ad unam solum vicem; sed simpliciter & indefinite illam concedat pro articulo mortis, potest Confessarius, virtute talis concessionis, illam impetriri infirmo toties, quoties judicat eum esse in tali statu, quod moraliter mors immineat: Ergo pari ratione, cum indulgentia plenaria à PAULO V. sine ulla restrictione, & indefinite pro articulo mortis concessa fuerit nostris Confratribus, dicere posse mus illam fuisse concessam pro quovis articulo.

Quaret hic quispiam, quid conferat privilegium Bullæ Sabbatinæ, si in mortis articulo plenaria indulgentia habeatur, cum ejus beneficio reatus omnis abstergatur, ac proinde purgatorij flammis Confrater planè eximatur? *Respondit:* Conferre plurimum. Potest quippe contingere, ut moriens non consequatur plenariam sibi indultam indulgentiam, eo quod requisita pro illa non præstet, aut præstare queat, v. g. confiteri, communicare &c. vel aliam ob causam. Item indulgentiam quis tune obtinet, cum ultimum opus præscriptum perficitur: at inter illud momentum & animæ ē corpore emigrationem, potest fieri, ut quis iterum peccet venialiter, ideoque plectendus sit in purgatorio. Præterea ad valorem & effectum indulgentiæ plura concurrere debent, non modo ex parte Pontificis eam concedentis, verum etiam ex parte luerantis: adeò, ut possit coram D. O. desiderata destitui remissione, etsi ad oculum & coram hominibus visus sit cuncta præstite, quæ ad lucrum indulgentiæ erant præserpta. Quo in casu plurimum prodest & succurrit privilegium Sabbatum, cuius valor & effectus, melius feliciusque in uno aut altero erit supervacaneus, quām in alijs innumeris, qui sine plenaria decedunt, deficiens aut desiderandus.

Animadvertisendum quoque hic est Lectori, plenariam indulgentiam ac Sabbatum Privilegium multum inter se discrepare: illa enim in hoc consistit, quod omnem temporalem pro peccatis debitam poenam remittat, sicque à purgatorio immunem reddat, solvendo ex

Satisfit
cuidam ob-
jectioni, &
demonstra-
tur privile-
gij Sabb.
utilitas.

do ex communi Ecclesiæ Thesauro : hoc verò laborantes in particularibus flammis Confratres solatur, ac liberat (modo supr̄jane posito) suffragijs atque intercessionibus sanctiss. Virginis. Hinc detur nuncupandum potius *Sabbatinum Privilegium*, quām *Sabbata Indulgentiam*.

247.

O B S E R V A N D U M quinto circa indulgentiam plenariam concessam Confratribus nostris, qui processioni fieri solite in una Dominica cuiuslibet mensis, interfuerint, quod PAULUS V. in prima Constitutione, cuius initium, *Cum certas &c.* non concederit, ad indulgentiam septem annorum, & totidem quadragenarum: sed postea ad augendum magis B. MARIAE Virginis de monte CARMEL cultum, in secunda Constitutione incipiente, *Piorum hominum &c.* tam indulgentiam ampliaverit, & plenariam concederit. At quod secunda Constitutio loquebatur tantum de Confraternitatibus instititis, & dubitare quis poterat, an etiam deberet, aut possit intelligi instituendis, ideo idem Pontifex ad supplicationem supradicti *Theodori Stratij*, dum fungeretur officio Generalis Procuratoris Ordinis in tertia Constitutione, *Alias volentes &c.* ad tollendum omnes scrupulum, dictam indulgentiam plenariam ad Confraternitates erigendas pro sua benignitate extendit.

AT quia Confraternitas Parthenij nostri SCAPULARIS, præter ordinariam processionem, quam in una ex Dominicis cuiuslibet mensis facere solet, aliam magis solemnem habet in festo Commemorationis B. MARIAE Virginis die 16. Julij, vel Dominica immediatè sequenti, cum magno Fidelium concursu, advertendum est PAULUM V. huic tam solemnni processioni interessentibus nullam concessisse indulgentiam: imo nec de illa ullam fecisse mentionem. Quare admonendi sunt Confratres, inquit prefatus Stratius, ut processionem ordinariam non faciant in dicto mense Julij, in determinata Dominica, in qua illam facere solent alijs mensibus, sed reservant faciendam in die Commemorationis, vel in Dominica immediatè sequenti, quo sic, confessi & sacrâ Communione refecti, processione devote comitantes, indulgentiam plenariam assequi possint, absque hac processione possunt Confratr. illo die, præstanto qualibet pra diximus, plen. consequi indulgentiam.

QUÆRĒT forte hic aliquis, quamdiu duret tempus processus, cuius assistentia alligata est plenaria indulgentia? **R**ESPONSA: dure

Quamdiu
censendum
sit durare

Berare ab inchoato cantu ad procedendum, usque ad eundem absolum: ita ut toto illo tempore possint Confratres procedere, seu processum inchoare. Quod si tanta sit multitudo populi, ut nequeant absolvere suum progressum, una cum cantu Sacerdotum, sufficit, quod absolvant eam proportione, qua patet spatium, etiam si cantus jam a longo tempore sit finitus; dummodo ante ejusdem finem procedere inceperint, quantum licuit: si vero multitudo populi impedit, quin procedere incipias ante finitum cantum, sufficiet animus ad procedendum paratus, statim atque patebit aditus. Procedere autem oportet modestè, DEUM, DEIPARAMq; orando, &c. non confabulando, non cursu precipiti, aut nimium lento, ut curiosi lustrentur loca, per quae fit processio: pium tamen est servare stationes alias, vel genuflectere & orare coram sacris imaginibus, si quae sint in ijs locis, dummodo breviter & solius devotionis causa id fiat: dixi pium esse servare stationes, nam id non est absolutè necessarium, sive pro Cantoribus, sive pro populo. Nihil pariter refert, quod aliqui Crucem precedant propter angustias loci, aut propter consuetudinem, tamen ex natura rei Crux & Cantores debent procedere. In processione cantari solent Litanie in honorem B. MARIAE Virginis, aut Hymni, &c. Populus vero potest privatim easdem preces, aut alias pro devotione recitare. Ita Irenæus loc. cit. qui etiam putat non lucrari indulgentiam, qui solùm orat in Ecclesia, nec cum alijs procedit: quia ex communi loquendi modo, is non censetur interesse processioni.

tempus
processio-
nis, cuius
assistentia
conceditur
indulg. ple-
naria?

Quis mo-
dus in pro-
cedendo
sit obser-
vandus?

248.

OBSERVANDUM sextò, circa sextam indulgentiam quadragesima dierum, concessam recitantibus quilibet die septies Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam ad honorem septem gaudiorum Beatiss. Virginis: quod cum illa simpliciter & indefinitè, absque ulla temporis limitatione concessa fuerit, cumq; non sit plenaria, & præterea nullum sit inconveniens, quod pluries eadem die obtineatur, toties Confratres nostri in una eademq; die illam lucrari poterunt, quoties devotè in honorem septem gaudiorum Beatiss. Virginis septies Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam recitaverint. Et idem dicendum de alijs indulgentijs nostri Compendij, dierum, quadragenarum, & annorum: quod scilicet possint eas Confratres nostri, si in gratia extiterint, pluries uno eodemq; die assequi, si pluries opera pia pro eis injuncta, repetierint.

Potest quis
pluries in-
die reci-
tando 7.
Pater & A-
ve. Indulg.
40. dierum
lucrari: &
idem dicea
dum de a-
lijs simili-
bus indulg.

Et confirmari possunt supradicta. Non pauci Doctores existimant, quod si Pontifex concedat indulgentias stationum visitationis tali die talem Ecclesiam, posse Fideles plures repetendo eodem die visitationem ejusdem Ecclesiae, debita cum devotione, plures statu num indulgentias obtinere.

249.

O B S E R V A N D U M septimū; quod cum Pontifex indulgentias quadraginta dierum, concessam Confratribus septies Orationem Dominicam & Salutationem Angelicam debita cum devotione recitatis, non limitaverit ad certas & determinatas personas: potius illas, quae nesciunt Officium recitare; sed illam indefinite Confratribus concesserit: sine dubio dicendum erit Confratres, qui recitandū Officium Beatiss. Virginis indulgentiam centum dierum ex consilione ejusdem Pontificis lucrantur, posse etiam consequi indulgentiam quadraginta dierum, recitando septies Orationem Dominicam & Salutationem Angelicam.

C I F R A: octavam indulgentiam advertendum est, quod pro consequenda necessarium sit, ut in Ecclesia vel Capella Confraternitatis SS. Eucharistiam sumant: neque sufficeret, si peracta alibi facta Synaxi, Ecclesia Confraternitatis duntaxat visitaretur. Secus videtur quoad Confessionem, adeo ut possint alibi confiteri, dummodo ad Ecclesiam, vel Capellam Confraternitatis accedant communicaturi. Dixi Ecclesiam aut Capellam, non autem altare, nam Pontifex id non præcipit. Quapropter si plura sint altaria in ei Capella, seu Ecclesia, poterunt Confratres illud pro arbitrio eliger, in quo communicent. Nec dicas Pontificem loqui de Confessione aqua ac de Communione, nam Respondit quod, cum sit onus quoddam, extendi non debeat ad ulteriores terminos, sed proximos solam, id est, ad Communionem, non ad Confessionem.

250.

Poenitentia injungi solit pro peccatis sive in duplice differentia. **O B S E R V A N D U M** non pro intelligentia hujus clausulæ, distinctis, seu alias quomodo libet debitis poenitentijs, in forma Ecclesiæ consuetudinarij laxamus, posita in fine omnium indulgentiarum; dierum & annorum quod poenitentiae injunctæ pro peccatis esse possunt in duplice genere. Unum est earum, quæ in Sacramento Poenitentia à Confessoribus imponi solent. Alterum est illarum, quæ olim pro varijs criminiis publicè injungi solebant, ut constat ex Canonibus Poenitentialibus, qui in Jure Canonico referuntur. Licet autem Pontifex ex communi Theo-

ni Theologorum sententia per indulgentias relaxare possit pœnitentias à Confessarijs injunctas; nihilominus meo judicio PAULUS V. loquitur h̄ic tantum de Pœnitentijs secundi generis, quia expressè loquitur de Pœnitentijs dierum, & annorum injunctis, vel debitiss in forma Ecclesiæ consueta: iste enim non sunt pœnitentiae à Confessario injunctæ, sed quæ olim pro varijs criminibus publicè imponebantur. Quare Pontifex concedendo Confratribus nostris indulgentiam quadraginta dierum, unius anni, &c. illis relaxavit tantam pœnam, quantam in foro DEI eisdem relaxaretur, si adimplerent pœnitentiam, quam spatio quadraginta dierum, vel unius anni agere deberent, si illis pro peccatis commissis secundum usum antiquum injungeretur, quæ poena licet nobis ignota sit; tamen in foro DEI est nota.

Quoniam autem diximus, posse Pontificem per indulgentiam relaxare etiam pœnitentias à Confessore injunctas, advertendum est, id esse intelligendum de injunctis tantum ad satisfaciendum, non de injunctis ad præservandum & medendum pro futuro; licet enim indulgentia possit compensare effectum pœnitentie sacramentalis, ut satisfactoria est, relaxando, per applicationem satisfactionum ex Thesauro Ecclesiæ, tantam pœnam purgatorij, quantam relaxaret pœnitentia sacramentalis, si adimpleretur, non tamen potest supplere effectum ejusdem pœnitentie, ut præservativa, & medicinalis est; quia effectus indulgentiae ut sic, non est præservare & mederi pro futuro, sed tantum relaxare pœnam pro præteritis.

Non est autem pœnitentia præservativa, & medicinalis ita accipienda, quasi quod quomodolibet sit medicina & præservans, teneatur pœnitens, etiamsi indulgentiam consequatur, illam adimplere: sic enim semper quamlibet pœnitentiam sacramentalem implere tenetur, & nullam possit Pontifex relaxare contra communem Theologorum sententiam: tum, quia secundum Concil. Tridentinum Confessorius in injungenda pœnitentia semper præ oculis habere debet, ut illa sit ad novæ vite custodiā & infirmitatis medicamentum: tum, quia nulla pœnitentia seu satisfactio est, quæ aliquomodo non præserves in futurum, quatenus reddit difficultius iterum peccare; ne cogatur homo iterum acceptare & adimplere satisfactionem: per pœnitentiam igitur præservativam & medicinalem illam debemus intellige-

Quomodo
intelligen-
dum sit per
indulgen-
tias rela-
xari pœni-
tentias
à Con-
fessario in-
junctas &c.

Quid sit à
Confessa-
rio animad-
vertendum
in injun-
genda pœ-
nitentia

telligere, quæ speciali aliquo titulo est præservativa; ut si exempla causa, Petro, cui fuit occasio sæpe peccandi ingredi talem dominum injungat Confessarius, ne deinceps illam ingrediatur.

25 I.

Utrum
Confratrū
nomina de-
beant de-
scribi in
lib. Sodal.
ut dictas
lucentur
indulgen-
tias?

Utrum ipsi
Religiōsi
Ord. frui
possint in-
dulgentijs
Confratr.
concessis?

R E L I Q U E difficultatem vix patiuntur, præter commune illam superioribus omnibus, utrum videlicet debeant Confratrum nomina in libro describi, ut indulgentias possint lucrari? R. P. Thedorus Stratius existimat debere describi, eo quod PAULUS V. Bulla *Cum certas dicat, descriptis vel describendis.* Nihilominus optimam probabilitatem reputat Irenaeus à S. Jacobo suprà citatus: nam enim PAULI V. ea non fuit, ut formam præscriberet recipienti Confratres per descriptionem &c. sed quia frequenter solent dabis, receptos appellavit *descriptos*: sic dicuntur Beati Sanctorum ab scripti, esto nulla ad id scriptura interveniat.

Idem Reverendiss. P. Stratius censet Fratres Ordinis Prodigii lucrari non posse indulgentias Confratribus concessas, nisi ipsi Confratrum libro sint adscripti.

Ratio ejus est. Quod licet CLEMENS VII. in Bulla, *Indumenti.* omnes Confraternitatum indugentias Fratribus communiverit: attamen PAULUS V. eas omnes revocavit, novisque concessit Regularibus universim cuiuslibet Ordinis, ab iis diligenter quas singulis Confraternitatibus assignavit. Ut ut sit, inde deterioris conditionis nequaquam erunt dicendi nostri Ordinis Professi, cum easdem fermè, ac plures alias, majorique in numero quam Confratres à PAULO V. obtinuerint. Ceterum licet de indulgentiis PAULI V. id senserit Stratius, nemo tamen unquam id affirmavit, primo & secundo sacri SCAPULARIS effectu, seu beneficio, in prima ac secunda hujus Operis Parte jam expositis, cum directe à papa mariò Parthenium SCAPULARE datum fuerit

Fratribus Ordinis, ceteris vero
tantum secundariò.

CAPIT

CAPUT VII.

Recensentur Indulgentiae locales à diversis Romanis
Pontificibus concessæ, visitantibus Ecclesiæ
Ordinis Carmelitarum.

DISSE RUT MUS haecenus de Indulgentijs personalibus concessis Confratribus nostris Sodalitatis Marianæ SCAPULARIS, superest modo, ut nonnulla dicamus de indulgentijs localibus, quas diversi summi Pontifices omnibus Christi Fidelibus Ecclesiæ nostræ visitantibus elargiti sunt, quasque refert, approbat & confirmat GREGORIUS XIII. in Bullâ, Vt laudes. die 13. Septembris an. 1577. quarum Summariū tenoris est sequentis.

252.

LEO Papa IV. omnibus Christi Fidelibus, qui Ecclesiæ B. MARIAE de monte CARMELO hujusmodi in festis, Nativitatis Dominicæ, Paschæ, Pentecostes, Apostolorum Petri & Pauli, Assumptionis, Nativitatis, Annuntiationis, Purificationis DEI Genitricis MARIAE, S. Michaëlis Archangeli, omnium Sanctorum, in duobus festis S. Crucis, Nativitatis S. Joannis Baptiste, SS. Martyrum Fabiani & Sebastiani, & in die Parasceves, & per octavas prefatarum festivitatum, & vocabulis omnium Ecclesiæ dicti Ordinis, devotè visitaverint, septem annos & totidem quadragesas.

2. ADRIANUS II. STEPHANUS V. SERGIUS III. JOANNES X. JOANNES XI. SERGIUS IV. & INNOCENTIUS IV. omnibus Christi Fidelibus, verè pœnitentibus, contritis & confessis, qui prefatas Ecclesiæ piè visitaverint in prefatis Festi- tibus, & earum Octavis, tertiam partem omnium peccatorum in Domino relaxarunt.

3. CLEMENS III. ALEXANDER II. GREGORIUS V. & VII. in prefatis festis, & in quolibet eorundem similem gratiam largiti sunt.

4. CLEMENS IV. iisdem Christi Fidelibus, qui prefatas Ecclesiæ quater in anno visitaverint, videlicet in quatuor Festi- tibus

Yy

ejusdem

Referuntur festa, quibus Christi Fideles visitando Ecclesiæ Carmelitarum varias indulgentias lucrari queunt.

ejusdem DEI Genitricis MARIÆ, triginta annos, & totidem quadragenas piè concessit.

5. INNOCENTIUS IV. & GREGORIUS VIII. concedunt qualibet die, cuilibet dicenti *Pater noster*, & *Ave Maria* in diebus Ecclesijs semel pro vivis & defunctis, quadragesinta dies indulgentiarum.

6. HONORIUS III. & NICOLAUS IV. verè pénitentium omnium suorum peccatorum veniam pollutici sunt.

7. HONORIUS IV. omnibus verè pénitentibus & confitienti Ordinis Ecclesiis visitantibus, quadragesinta annos, & totidem quadragenas, de injunctis eis pénitentijs; videlicet in festo vocis lorum ipsarum Ecclesiistarum, & in die sancto Parasceves, nec non die S. Crucis, ac in Festivitatibus Nativitatis, Annuntiationis, Purificationis & Assumptionis DEI Genitricis MARIÆ misericordia in Domino relaxavit, & concessit.

8. BENEDICTUS XI. omnibus verè pénitentibus & confessis, qui ter in hebdomada, videlicet Quadragesimali tempore, secunda quarta & sexta ferijs, atq; etiam in festis vocabulorum Ecclesiastici Ordinis, nec non in diebus Sabbatinis ob B. DEI Genitricis reverentiam, & in diebus Dominicis easdem Ecclesiis piè visitarint, quadragesinta annos & totidem quadragenas, & omnium peccatorum septimæ partis remissionem in Domino relaxavit: omnesque indulgentias, & peccatorum remissiones à suis Prædecessoribus Romanis Pontificibus dicto Ordini concessas, in diebus & festis predictis duplicando.

253.

9. JOANNES XXII. omnes indulgentias & peccatorum remissiones à Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis dicto Ordini concessas, confirmavit, ac quadragesinta annos, & totidem quadragenas, de injunctis pénitentijs universis Christi Fidelibus, dicti Ordinis Ecclesiis in qualibet solemnitate quatuor Festivitatibus B. DEI Genitricis MARIÆ, videlicet Nativitatis, Annuntiationis, Purificationis & Assumptionis visitantibus, contritis & confessis, in Dominio piè concessit.

10. URBANUS VI. perpetuò concessit his, qui Ordinem Carmelitarum, & Fratres ejusdem Ordinis, Ordinem seu Fratres Carmelitum glorioissima DEI Genitrix, semperq; Virginis MARIÆ de monte Carmeli vocaverint, nominaverint & appellaverint, si in gratia extiterint tres annos & totidem quadragenas indulgentiarum.

Quas indulgentias
consequantur Fideles
appellantur

tes Carme-
litas, Fra-
tres B.
MARIAE
semper
Virginiae.

11. NICOLAUS V. omnes indulgentias & peccatorum remissiones, ac omnia Privilegia dicto Ordini concessa à supradictis Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis, in prefatis diebus, & festis, motu proprio duplicando confirmavit, atq; annos septem, & totidem quadragenas in Domino relaxavit.

12. SIXTUS IV. omnes indulgentias Ordini prædicto, illius domibus, Ecclesijs, ac personis utriusq; sexus in genere, vel in specie quomodolibet concessas, in suo robore, in suaq; firmitate confirmavit, approbavit, & de novo concessit; & in Conceptionis, Nativitatis, Præsentationis, Annuntiationis, Visitationis, Purificationis & Assumptionis B. DEI Genitricis MARIAE Festivitatibus, & per septem dies sequentes, & in diebus vocabulorum Ecclesiarum, visitantibus Ecclesiis, triginta annos, & totidem quadragenas de injunctis pœnitentijs misericorditer in Domino relaxavit.

13. Tandem CLEMENS VII. visitantibus prædictas Ecclesiis, indulgentias stationum Ecclesiarum almæ Urbis, tam intus quam foris, temporibus quibus eadem indictæ sunt, indulxit & concessit. Quas etiam PIUS V. approbavit, & confirmavit.

Supradictus vero GREGORIUS XIII. voluit & decrevit, ut exemplis supradictarum indulgentiarum, etiam impressis, manu publici Notarij subscriptis, ac dicti Ordinis Generalis Magistri, vel Ordinis Sigillo obsignatis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ Originali ipi adhuc eretur. Et summus Pontifex PAULUS V. permisit, post supradictam indulgentiarum revocationem, ut omnemodo dictæ indulgentiæ possint publicari: ut testatur præter alios P. Cyprianus à S. MARIA in suo Thesauro Carmelit. I. part. cap. 22.

CAPUT VIII.

Methodus traditur, ac conditiones proponuntur in predictarum Indulgentiarum lucro necessariis observande.

VT tradamus modum, quo Fideles suprà memoratas indulgentias assequi valeant, diligenter animadvertendum est, quòd aliquæ ex illis, ut videre est in Bulla SIXTI IV. dum attemptâ meditatione pensamu. sub dat. Romæ anno

Xy 2

254.

1477.

1477. Kalend. Aprilis, in qua motu proprio, & ex certa scientia confirmat indulgentias à suis Prædecessoribus nostro Ordini, & illius Domibus, Ecclesijs, & personis quomodolibet concessas, ac innovat ut habetur etiam in relato *Summario*, quæ concessæ fuerunt à diversis Pontificibus, cum clausula (ut tunc moris erat) porrigit manus adjutrices, & clargiendi eleemosynas nostris Fratribus, Monialibus, Ecclesijs, & Domibus. Attamen quia PIUS V. in Constitutione, *Efī Dominicī gregis. 6. Idus Febr. 1567.* revocaverat omnes indulgentias, quibusvis ante concessas cum dicta clausula, GREGORIUS XIII. supracitata Bulla, *Vt laudes*, in speciali indulgentias concessas pontificibus manus adjutrices nostris Fratribus, Monialibusque, & Ecclesijs in pristinum, & in eum, in quo erant ante dictam reparationem, statum restituit, & revalidavit, demptâ clausula porrigit eleemosynas, quas in alia opera pia commutavit.

255.

Quænam in visitatione nostrorum Ecclesiarum facienda sint, ut supra recensitæ obtineantur indulgentiæ?

H̄is positis dico: quod Fideles, ut colligi potest ex citatâ *Bula*, *Vt laudes* quo valeant lucrari indulgentias, de quibus in praedicti *Summario*, debent primò visitando aliquam nostram Ecclesiam esse contriti, & confessi. secundò, vel septies Orationem Dominum & Salutationem Angelicam, vel Vespertas pro Defunctis recitare, ut ante sanctiss. D. N. Corpus terram osculari: aut, si fuerint Confratres, habitum nostri Ordinis gestare. Tertiò, debent pias ad DEUM effundere preces pro hæresum extirpatione, sancte Matris Ecclesie tranquillitate, & Principum Christianorum pace & unione. Quarto, omnia alia peragere, si quæ in litteris Pontificum, qui illas conceperunt præscripta reperiantur. Et profecto si recurramus ad citatam *Bulam*, Dum attentâ meditatione. Sixti IV. ex qua desumpta fuerunt omnes indulgentiæ, quas refert & confirmat GREGORIUS XIII. concessas ab ipso SIXTO IV. & à Pontificibus ejus prædecessoribus inveniemus in illis nullum aliud pium opus injunctum, quam contritos, pœnitentes, & confessos nostras Ecclesijs visitare, vel nobis aut nostris Ecclesijs manus adjutrices porrigit, quas GREGORIUS XIII. in supradicta opera pia commutavit.

Quid in lucro harum indulgentiarum præstandum?

Cum autem inter alia opera pia, in quæ GREGORIUS XIII. manus adjutrices commutavit, sit delatio nostri SCAPULARIS propriæ existimandum est, id revocasse PAULUM V. quando recavit indulgentias Confratribus Scapularis à suis Prædecessoribus conciliorum

concessas, modò namque non loquimur de Indulgentijs personalibus nostris Confratribus concessis, sed de localibus, quas consequi possunt omnes Christi Fideles visitando nôstras Ecclesias, si fecerint illa opera pia (quorum unum est delatio nostri Scapularis) in quæ GREGORIUS XIII. manus adjutrices commutavit : & propterea Confratres nostri, si cum habitu, seu sacro SCAPULARI aliquam nostrâ Ecclesiam visitaverint, quamvis non septies Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam, nec Vespertas Defunctorum recitaverint, nec ante sanctissimum D. N. Corpus terram deosculati fuerint, modò contriti & confessi, pro hæresum extirpatione, & Christianorum Principum pace, ac sancte Matris Ecclesiæ tranquillitate pias ad DEUM preces effuderint, præfatas Indulgentias consequi poterunt. Ita Reverendiss. Theodorus Stratus;

fit illis, qui
fac. gerunt
Scapulare

CAPUT IX.

Declarantur indulgentia Stationum, quas consequi possunt omnes Christi Fideles, visitando Ecclesias Ordinis Carmelitar. Modus in hac visitatione usurpandus.

U M CLEMENS VII. in suprà citata Bulla indulgentias 256.

Stationum Ecclesiarum Urbis, tam int̄s, quām foris, concessisset, primo Confratribus nostri sacri SCAFULARIS, cum obligatione visitandi unam, duas, vel plures Ecclesias; unum, duo, vel plura altaria, easdem indulgentias postea concessit omnibus utriusq; sexus Fidelibus, non cum obligatione visitandi aliquam Ecclesiam, sed porrigiendi manus adjutrices nostris dominibus & Fratribus, per hæc veiba: *Insuper etiam omnibus utriusq; sexus Christi Fidelibus, qui pro Monasteriorum & Domorum reparazione, ac Fratrum bususmodi sustentatione, manus porrixerint adjutrices supradictas indulgentias consequi possint, & consequantur.* Quare stante haec concessione, utique Confratres nostri pro iucundis indulgentijs Stationum tenebantur unam, duas, vel plures Ecclesias, unum, duo, vel plura altaria visitare: nihilominus Fideles pro consequendis ijsdem indulgentijs ad nullam Ecclesiæ, vel altaris visitationem, sed tantum ad porrigitandas

Quid faci-
endum sit.
Confratri-
bus, ac
Christi Fi-
delibus, ut
visitando
nostras
Ecclesias
consequa-
tur indul-
gentias fla-
tionum,
Romana-
rum?

gendas manus adjutrices nostris locis & Fratribus adstridi erat.
Caterum cum GREGORIUS XIII. in Bulla, *Vt laudes*, confirmavit
indulgentias Stationum à CLEMENTE VII. nedum Confratribus
verum etiam alijs concessas, &, ut pluries diximus, commutari
manus adjutrices in alia pia opera, imposuitq; ut Fideles contriti &
fessi visitarent aliquam nostri Ordinis Ecclesiam, in eaque nonno-
las funderent preces, qui modo consequi volunt indulgentias Stati-
num obligati sunt, contriti ac confusi aliquam nostri Ordinis Ec-
clesiam visitare, in eaque certas ad DEUM preces fundere.

257.

Quis mo-
dus in Ec-
clesiarum
visitacione
observau-
dus ex
mente SIX-
TI V.?

Paulus V.
non tevo-
cavit in-
dulgentias
omnibus
Christi Fi-
delibus
concessas.

Quo autem Fideles melius noscant, quanta cum devotione
debeant nostras, & aliorum Regularium Ecclesias, in diebus Stationum
visitare: juvat hic reserre piam admonitionem, quam SEXTUS
paterno sane affectu, Romanas Ecclesias stationales visitantibus, fuit
in Constitutione, *Egregia populi Romani*. idibus Febr. 1586. per ha-
verba: Illud quoq; vehementius admonemus, ut omnes & singuli strenui
Ecclesias cum omni timore & tremore, ut verè pénitentes, casle & pia dona
nemini dantes ullum offenditatem, ne illis in locis, ijsq; diebus, quibus den-
temporum culpe pījs operibus, & caslis jejunij redimende sunt, inter inferno-
tyrum sepulchra DEVIS ad iracundiam magis provocetur, sed contra patitur
fus Civitatis pénitentia, eleemosynis, Sanctorumq; intercessionibus placata &
misericordiarum DEVIS, nobis, & cunctis populis cura nostra commendata,
(omnes enim unum sunt in Christo) propitiū & placabilis efficiatur; & quoniam
fides Apostolico ore laudata est, & in universo mundo annuntiata, conve-
nitiam mod. sua & disciplina ad pietatis & sanctitatis exemplum omnibus
Sanctibus proponatur. Et cum tali quoq; modestia, pietate & sanctitate Fi-
deles extra Vrbem, nostras & aliorum Regularium Ecclesias, in quibus
indulgentiae Stationum concessae sunt visitare convenient. Quoniam
enim indulgentiae Stationum, quatenus concessae erant Confratribus
nostris, comprehendantur in generali revocatione indulgentiarum
eorundem Confratrum facta à PAULO V. in alias citata Bulla, *Ci-
ertas*, remanent tamen in suo robore, quatenus concessae fuerint
Christi Fidelibus, mutatis manibus adjutricibus in visitacionem
cujus nostræ Ecclesiæ, & in alia quedam pia opera: siquidem PA-
LUS V. in dicta Bulla revocavit solum indulgentias à suis Prede-
coribus nostris Confratribus, non autem omnibus Christi Fidelibus
concessas, uti supra dictum est.

Nec ex eo, quod PAULUS V. revocavit indulgentias Stationum, quas primo loco concederat CLEMENS Confratribus nostris, cependum est, eum illas revocasse, ut concessas secundo loco ab eodem Pontifice Christi Fidelibus, quia licet CLEMENS VII. prius stationes concederat Confratribus nostris, quam Christi Fidelibus, non tamen istis cum dependentia ab illis, sed omnibus tum Confratribus, tum Christi Fidelibus æque immediate, & sineulla dependentia unius concessionis ab alia; quare ex revocatione Stationum quoad Confratres, non resultat earum revocatio quoad Christi Fideles.

Hic obiter animadvertisimus, corrigendos esse nonnullos libellos typis mandatos, à quibusdam in privilegijs nostræ Religionis parum versatis, in quibus legitur, quod indulgentiae Stationum Fidelibus nostras Ecclesiæ visitantibus concessæ fuerint, non solum à CLEMENTE VII. sed etiam à PIO V. & GREGORIO XIII. nam solum concessæ fuerunt à CLEMENTE VII. modo, quo supra, à PIO V. autem & à GREGORIO XIII. approbatæ & confirmatæ fuere.

UNUM verò est hic diligenter observandum; aliud scilicet esse 258. privilegium lucrandi indulgentias pro stationibus concessas visitantibus Ecclesiæ Urbis, intus & extra muros in diebus stationum; & aliud esse privilegium lucrandi indulgentias Ecclesiæ Urbis intus & extra, quas consequuntur Fideles ipsas Ecclesiæ visitando in diebus stationum, id est, in quibus indicatæ sunt stationes; longè enim magis est privilegium lucrandi indulgentias Ecclesiæ Urbis; quam privilegium lucrandi indulgentias stationum, seu pro stationibus concessas; non solum quia sunt multæ Ecclesiæ intus & extra Urbem, quæ non sunt deputatæ pro stationibus, & tamen illas visitantibus multæ & magnæ indulgentiæ concessæ sunt: sed etiam, quia in ipsis met Ecclesijs deputatis pro stationibus extra dies stationum sunt multæ indulgentiæ illas visitantibus concessæ: & in particulari Fidelibus visitantibus Ecclesiam Lateranensem, quæ est omnium prima, sanctus SILVESTER ad instantiam Constantini Imperatoris concessit, si sine peccato extiterint, remissionem omnium peccatorum, quo cuncte anni tempore, quod perinde est, ac quotidiè; quam indulgientiam confirmavit postea S. GREGORIUS. In quadam enim magna tabula pendente ex columna secunda à latere dextro navis dictæ Basilicæ leguntur hæc verba: [CONSTANTINS Imperator postquam mun-
datus

Nota dif-
crimen in-
ter indul-
gentias Ec-
clesiarum
Urbis & in-
dulgentias
stationum
&c.

datus fuit à lepra per sacri Baptismatis susceptionem , dixit beato SILVESTRUS : Sancte Pater dominum meam in Ecclesiam ordinavi , infunde in ea tuam largam benedictionem venientibus ad eam . Et dixit ad eum bis SILVESTFR : Dominus meus Christus , qui te mundavit à lepra purificavit te fonte Baptismi , per suam misericordiam mundo purificet omnes huc venientes sine peccato mortali , & authorum Apostolorum PETRI & PAULI , atq; nostra sit eis remissio omnium peccatorum quocunq; tempore anni . Item s. GREGORIUS , quia Ecclesiam consecravit post destructionem ejusdem factam per hereticos , iuravit indulgentiam positam per B. SILVESTRVM Papam antedictum .]

ADDO , & id magis facit ad intentum nostrum , quod in Ezechielis pro Stationibus deputatis , in ipsiusmet diebus Stationum sunt quæ Indulgentiae , quæ nequaquam sunt Stationum , seu pro Stationibus concessæ : nam indulgentia plenaria Ecclesia Lateranensis ; qua suprà , non potest dici concessa pro Stationibus ; tum quia concessa visitantibus Basilicam Lateranensem quocunq; tempore qualibet die ; indulgentiae autem pro Stationibus concessæ , recte sunt ad quosdam certos & determinatos dies ; tum quia dictam indulgentiam concesserat B. SILVESTER antequam concessæ essent aliae indulgentiae pro Stationibus . Quamvis enim SIXTUS V. in dicta Constitutione , Egregia populi Romani , &c. testetur , utrumque a Apostolicis usq; temporibus sacrarum Stationum consuetudinem , in quibus Fidelium multitudo ad Apostolorum sepulchra , & fortissimorum Martyrum memoriae conveniens , hymnis & cantus spiritualibus DEVOT in SANCTIS suis Lendebat & salutaribus immaculatae hostie sacrificijs placabat , & adversus multitudinem antiqui hostis impugnationes , tanquam in castris DEI statione tristitia comploebat , s. GREGORIUS tamen primus fuit , qui Stationes ordinando determinando illarum dies , & Ecclesiæ , & in quolibet die septuaginta annos Indulgentiae concessit .

259.

Fideles visitando , servatis servatis servandis aliquam nostram Ecclesiam

VIDENDUM modò est , an Fideles visitando , servatis servatis aliquam nostram Ecclesiam in diebus Stationum , lucentur tum Indulgentias Stationum , seu pro Stationibus concessas ? an Indulgentias Ecclesiistarum , in quibus indictæ sunt Stationes ? Effectò , si attendamus *Summarium* , de quo suprà , desumptum ex B. GREGORII XIII. *Ut laudes* . videtur dicendum , quod lucentur tum Indulgentias Stationum , seu pro Stationibus concessas :

men attendamus Bullam originariā concessionis CLEMENTIS VII. dicendum est, quod consequantur Indulgentias Ecclesiarum, & cæt. Concessio enim dicti Pontificis facta fuit per hæc verba: *Quodq[ue] singulis Quadragesimalibus, & alijs cuiuslibet anni temporibus, & diebus Stationum Basilicarum & Ecclesiarum aliae Urbis Romæ, & extra illius muros, unam vel duas Ecclesiæ, aut unum, du, vel plura altaria in partibus illis, ubi eos, seu eorum aliquem residere, seu quod declinare contigerit: quas vel quæ ipsi, vel quilibet eorum duxerint eligendas, vel eligenda, devotè visitando, tot & singulari, ac similes Indulgentias, & peccatorum remissiones consequantur, quas consequerentur, si singulis diebus, easdem singulas dictæ Urbis, & extra eam, Ecclesiæ pro Stationibus hujusmodi deputatas personaliter visitarent.* Quibus verbis aperte Pontifex Confratribus nostris visitantibus in diebus Stationum aliquam Ecclesiam, non concessit Indulgentias Stationum, seu pro Stationibus indultas, sed Indulgentias Ecclesiarum Urbis intus & extra, quas consequerentur, si dictas Ecclesiæ in diebus Stationum visitarent personaliter. Quare cum debeamus *Summarium* cum suo Originali concordare, vel dicendum est, quod concedere Indulgentias Ecclesiarum Urbis in diebus Stationum, idem sit ac concedere Indulgentias Stationum, seu pro Stationibus concessas, visitantibus Ecclesiæ Urbis in diebus Stationum: quæ expositio videtur aliquantulum violenta, cum certum sit ex supradictis, aliud esse lucrari Indulgentias Stationum Ecclesiarum Urbis, & aliud lucrari Indulgentias Ecclesiarum in diebus Stationum. Est etiam minus consona Bullæ originali, in qua Pontifex expressè concessit Indulgentias non Stationum, sed Ecclesiarum Urbis in diebus Stationum, quam concessionem dicta expositio non parum restringit, coarctando illam ad Indulgentias Stationum Ecclesiarum Urbis intus & extra, in diebus Stationum; vel dicendum, idem esse concedere Indulgentias Stationum Ecclesiarum Urbis intus & extra in diebus Stationum, ac concedere Indulgentias Ecclesiarum, quæ pro Stationibus sunt deputatæ, in diebus, in quibus Stationes sunt indictæ: ita ut coincident, concedere Indulgentias Stationum Ecclesiarum Urbis, ac concedere Indulgentias Ecclesiarum, quæ pro Stationibus sunt deputatæ: & hanc expositionem censeo nos debere amplecti, quia conformis est Bullæ originali CLEMENTIS VII. & non laedit, nec in aliquo restringit dicti Pontificis concessionem, quam certum est GRE-

consequuntur non tantum indulg. stat. verū etiam Ecclesiarum Urbis &c.

GORIUM XIII. in sua Bulla, *Vt laudes*: noluisse in ullo lacerere, vel
restrin gere, sed solum confirmare, illiq; Apostolicæ confirmations
robur adiucere.

Cum igitur in eadem Bulla CLEMENS VII. indulgentias Ecclesiastarum Urbis, in diebus Stationum Confratribus nostris concessas extenderit ad omnes Fideles, cum conditione porrigi manuas jutrices, quas GREGORIUS XIII. commutavit in visitationem nostrarum Ecclesiastarum, & in alia opera pia, concludendum est, quod Fideles visitando, servatis servandis, aliquam nostram Ecclesiam in diebus Stationum, lucrari possint tot & singulas, ac similes Indulgencias, & peccatorum remissiones Ecclesiastarum Urbis, intus & extra, quas consequerentur, si singulis diebus Stationum ipsas in Ecclesiis pro Stationibus deputatas personaliter visitarent. Dicuntur autem istae indulgentiae, indulgentiae Stationum, non quia fuerunt concessas solum pro Stationibus, sed quia non possunt obtineri, nisi in diebus Stationum, & à visitantibus Ecclesiis Urbis pro Stationibus deputatas.

260.

Utrum sub concessione indulgentie stationum etiam comprehendantur plenariae?

Opinio afermans.

QUONIAM autem inter indulgentias, quas consequi possunt Fideles personaliter visitando, in diebus Stationum, Ecclesiis Urbis, intus & extra, pro Stationibus deputatas, aliqua sunt partiales, diuinorum, quadragenarum, & annorum: & aliæ totales & plenariae, tum pro vivis, tum pro defunctis, certum est, quod Fideles nostras Ecclesiis, servatis servandis, visitantes, lucrari possint indulgentias partiales, an autem possint etiam totales & plenarias, non est ita certum.

Complures affirmativam tuentur sententiam, quia CLEMENS VII. suam concessionem non limitavit ad Indulgencias partiales, sed universaliter elargitus est, omnes & singulas, ac similes Indulgencias, quae consequerentur, si personaliter dictæ Viribus Ecclesiis &c. visitarent. Cum autem simus in dispositione favorabili animæ, que nemini ullum interficit præjudicium, amplianda est ad omnes indulgentias, ad quas verba secundum propriam significationem extendi possunt. Constat autem ea extendi posse ad omnes Indulgencias non solum partiales, sed & totales. Et hæc sententia videtur communiter acceptata, & præcipue posita. Nam in Tabellis, quæ publicè exponuntur pro indulgentijs Stationum in Ecclesijs, nedum Ordinis nostri, sed aliorum, etiam Ordinum, descriptæ quoque leguntur indulgentiae totales, sed plenariae, tum pro vivis, tum pro defunctis.

Note

Nonnulli nihilominus negant posse Fideles visitando nostras^m, Opinio ne.
vel aliorum Ordinum Ecclesiæ, obtinere indulgentias Ecclesiæ gans.
Urbis plenarias; ducti, quia in concessione generali à Principe facta,
non veniunt ea, quæ Princeps, si in specie fuisset interrogatus, non
concessisset. Dicunt autem non esse credibile, quod Pontifex, quan-
do generaliter concessit Fidelibus indulgentias Ecclesiæ Urbis, si
in specie de plenarijs interrogatus fuisset, illas concessisset. Pontifi-
ces enim non nisi magna cum difficultate, & raro, etiam Congrega-
tionibus pijs, & Religionibus indulgentias plenarias concedunt:
dicuntque sic ponit in quadam Regula Cancellariæ Apostolicæ, & sic
habere etiam stylum Curiæ. Verum præferenda videtur sententia af-
firmativa, quæm, differendo de indulgentijs stationū, tuentur Villalo-
bos, Trullench, Lopez, & Garnica, quos refert & sequitur Diana
P. s. Tr. 12. resolut. 2. Peyrin. Tom. 2. Privil. ad Confit. 8. Pauli V. S. II.
num. 4. Rödriq. in sum. Ital. S. 8. d. 1. Pellizarius Tom. 2. Tr. 8. cap.
5. num. 195. Quintanadueñas Tr. de sing. ad Sacrament. in Appen. Tr. 6.
dub. ult. & alij recentiores. Et ad rationes oppositæ sententiæ re-
*spondetur; exprimenda in specie sufficienter exprimi in generali clau-
sula, quando continentur in generali verborum significatione, restri-
cta ad rem, de qua fit sermo (ut notat Sanchez lib. 3. de matr. d. 35.*
*num. 4. & 7.) quod maximè verum est, si consuetudo hanc expres-
sionem admittat, quæ videntur verificari in casu nostro, ut perpen-
denti facile constabit. Præterea constat de potestate concedentis, &* Sub con-
solū dubitatur de ejus voluntate; cum tamen voluntas concedentis indulg.
indulgentias, juxta superius dicta latè interpretanda sit. At illud de Stat. com-
*stile Curiæ respond. illum fundari in probabilitate oppositæ senten-
tiæ, qui non tollit probabilitatem nostre sententiæ: præterquam* præhen-
quod stylus Curiæ variat pro varietate Pontificum, sicut docet ipsa riam libe-
experientia, & notat ex Fagundez Pellizarius loc. supr. cit. qui hæc rationes
subjungit in fin. illius num. quæ rationes non minus probant in generali animarum
*concessione indulgentiarum venire liberationes animarum è purga-
torio, quæm probent in ea venire indulgentias, quantumvis plena-
rias.* è purgato-
rio.

Q U E R E S , an Fideles nostras Ecclesiæ visitando lucrari pos-
sint indulgentias Terræ sanctæ, & sancti Jacobi in Compostella?

261.

R E S P O N D . Certum videri quod non, inspecta concessione

Z z 2

supra-

supradicta CLEMENTIS VII. cum ipse solùm indulgentias Ecclesiæ Urbis indulserit. Ita Reverendissimus Stratus: qui etiam addi-
sibi non constare tale privilegium concessum fuisse visitantibus Eccle-
sias aliorum Regularium, quo per communicationem privilegiorum
gaudere possint etiam visitantes nostras Ecclesias, nec hactenus
venire potuisse hujusmodi privilegium alicui Religioni concessum
esse. Et quia exponere populo indulgentias omnino incertas, re-
multis exposita periculis, tales nulla ratione exponenda sunt: nec
quoad indulgentias plenarias, & liberationes animarum Purgatorij, non
desint graves Theologi, qui censem illas comprehendendi in ge-
rali concessione indulgentiarum Stationum, ut modo diximus, si-
ne tali periculo & incommodo exponi, & publicari valent, juri
morem, usumq; aliarum Religionum, idem aut simile privilegium
haberatium.

262.

TANDEM advertendum, nonnullos explicando, quibus diebus fruentes indulgentijs Stationum lucrari possint indulgentiam pro animabus Purgatorij, affirmare, quod illas assequi possunt quilibet quarta Feria anni totius, seu quolibet die Mercurij; qualibet in *summario indulgentiarum stationum Ecclesiastarum Urbis*. Hic nam est error manifestus. Quia esto concedamus, quod visitantes Ecclesias Urbis Ferijs quartis in quibus indicatæ sunt Stationes, possint consequi indulgentiam pro defunctis, in multis tamen Ferijs quartis totius anni nullæ sunt indicatæ Stationes, & propterea fruentes indulgentijs Stationum pro diebus Stationū, nequeunt in illis Ferijs quartis, vi talis privilegij ullam lucrari indulgentiam, nec pro vivis, nec pro defunctis. Ita Reverendiss. Stratus.

CAPUT X.

Recensentur Indulgentia, quæ in diebus Stationum
Romæ habentur.

CUM constet ex superiori Capite, posse cunctos Christi Fideles, ex indulto CLEMENTIS VII. Indulgentias Stationum Romanarum, visitando, uti dictum est, servatis servandis, Carmelit. Ordinis Ecclesiæ, adipisci, operæ pretium videtur illas hic adducere: in quibus enumerandis servabimus tenorem, quo à Ven. P. Thom. à JESU, & Emman. Roderico, alijsq; Authoribus passim referri solent. Advertendum verò, quod ubi in marg. apposita reperiatur, esse liberationem animæ e purgatorio; ac per priores numeros annos millenarios, per medios centenarios & inferiores, per postremos intelligendos esse dies.

263.

*Lib. 2. de
Confratr.
Cap. 5. §. 2.
Tom. 2.
qraſ. 91.
Dies
mens.*

JANUARIUS.

In Circumfissione Domini Indulgen. plenariæ ad S. Joannem in Laterano: similiter in Ara Cæli: & 154. mill. ac 983. ann. dies 285.	1.
In die Epiphaniæ Indulg. plenar. ad S. Petrum: similiter ad S. MARIAM Majorem.	6.
In Octava Epiphaniæ Indulg. plenar. ad S. Petrum.	13.
S. Felicis in Pincis mille anni ad S. Sebastianum.	14.
S. Martelli Papæ & Mart. remissio omnium peccatorum, & ad S. Sebastianum mille anni.	16.
S. Antonij Abbatis Indulg. plenar. & remissio tertiaræ partis peccatorum ad S. MARIAM Majorem.	17.
SS. Fabiani & Sebastiani Indulg. plenar. ad S. Sebastianum: item 158. mill. & 968. ann. dies 265.	20.
S. Agnetis Indulg. plenar. ad S. MARIAM Majorem. & ducenti an. Dominicâ I. post festū S. Antonij Abb. ostenditur Sudarium Veronice, qua die est Indulg. plen. ad S. Petrum: itē Romani habent 7000. anpor. Ultramontani vero 14000. & totidem quadragenas, & remissionem tertiaræ partis peccatorum.	21.
SS. Vincentij & Anastasij ad S. Joannem in Laterano 40. millia an. Conversio S. Pauli Indulg. plenar. ad S. Paulum, & decem mill. an.	22.
S. Polycarpi Episc. & Mart. Indulg. plenar. ad S. Crucem.	25.
In die S. Agnetis secundo, remissio omium peccatorum, ut in primo festo ad S. Joannem Lateran.	26.
In die SS. Cyri & Joannis remissio tertiaræ partis peccat. ad S. Sebastianum.	28.
Zz 3	31.
	Præter

**Dies
mens.**

Præter enumeratos suprà dies Indulg. plenar. afferunt nonnulli
haberi etiam indulg. plenar. Romæ ad diem 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 10.
11. 12. 14. 15. 18. 23. & 24. hujus mensis. item Dominicæ II. post
festum Epiphaniæ, ac quâlibet Dominicâ mens. Januarij. ita inne-
lios R. P. Antonius Maria de Rheita, *libell. de indulg. Station. ex Col-*
log. indulg. Ord. SS. Trinitatis.

Referunt ijdem Authores ad diem 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.
11. 12. 13. 14. 16. 17. & Dominicam II. post Epiph. præter Indulg.
plenar. liberationem animæ.

F E B R U A R I V S.

- 24. In festo Purificationis Beatis. V. Indulg. plenar. ad S. MARIAM de Populo
item 155. mill. & 293. an. dies 285.
- 5. S. Agathæ Indulg. plenar. ad S. Crucem in Jerusalem.
- 22. Cathedra S. Petri Indulg. plenar. ad S. Petru: ité 159. mill. & 968. an. d.
- 24. S. Matthiæ Apost. Indulg. plenar. ad S. MARIAM Majorem: ité 155. mill.
& 290. an. dies 285.

Referunt etiam quidam ad diem 1. hujus mens. Indulg. plenar.
& ad diem 1. 2. 5. 22. & 24. liberationem animæ ex purgatorio.

M A R T I U S.

- 7. S. Thomæ de Aquin. Indulg. plenar. ad S. MARIAM in Minerva: ité 158. mill.
& 958. an. dies 285.
 - 12. S. Gregorij Indulg. plenar. & quotidie 40. an. indulg. & totidem quadriga-
næ: & remissio tertiaræ partis peccator. item ad S. Petrum mill. 40.
 - 19. S. Josephi Indulg. plenar. ad S. MARIAM Majorem.
 - 20. Vigilia S. Benedicti Indulg. plenar. ad S. Crucem in Capella, quæ dicitur Is-
rael, cojus est illâ die dedicatio.
 - 21. S. Benedicti ad S. Petrum 159. mill. & 154. an. dies 40.
 - 25. Annuntiatio B. M. V. Indulg. plenar. ac remissio tertiaræ partis peccatorum
item 1000. an. & totid. quadraginta. Et ité 158. m. & 958. an. d. 15.
- Præter relatas hujus mens. Indulg. plenar. adjungit supplicium
P. Rheita, & alij ad diem 1. 2. 3. 4. 5. 6. & singulas ferias 6. mens. Martij Indulg. plenar. Et ad diem 1. 2. 3. 4. 5. 6. & 25. libera-
tionem animæ ex purgatorio.

A P R I L I S.

- 23. S. Georgij Mart. 151. mill. & 913. an. dies 260.
 - 25. S. Marci Euang. Indulg. plenar. ad S. Petrum, & 154. mill. ac 990. an. d. 15.
 - 29. S. Petri Mart. Indulg. plenar. ad S. MARIAM in Minerva.
- Quidam referunt ad diem 1. April. quæ est octava Annunt. B. M. V. Indulg. plenar. & ad 1. 18. & 25. liberationem anim. ex purgat. MAJUS

M A I U S.

SS. Philippi & Jacobi Indulg. plenar. ad S. MARIAM Majorem: item 158.	1.
mill. & 978. an. dies 285.	
NB. In omnibus diebus Dominicis hujus mensis est Indulg. plenar. ad S. Sebastianum: & 186. mill. ac 39. an. dies 100.	3.
In festo Inventionis S. Crucis Indulg. plenar. ad S. Crucem: itē an. 186. mill. & 39. an. & 100. dies. item tertīa die hujus mensis Indulg. plenar. apud S. MARIAM Rotundam, eō quōd sit consecratio ejus.	6.
S. Joannis ante portam Latinam Indulg. plenar. & liberatio animæ ē purgat. ad S. MARIAM Majorem.	8.
Apparitio S. Michaëlis Archang. Indulg. plenar. ad S. MARIAM Majorem.	12.
NB. Ab hac die usq; ad Kalendas Augusti sunt quotidie tres Indulg. plenar. ad S. Joannem Lateranem.	20.
SS. Nerei, Achillei, & Pancratij ad S. Paulum centum anni.	31.
S. Bernardini Indulg. plenar. ad S. MARIAM in Ara Cæli.	
S. Petronillæ mille quadragenæ, & ad S. Petrum mille. anni Indulg.	
P. Rheiita suprà cit. assignat ad diem 2. Maij Indulg. plenar. & ad diem 1. 2. 3. 6. 8. & 17. liberationem animæ ē purgatorio.	

J U N I U S.

SS. Marcellini, Petri, &c. ad S. Petrum mille anni.	2.
S. Barnabæ Apóst. ad S. Petrum anni sexcenti.	11.
S. Antonij de Padua Indulg. plenar. ad S. MARIAM in Ara Cæli.	13.
SS. Viti, Modesti, & Crescent. ad S. Paulum centum quadragenæ, & centum anni Indulg.	15.
S. Paulini Confessoris & Pont. ad S. Joann. Lateran. septem millia an.	22.
Nativitas S. Joannis Bapt. Indulg. plenar. ad S. Joannem Lateranen. itē 154.	24.
mill. & 989. an. dies 45.	
SS. Joannis & Pauli ad S. Joannem Lateran. mille anni.	26.
S. Leonis ad S. Petrum mille anni, & rotidem quadragenæ.	28.
SS. Apostolor. Petri & Pauli, Indulg. plenar. in amborum Ecclesia: itē 159.	29.
mill. & 963. ann. dies 45.	
Commemoratio S. Pauli, Indulg. plenar. ad S. Paulum, & anni mille.	30.

Præter relatas hujus mens. Indulg. plenar. assignant quidam, inter quos cit. P. Rheiita, ad diem 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. Indulg. plenar. & à die 1. usq; ad 11. inclusivè liberat. animæ ē purgat.

J U L I U S.

Otava S. Joannis Bapt. Indulg. plenar. ad S. Joannem Lateran.	1.
Visitatio B. V. M. Indulg. plenar. ad S. MARIAM de Populo: & 158. mill. ac 958. an. dies 285.	2.
S. Bonaventuræ, Indulg. plenar. ad S. Petru: & 158. mill. ac 967. an. d. 285.	14.
Divisio Apostol. ad S. Petrum duo mill. annorum.	15.
S. Alexij, Indulg. plenar. ad S. Joannem Lateran. & duo millia annorum.	17.
S. Mar.	

20. S. Margaritz, ad S. Crucem in Jerusalem mille anni,
21. S. Praxedis, ad S. Petrum duo millia ann.
22. S. Mariæ Magdalene, Indulg. plenar. ad S. MARIAM Majorem: & anni
23. S. Apollinaris, ad S. Joannem Lateran. centū anni: item eodem die S. O
stianæ ad S. MARIAM Majorem anni quadraginta,
24. S. Jacobi Apost. Indulg. plenar. in sua Ecclesia, & ad S. MARIAM Majore
25. S. ANNÆ Matris B. M. V. Indulg. plenar. ad S. MARIAM Majorem.
26. S. Pantaleonis ad S. MARIAM Majorem anni quadraginta.
27. SS. Nazarij, Celsi, &c. ad S. Crucem in Jerusalem an. trecenti.
28. SS. Simplicij & Faustini ad S. Sebastianum quinque null. ann.

Assignant aliqui ad diem 1. 2. & 25. liberat. animæ ē purg

A U G U S T U S.

1. S. Petri ad vincula, & per octo dies sequentes, Indulg. plenar. in Ecclesiæ
iudicij: item 158. mill. & 968. an. dies 285.
 2. Festum Portiunculæ Indulg. plenar. ad S. MARIAM Majorem.
 3. Inventio S. Stephani Indulg. plenar. ad S. Laurentium.
 4. S. Dominici Indulg. plenar. ad S. MARIAM in Minerva: ite 158. mil.
958. an. dies 285.
 5. S. MARIAE ad Nives, Indulg. plenar. ad S. MARIAM Majorem: ite 158.
& 790. an. dies 285.
 6. Transfiguratio Domini plures Indulg. ad S. Crucem.
 7. SS. Cyriaci, Largi, &c. ad S. Sebastianum mille anni.
 10. S. Laurentij Indulg. plenar. per totam octavam: & omni die mille ann.
totidem quadragenis, & remissio tertiae partis peccatorum, in Ecclesiæ
S. Laurent. item 158. mill. & 958. an. dies 285.
 12. S. Claræ Indulg. plenar. ad S. MARIAM Majorem: & ad S. Crucem 100. an.
 14. S. Eusebij ad S. MARIAM Majorem mille anni.
 15. Vigilia Assumptionis ad Vesperas apud S. MARIAM de Populo Indulg. plenar.
Assumptio B. M. V. Indulg. plenar. per totam octavam, & remissio omnium
peccatorum, & 40. anni, & totidem quadragenæ, ac remissio tertiae partis
peccatorum ad S. MARIAM Majorem: & ad S. Petrum 158. mil.
ac 162. an. & dies 100.
 19. Dominicæ infra octavam remissio omnium peccatorum in Ara Cæli.
 22. S. Ludovici Ord. Minorum Indulg. plenar. in Ara Cæli.
 24. Octava Assumpt. Indulg. plenar. ad S. MARIAM trans Tyberim.
 28. S. Bartholomæi Indulg. plenar. ad S. Joannem Lateran. & septem mil.
 - S. Augustini in ejus Ecclesia Indulg. plenar. & ad S. MARIAM Majore
 - mille anni.
 29. Decollatio S. Joannis Bap. Indulg. plenar. ad S. MARIAM de Populo
remissio omnium peccatorum: item centū anni, & totidem quadra-
 - ges, & remissio tertiae partis peccat. ad S. Joannem Lateran.
- Nonnulli referunt ad diem 1. 5. 16. & 24. Aug. liberat. an
ē purgatorio.

SEPTI

S E P T E M B E R.

	Diet mensis.
In Vigilia Nativitatis B. M. V. Indulg. plenar. ad S. MARIAM de Populo.	7.
Nativitas B. M. V. Indulg. plenar. ad S. MARIAM Rotundam: & 159. mill.	8.
ac 790. an. dies 185. item eodem die S. Adriani ad S. MARIAM Majorem ducenti anni.	
Exaltatio S. Crucis Indulg. plenar. ad S. Crucem, ac remissio tertiarum partis peccatorum: & 159. mill. ac 64. an. dies 45.	14.
S. Euphemie ad S. Joannem Lateran. mille anni.	16.
S. Eustachij ad S. Sebastianum 140. an.	20.
S. Matthaei Apost. Indulg. plenar. ad S. Laurent. & 130. anni.	21.
SS. Cosmae & Damiani ad S. Sebastianum septem milia annorum.	27.
S. Michaelis Archang. Indulg. plenar. ad S. MARIAM Majorem: & 154. m.	29.
ac 992. an. dies 200.	
S. Hieronymi Indulg. plenar. ad S. MARIAM Majorem, ubi requiescit corpus ejus: item 160. m. & 790. an. dies 285.	30.
Præterea quidam assignant ad diem 20. Sept. Indulg. plenar. & ad diem 1. 8. 10. 14. 16. & 21. liberat. animæ ē purgatorio.	

O C T O B E R.

Seraphici P. Francisci, & per totam octavam Indulg. plenar. in ejus Ecclesia trans Tyberim: & ad S. Paulum 158. mille, & 968. anni, dies 285.	4.
S. Lucæ Euang. Indulg. plenar. ad S. MARIAM Majorem, & mille anni.	18.
SS. Simonis & Judæ Apost. Indulg. plenar. ad S. Petrum: & 40. quadragesima, & totidem anni, & remissio tertiarum partis peccatorum: item 158. mille, & 998. anni, dies 285.	28.
Assignant etiam aliqui ad 1. & 4. Octob. liberat. animæ ē purg.	

N O V E M B E R.

Omnium Sanctorum Indulg. plenar. ad S. MARIAM Rotundam: item 158.	1.
mill. & 662. anni, dies 100.	
Commemoratio omnium Fidelium defunctorum, Indulg. plenar. per totam octavam ad S. MARIAM Majorem, & in Ecclesia S. Gregorij: itē 154.	2.
mill. & 991. anni, dies 200. & applicari possunt, ut refertur, &c.	
Octava omnium Sanctorum, Indulg. plenar. ad S. Petrum, & eodem die ad SS. IV. Coronatos multæ Indulg. ad S. Joannem Lateranensem.	3.
Dedicatio Basilicæ Salvatoris Indulg. plenar. ad S. Joannem Lateranens. item 154. mille, & 983. anni, dies 285.	9.
SS. Tryphonis, Respicij, &c. plures Indulg. ad S. Sebastianum.	10.
S. Martini 300. anni, & totidem quadragesima ad S. Sebastianum.	11.
Dedicatio Basilicæ SS. Apostol. Petri & Pauli Indulg. plenar. & 11. millia annorum, & totidem quadragesima, & remissio tertiarum partis peccatorum ad S. Petrum: item 159. mill. & 964. dies 285.	18.
S. Elisabethæ viduæ ad S. Crucem centum anni Indulg.	19.

A a a

Præfen-

21. Præsentatio B. M. V. Indulg. plenar. ad S. MARIAM Majorem.
22. S. Cæciliæ Indulg. plenar. in ejus Ecclesia, & ad S. MARIAM in Atri Cœli
item 159. mill. & 790. ann. dies 285.
23. S. Clementis Indulg. plenar. in ejus Ecclesia, & ad S. Petrum: item 10
mill. & 966. ann. ac 150. dies. Et eadem die S. Felicitatis ad S. Cœli
cem 40. anni.
24. S. Chrysogoni ad S. MARIAM Majorem mille anni.
25. S. Catharinæ ad S. MARIAM Majorem mille anni.
29. S. Saturnini ad S. Sebastianum centum anni.
30. S. Andreæ Apost. Indulg. plenar. ad S. Petrum, & remissio tertiarum peccatorum: item 160. mill. & 974. ann. ac dies 45.
Præterea P. Rheita loc. cit. ex alijs assignat Indulg. plenar. per
die 25. & liberat. animæ ad diem 2. 8. 9. 11. 12. & 30. Novemb.

D E C E M B E R.

2. S. Bibianæ ad S. MARIAM Majorem 8. millia ann.
4. S. Barbaræ ad S. Crucem mille anni.
5. S. Sabba Abbat. ad S. Petrum centum anni.
6. S. Nicolai in ejus Ecclesia Indulg. plenar. ac 300. anni, & totidem quadraginta
eadem die ad S. Crucem 154. mill. & 991. ann. & dies 200.
7. S. Ambrosij Indulg. plenar. ad S. Petrum, & mille anni: & eadem die illa
Concept. B. M. V. ad Vesperas Indulg. plenar. ad S. MARIAM
Populo.
8. Conceptio B. M. V. Indulg. plenar. ad S. MARIAM de Populo: item 15
mill. & 968. ann. & dies 285.
21. S. Thomæ Apost. Indulg. plenar. ad S. Paulum, & remissio tertiarum peccatorum,
ac 300. anni.
24. Vigilia Nativit. D. N. J E S U Christi Statio ad S. MARIAM Majorem
millia ann. & remissio tertiarum peccatorum.
25. Nativitas Domini nostri J E S U Christi Indulg. plenar. in qualibet viam
Missarum: & ad S. M A R I A M Majorem mille anni.
Eodem die in festo S. Anastasij mille anni.
26. S. Stephani Indulg. plenar. ad S. Laurentium, ubi ejus corpus requiebat
item 2. mill. ann. & centum ann. & totidem quadraginta, ac remis-
sionis tertiarum partis peccatorum in ejus Ecclesia in monte Calvo.
27. S. Joan. Euang. Indulg. plenar. ad S. Joann. Lateranens. & liberatio animæ
purgatorio: & ad S. Paulum centum anni: item 158. mill. & 790. ann.
28. SS. Innocentium Indulg. plenar. & 40. ann. & totidem quadraginta ad S. Pe-
lum.
31. S. Sylvestri Indulg. plenar. & decem millia ann. ad S. Joann. Lateran.
ejus Ecclesia plenaria remissio omnium peccatorum.
Assignant quidam etiam ad diem 8. Decemb. liberation. ann.
e purgatorio.

Indul.

Indulgentia Stationum pro Adventu, Quadragesima, & Festis mobilibus. 264.

Dominicā I. Adventū ad S. MARIA M Majorem 158. mill. & 790. ann. ac 285. dies Indulg.

Dominicā II. Adventū ad S. Crucem 158. mill. & 64. an. ac dies 45.

Dominicā III. Adv. ad S. Petrum 158. mill. & 168. ann. ac dies 285.

Feriā 4. Quatuor Temporum ad S. MARIA M Majorem 158. mill. & 790. ann. ac dies 285.

Feriā 6. ad SS. Apostol. 158. mill. & 968. an. dies 285.

Sabbatho ad S. Petrum. 158. mill. & 968. an. dies 285.

¶ Dominicā IV. Adv. ad SS. Apostol. 158. mill. & 790. an. dies 285.

R. P. Gregorius Nazianzenus in *Adoptione Parthenia Part. 3. cap. 12.*
refert in Dominicā 1. 2. 3. & 4. Adventū, ac Fer. 4. 6. & Sabbatho
Quatuor Temporum esse Indulgentiam plenar. Idem affirmat de Do-
minicis Septuagesima, Sexagesima, ac Quinquagesima. Idipsum attestan-
tur complures alij.

¶ Dominicā Septuagesimæ ad S. Laurentium liberatio animæ, & 158. mille, ac
968. anni, & 285. dies

Dominicā Sexagesimæ ad S. Paulum 155. mille, ac 190. anni, & dies 200.

Dominicā Quinquagesimæ ad S. Petrum 158. mille, ac 96. an. & 96. dies 286.

Indulgentia Stationum Quadragesima. 265.

¶ Die Cinerum ad S. Sabinam Indulg. plenar. & 155. mill. ac 293. an. d. 285.

Fer. 5. ad S. Georgium 154. m. & 913. an. dies 285.

Fer. 6. ad SS. Joannem & Paulum 155. m. & 291. an. dies 200.

Sabb. ad S. Tryphonem 158. m. & 983. an. dies 285.

Dominicā I. ad S. Joannem Lateranen. 154. m. & 994. an. dies 285.

Fer. 2. ad S. Petrum ad vineula 158. m. & 969. an. dies 285.

¶ Fer. 3. ad S. Anastasiam liberatio animæ ē purgatorio: item 158. mill. &
968. anni, dies 285.

¶ Fer. 4. ad S. MARIA M Majorem 159. m. & 290. an. dies 285.

Fer. 5. ad S. Laurentium in Palisperna 158. m. & 968. an. dies 285.

Fer. 6. ad SS. Apost. 158. m. & 968. an. dies 285.

Sabb. ad S. Petrum 158. m. & 968. an. dies 45.

Dominicā II. ad S. MARIA M in Dominicā 158. m. & 968. an. dies 285.

Fer. 1. ad S. Clementem 158. m. & 956. an. dies 250.

Fer. 3. ad S. Balbinam 155. m. & 193. an. dies 285.

¶ Fer. 4. ad S. Ceciliam 159. m. & 790. an. dies 283.

Fer. 5. ad S. MARIA M trans Tyberim 158. m. & 858. an. dies 285.

Fer. 6. ad S. Vitalem 158. m. & 958. an. dies 285.

Sabb. ad S. Marcellum, & S. Petrum 154. m. & 965. an. dies 200.

Aaa 2

Domi-

- ¶ Dominica III. ad S. Laurent. liberatio animz: item 159. m. & 14. an. dies 200.
 Fer. 2. ad S. Marcum 154. m. & 909. an. dies 200.
 Fer. 3. ad S. Potentianam 154. m. & 991. an. dies 200.
 ¶ Fer. 4. ad S. Sixtum 155. m. & 790. an. dies 100.
 Fer. 5. ad SS. Cosinam & Damianum 154. m. & 991. an. dies 200.
 Fer. 6. ad S. Laurent. in Lucina 154. m. & 991. an. dies 200.
 Sabb. ad S. Susannam 154. mill. & 911. an. dies 200.
 ¶ Dominica IV. ad S. Crucem liberatio animz: & 159. mill. & 60. an. dies 200.
 ¶ Fer. 2. ad SS. 4. Coronatos 159. mill. & 990. an. dies 200.
 Fer. 3. ad S. Laurentium in Damaso 154. m. & 991. an. dies 200.
 ¶ Fer. 4. ad S. Paulum 155. m. & 291. an. dies 200.
 Fer. 5. ad S. Sylvesterum 154. m. & 991. an. dies 200.
 Fer. 6. ad S. Eusebium 154. m. & 991. an. dies 200.
 Sabb. ad S. Nicolaum in carcere 154. m. & 991. an. dies 200.
 Dominicā Passionis ad S. Petrum 159. m. & 964. an. dies 35.
 Fer. 2. ad S. Chrysogonum 154. m. & 991. an. dies 200.
 Fer. 3. ad S. Cyriacum 154. m. & 911. an. dies 200.
 ¶ Fer. 4. ad S. Marcellum 155. m. & 291. an. dies 200.
 ¶ Fer. 5. ad S. Apollinarem 154. m. & 991. an. dies 200.
 ¶ Fer. 6. ad S. Stephanum in monte Cælio liberatio animz: item 154. mill.
 991. an. dies 200.
 ¶ Sabb. ad S. Joannem ante portā Latinam liberat. animz: item 158. m. 81.
 an. dies an. 45.
 Dominicā Palmarum ad S. Joann. Lateran. Indulg. plenar. & 156. m. 81.
 an. dies an. 301.
 Fer. 2. ad S. Praxedem 155. m. & 65. an. dies 200.
 Fer. 3. ad S. Priscam 161. m. & 551. an. dies 100.
 ¶ Fer. 4. ad S. MARIA M Majorem 185. m. & 662. an. dies 100.
 ¶ Fer. 5. ad S. Joannem in Lateran. 185. m. & 639. an. dies 100.
 Fer. 6. Paralceve ad S. Crucem Indulg. plenar. & 186. m. & 639. an. dies 100.
 Sabb. ad S. Joannem Lateran. Indulg. plenar. & 186. m. & 639. an. dies 100.

266.

Indulgentia tempore Paschali.

- Dominicā Resurrectionis ad S. MARIA M Majorem Indulg. plenar. 81.
 m. ac 162. an. dies 100.
 Fer. 2. ad S. Petrum 158. m. & 968. an. dies 285.
 Fer. 3. ad S. Paulum 155. m. & 291. an. dies 200.
 ¶ Fer. 4. ad S. Laurentium extra muros liberat. itē animz, 159. m. & 191. an.
 Fer. 5. ad SS. Apost. 568. m. & 968. an. dies 285.
 Fer. 6. ad S. MARIA M Rotundam 168. m. & 968. an. dies 285.
 Sabb. ad S. Joannem Lateran. 156. m. & 859. an. dies 30.
 Dominicā in Albis ad S. Pancratium 161. m. & 555. an. dies 100.
 Fer. 2. 3. & 4. Rogationum indulg. plen. item fer. 4. liberat. animz,

- In festo Ascensionis Indulg. plenar.
 In Vigilia Pentecostes Indulg. plenar.
 Dominica Pentecostes ad S. Petrum indulg. plen. ac 158. m. & 968. an. d. 285.
 Fer. 1. ad S. Petrum ad vincula Indulg. plenar. & 158. m. & 968. dies 285.
 Fer. 3. ad S. Anastasiam Indulg. plenar. & 158. m. & 968. an. dies 285.
 Fer. 4. ad S. MARIAM Majorem Indulg. plen. & 158. mill. & 790. an. d. 285.
 Fer. 5. ad S. Laurentium Indulg. plenar. & liberat. animæ : item 158. mill. &
 968. an. dies 285.
 Fer. 6. ad SS. Apost. Indulg. plenar. & 158. mill. ac 968. an. dies 285.
 Sabb. ad S. Petrum Indulg. plen. & liberat. animæ : itē 159. m. 964. an. d. 285.
 Dominica SS. Trinitatis Indulg. plenar. & liberat. animæ ex purgat.
 In festo Corporis Christi , ac per ejus octavam Indulg. plenar.
 Fer. 4. 6. & Sabb. Quatuor Temporum Septembribus Indulg. plen. & liberatio
 animæ ex purgatorio.

Non pauci affirmant , à die cinerum inclusivè , omnibus diebus Dominicis , ac Ferijs totius Quadragesimæ , & hebdomadæ Resurrectionis , usq; ad Dominicam in Albis , præter designatas supra indulgentias , esse etiam in prædictis Stationibus indulgentiam plenariam ; quod impensè observandum est.

Advertendum etiam , quod asserunt complures , in tribus ad minū s Ecclesijs Romæ esse quotidie indulgentiam plenariam , seu remissionem omnium peccatorum. Quod vero in permultis diebus , ut suprà vidimus , præter plenariam , etiam partialis tot annorum , vel dierum &c. indulgentia concedatur , referendum est ad diversa tempora , diversosq; Pontifices ac concessiones : fieri quippè potuit , ut prius concessa fuerit indulgentia plenaria , & postmodum addita fuerit tot annorum , dierum , vel quadragenarum &c. quod ideo factum credit Corduba : ut si forsan causa indulgentia non fuerit sufficiens ad plenariam indulgentiam , saltem valeat ad illos annos , dies vel quadragenas &c. obtainendas. Quia , juxta communem Theologorum ac Canonistarum sententiam , ad valorem indulgentiae inter cetera requiritur causa æquivalens , & illi proportionata , adeò ut si improportionata sit , atque insufficiens pro indulgentia plenaria , valeat quidem indulgentia , non ad remissionem tamet totius penitentia , sed partis tantum , juxta proportionem cause. Licet autem nobis persuadere debeamus , quod causa , ob quam Pontifex indulgentiam plenariam concedit , semper sit illi proportionata , & adæquata , de hoc tamen omnimodam & physicam habere nequimus certitudinem :

Aaa 3

eveni-

Ad Indulgentia va-
lorem re-
quiritur
causa pro-
portionata
ac suffici-
ens.

Quid si
omnino
talis non sit?

evenireque potest, ut quoad DEUM non sit adæquata, ac
ciens.

*Tom. 4. in
3. P. diff.
50. fœt. 4.
n. 9.*

Videtur etiam verisimile P. Suarez, in tali casu, maxime
eodem tempore, & ab eodem Pontifice, plenaria, & partialis illa
dulgentia concessa sit, quod ultra indulgentiam plenariam quam
sibi lucratur, concedi alios dies & annos indulgentiae, ut per
dum suffragij offerre illos possit, et si in rescripto hoc expressum
declaretur: quia (quod credendum est) illud non frustra concen-
tur, verum aliquo modo utili; non occurrit autem alias modis,
possit talis indulgentia integrum habere effectum, aut adducere
alicujus esse utilitatis.

C A P U T XI.

*Quæ sit ista indulgentia & peccatorum omnium
nia, quam verè pénitentibus (uti supra Capite VII. dictum
est) pollutici sunt HONORIUS III. & NICOLAUS.*

*& quæ pro illius consecutione pre-
standa sint?*

267.

Idem est
concedere
omnium
peccatorū
veniam, ac
indulgen-
tiam ple-
nariam.

Indefinita
dispositio
in jure &
quipolle
universalis,
maxime in
materia
indulgen-
tiarum.

DI X I M U S supra Capite VII. HONORIUM III. & NICOLAUM IV. verè pénitentibus omnium peccatorum
rum veniam polluticos fuisse. Certum est autem in hoc
indulgentia non esse sermonem de venia peccatorum
quoad culpam, hanc enim Pontifex non relaxat per ullam indul-
gentiam, ut quæ semper supponit culpam esse remissam, intelligi
tur debemus de venia omnium peccatorum, quoad pœnam, que
incidit cum indulgentia plenaria, ita quod idem sit polliceri venia
omnium peccatorum, ac polliceri indulgentiam plenariam.

Pro declaratione vero hujus indulgentiae advertendum
quod Pontifices præfati illam non limitarunt ad aliquod determi-
num tempus, nec ad aliquas determinatas vices, puta ad sœmeli in
no, vel in mense, vel in hebdomada, sed illam indefinitè con-
runt: indefinita autem dispositio in jure, præsertim in materia
dulgentiarum, & quipolle universalis, ideo ista concessio intellegi
da est pro qualibet tempore, & pro qualibet die, maxime cum non

fit major ratio, cur ad unum tempus, vel ad unam diem, quam ad alteram limitetur; vel igitur pro nullo tempore intelligenda est, quod dici nequit, vel intelligenda pro quovis tempore, & pro qualibet die, ita ut Fideles quotidie visitando aliquam nostram Ecclesiam, servatis servandis, plenariam indulgentiam consequi possint.

Sed dices, ex dictis sequi, quod Fideles nedum semel, sed etiam pluries possint eodem die lucrari dictam indulgentiam plenariam; quia illa nec limitata est ad determinatum tempus, nec ad determinatas vices, ita ut semel tantum in uno die possit obtineri. Huic rationi dant manus nonnulli, dum censem, quod virtute similis indulti, possit quis uno, eodemque die devotè visitationem Ecclesiarum repetendo, aliaque injuncta opera pia præstanto, nisi indulgentia plenaria sit limitata ad unam vicem pluries illam assequi: dummodo post eam semel obtentam peccatum aliquod mortale, vel veniale committat, cuius remissionem eodem quoque die per pœnitentiam obtineat; & hæc sententia probabilis est; præfertim, si sermo sit, de indulgentia brevi tempore duratura, uti est indulgentia Jubilæi: at si loquamur de perpetua, ut est nostra, mihi probabilius videtur sententia illorum, qui existimant plenariam indulgentiam per similia indulta, indefinite concessam, non posse quidem limitari ad semel in anno, vel in mense, vel in hebdomada, quia omnis hujusmodi limitatio voluntaria videtur, limitandam tamen esse ad semel in uno, eodemque die; quia alioquin videretur tanta indulgentia imprudenter, modoq; minus rationabili concessa.

S E D dubitare quis poterit, qua ratione indulgentia hæc, de qua loquimur, connumeretur inter indulgentias nostras Ecclesiæ visitantibus concessas, cum in illa nulla fiat mentio de onere nostras visitandi Ecclesiæ; imò nec constat, quod intuitu Religionis Carmelitanæ concessa fuerit, atque propterea non videtur connumeranda inter indulgentias nostri Ordinis, vel ejus intuitu concessas; & augetur difficultas, si consideremus quod licet secundum Theologos possit interdum, absque injunctione alicujus pij operis faciendi, indulgentia concedi; puta, si concedatur ratione gratitudinis alicui Principi, propter obsequia Ecclesiæ exhibita, in quo sine impositione novi operis sit sufficiens ratio ad talem indulgentiam impetrarendam, consequendamque: regulariter tamen Pontifices indulgentias concede-

Possunt Fi-
deles quo-
tidie visi-
tando Ec-
cles. ali-
quā nostr.
hanc In-
dulg. obti-
nere.

At uero plu-
ries uno
eodemque
die, &
quare hoc?

268.

Utrū hæc
Indulg. sit
concessa
intuitu Re-
ligiō. Car-
melit. &
annumerā-
da Indulg.
visitant.
Ecclesiæ
illius?

concedere non solent, absque injunctione pīj alicujus operis, pī visitandi Ecclesiam, fundendi preces, elargiendi eleemosynas. In nostra autem indulgentia nullum apparet opus pīum injungi et requiri: nec valet dicere, in Bulla à Pontifice exigi penitentia quia non videtur pōnitentia exigi, tanquam opus injunctionis in consecutione talis indulgentiae, sed ut conditio necessariō praesupposita, ut Fideles capaces sint fructus indulgentiae.

Ad dissolvendas istas difficultates necesse erit recurrere ad pra citatam SIXTI IV. Bullam, *Dum attenta meditatione, ex qua fuit sumpta indulgentia, de qua loquimur, in qua SIXTUS hoc habet. Honorius III. & Nicolaus IV. vere pōnitentibus, & porrigitibus manus ducas domibus nostris, & Fratribus, veniam omnium peccatorum pollicitur: quo evidenter apparet hanc indulgentiam fuisse concessam inter Ordinis nostri, cum injunctione operis pīj, erogandi scilicet elemosynas nostris domibus & Fratribus.*

Quānam prāstanta sint ad cōsequendā hanc plen. Indulgentiam? Ceterū, quia necedum satis constare videtur, quānam opera pīa facienda sint Fidelibus pro lucranda dicta indulgentia, coniublatæ sint manus adjutrices, recurrendum quoque erit ad GRILLI XIII. Bullam. *Vt laudes, in qua, ut supra Cap. 8. observavimus, officias sua revalidando nostras indulgentias, clausulam habentes, ergendi manus adjutrices, eas commutavit in alia opera pīa, inter quānum est, visitare Ecclesias nostri Ordinis, quare ex his sufficienter constat, quānam opera pīa prāstanta sint à Fidelibus pro diuulgatione ad pīseenda; videlicet, ut contriti & confessi aliquam Ecclesiam nostram visitent, in eaque, ut supra dictum, orent &c, nec unus ex his liquet, quām jure merito ista indulgentia inter duas censeatur, que nostras Ecclesias visitantibus concessae sunt. Ita Reverendissimus P. Stratius.*

C A P U T X I I .

Vtrum Christi Fideles , visitando Ordinis Carmelitarum Ecclesias, aliquando consequi valent indulgentiam plenariam , præter illas , de quibus tribus proximis egimus Capitibus ?

 QUOD Fideles visitando , servatis servandis , Ecclesias nostri Ordinis , obtinere possint multas , variasque indulgentias partiales , tot seilicet annorum , quadragenerum , & dierum evidenter colligitur ex *Summario* illarum , in Bulla GREGORII XIII. contento , & suprā Capite septimo produceto ; minus evidenter tamen appareat , an etiam possint aliquando alii quam totalem seu plenariam indulgentiam , præter indulgentias Stationum , & eam , de qua proximè egimus , lucrari , quia non videtur , aliquis Pontifex ex relatis in illo *Summario* expressè concessisse indulgentiam plenariam .

Satisfaciendo huic dubitationi Reverendiss. Theodorus Stratus , dicit primò quod Fideles piè visitando Ecclesias nostras in multis anni diebus assequi possint indulgentiam plenariam : videlicet in festis Nativitatis Dominicæ , Paschæ , Pentecostes , Assumptionis , Nativitatis , Annuntiationis , Purificationis DEI Genitricis MARIE , SS. Apostolorum Petri & Pauli , omniū Sanctorum , in duobus festis S. Crucis , Nativitatis S. Ioannis Baptistæ , sanctorum Martirum Fabiani & Sebastiani , & in die Paraseeves , & per octavas præfatarum Festivitatium , & in vocabulis omnium Ecclesiarum nostri Ordinis . Quandoquidem ADRIANUS II. STEPHANUS V. SERGIUS III. JOANNES X. JOANNES XI. SERGIUS IV. & INNOCENTIUS IV. omnibus Christi Fidelibus verè pénitentibus , contritis & confessis , qui præfatas Ecclesias piè visitaverint , in præfatis festivitatibus , & earum Octavis , tertiam partem omnium peccatorum in Domino relaxarunt ; ut patet ex dicto *Summario* , num. 2.

Postea CLEMENS III. ALEXANDER II. GREGORIUS V. & GREGORIUS VII. in præfatis festivitatibus , & in qualibet eam , eandem gratiam largiti sunt ; ut videre est in eodem *Summario* , num. 3. Et sic habemus jam piè visitantibus nostras Ecclesias fuisse

Capite 18.
Instructio-
nis pro
Carm. Rec-
ma editio
an. 1640.

Possunt Fi-
deles visi-
tando Ec-
cles. Car-
melit. in
pluribus
anni die-
bus plenar-
indulgent.
adipisci.

B b b

conces-

concessas in diebus supradictis, duas indulgentias tertiae partis omnium peccatorum. Deinde NICOLAUS V. ut patet ex eodem *Summario, num. 11.* omnes indulgentias & peccatorum remissiones à manis Pontificibus, Prædecessoribus suis in præfatis diebus, & si concessas, *motu proprio* duplikando, confirmavit: duplikationem NICOLAUS V. omnes indulgentias suorum Prædecessorum, duplikavit etiam duas indulgentias tertiae partis omnium peccatorum, per quam duplicationem efficitur sine dubio una indulgentia plenaria; quam propterea Fideles aliquam nostram Eos siam piè visitando, in uno ex præfatis festis, sive diebus, si confessi fuerint, lucrari poterunt.

270.

loc. cit.

Dicit secundò idem Reverendissimus P. Stratius, esse valde probabile quod etiamsi NICOLAUS V. *motu proprio* non duplikat indulgentias suorum Prædecessorum, possent nihilominus Fideles visitando nostras Ecclesiás, in præfatis diebus ac festivitatibus, indulgentiam plenariam consequi. Perpendendum quippè est, quod leges Romani Pontifices relati in *Summario, num. 2.* conesserint omnes Christi Fidelibus, qui in præfatis festis nostras Ecclesiás visitarint, remissionem tertiae partis omnium peccatorum; cum autem evenit, quod non omnes in uno, eodemque tempore, sed in diversis Pontificatum assumpti fuerint, & certum etiam sit, quod non omnes simul & conjunctim eandem tertiam peccatorum partem relaxaverint sed unus post alium, non possumus dicere, quod omnes eandem tertiam partem relaxaverint, sed quod unusquisque eorum unam; non enim dicitur in *Summario*, quod unus Pontifex remissionem tertiae partis peccatorum ab alio concessam confirmaverit, sed de omnibus dicitur, quod tertiam partem relaxarunt; cum igitur tres tercias partes omnium peccatorum remissæ, constituant unam indulgentiam plenariam, consequens est, ut tot remissiones tertiae partis omnium peccatorum, à tot Pontificibus concessæ, unam plenariam indulgentiam constituant.

Quum autem præfati Pontifices conesserint remissionem tertiae partis omnium peccatorum, non solum in festis supra relatis, vel etiam in eorum octavis, & cum nonnulla festa ex reensitis in *Summario*, secundum usum Ecclesiæ, Octavas non habeant, ut sunt utrumque festum S. Crucis, nec non sanctorum Martyrum Fabiani & Seba-

Riani, & diei Parasceves, per festivitates, in quarum octavis præfati Pontifices remissionem tertie partis peccatorum relaxarunt, intelligere debemus, meo judicio, eas festivitates tantum, quæ secundum usum Ecclesiæ Octavas habent.

S E D quæret aliquis, an pro assequendis in uno die tribus remissionibus tertie partis peccatorum, à diversis Pontificibus nostras Ecclesiæ visitantibus concessis, sufficiat semel tantum aliquam Ecclesiæ nostram visitare, vel ter repetenda sit visitatio eodem die? Videtur probabile, quod sufficiat unica visitatio, juxta sententiam illorum, qui censem (ut supra Cap. I. diximus) nos uno, eodemq; actu posse consequi plures indulgentias diversis vijs concessas: ut si exempli causa, quis habeat plures imagines, aut numismata diversis benedictionibus affecta, & per singulas benedictiones sit concessa indulgentia decem dierum, semel recitanti orationem Dominicam, quod possit quis per unicam recitationem orationis Dominicæ, lucrari tot decem dies indulgentiarum, quod imagines benedictas habuerit, sive juxta numerum Imaginum benedictarum; & si duo Pontifices concederint facienti tale opus, puta visitanti Ecclesiæ aliquam, indulgientiam viginti annorum, qui semel illud opus fecerit, seu Ecclesiæ visitaverit indulgentiam quadraginta annorum consequetur. Horum fundamentum est, quia uno, eodemque actu possunt impleri plures obligationes, puta uno eodemq; jejunio, obligatio præcepti Ecclesiastici, & voti emissi: pari igitur ratione poterunt Fideles unico actu, puta unica visitatione Ecclesiæ, pluribus satisfacere obligationibus pro indulgentiarum adeptione: ac proinde plures indulgentias acquirere. Multi nihilominus oppositum sentiunt, hac ratione ducti: quia unaquæq; indulgentia illum, per quem adipiscenda est, postulat alium, qui sit causa partialis talis concessionis, cum autem actus sit finitus, quo ad plures, vel pro pluribus indulgentijs applicatur, minor erit in singulis, & per consequens, licet sit proportionata causa ad unam, non tamen ad multas; & hæc sententia solidiori videtur nisi fundamento, & sine dubio tanquam tutior consulenda est.

Videtur tamen mihi, juxta dicta supra num 228. distinguendum; aut enim opus, quod injungitur pro lucranda indulgentia, non est adstrictum alicui determinato tempori, sed simpliciter impositum, puta semel jejunare, vel visitare Ecclesiæ &c. non determinando tem-

B b b 2

271.

Utrum pro
his indul-
gentijs suf-
ficiat unica
Ecclesiæ
visitatio?

pus

pus & diem , & tunc non sufficit pro obtainendis pluribus indulgentijs
semel jejunare , vel visitare , quia unaquæq; indulgentia , illud opus
independenter ab alia exigit : vel est alicui tempori adstrictum , &
isto casu , si semel tantum in tali tempore determinato fieri pot
puta Sacramentum Eucharistiae recipere in tali festo , vel jejunare
tali vigilia , tunc per unum & idem opus possunt obtaineri plures
indulgentiæ , dummodo aliundè sit causa sufficiens talis concessionis
quia opus prescriptum in tali die non potest multiplicari , nec in ali
differri ; at si opus eodem possit die repeti , ut visitatio Ecclesiæ , quæ
pluries eodem die fieri potest , pro pluribus indulgentijs , ob ordinis
modo assignatam , necessariæ erunt plures visitationes ; & sine dubio
hæc sententia , tanquam tutior , & solidiori nixa fundamento , licet
teri sua non desit probabilitas , præferenda videtur . Ut igitur fid
les magis certi sint , ac securi de consecutione præfatae indulgentie po
nariæ , visitando in una ex prædictis festivitatibus , & in earu Odore
aliquam nostram Ecclesiæ , ter visitatio repetenda erit .

272.

*Visitatio
Ecclesiæ ,
ut sit con
grua , de
bet esse pia
& quid
adhoc re
quiratur ?*

Et quoniam plures supra diximus , indulgentias fuisse assu
tas Fidelibus piè nostras Ecclesiæ visitantibus , ad denotandum
sufficere quamlibet visitationem ; advertendum est , visitationem i
Ecclesiæ , ut piè fiat in præsenti casu , debere fieri in honorem DEI , ut
DEIPARÆ Virginis , vel Sanctorum ejus , animo etiam confequenti
di indulgentias , & regulariter preces aliquæ fundende sunt ; nola
autem precatio magis erit proportionata , quam DEUS exortare
pro Christianorum Principum concordia , hæresum extirpare
& sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione .

Licet autem Capite VIII. dixerimus GREGORIUM XIII. con
mutasse manus adjutrices porrigiendi eleemosynas nostris Religiosis
domibus in alia opera pia , & quod Fideles non possint , visitando
nostras Ecclesiæ , indulgentias consequi , nisi exerceant præfata pia
opera , id intelligendum venit tantum de indulgentijs , que con
fuerant , ob manus adjutrices , & quæ , cum fuissent revocate à PIO
revalidavit easdem GREGORIUS XIII. commurando manus ad
jutrices in alia pia opera , non vero de illis , quæ concessæ fuerant
clausula porrigiendi manus adjutrices ; cum igitur Pontifices
concesserunt veniam tertiae partis peccatorum , nullam injunctam
obligationem porrigiendi manus adjutrices , sed eam concessione

omnibus, qui contriti & confessi piè nostras Ecclesias visitaverint.
ad nullum aliud opus sunt adstringendi, quād ad piām visitationem
Ecclesiarum, modo suprà declarato.

Esto autem etiam supra dixerimus, valde probable esse, per hanc
clausulam contriti & confessi, injungi Confessionem actualem, nihilomi-
nus sua non caret probabilitate, sufficere perfectam contritionem cum
Confessione in voto, dummodo simul non prescribatur suscep-
tio Eucharistie, uti non prescribitur pro indulgentijs, de quibus loqui-
mur, Fideles, licet actu non fuerint confessi, modo probabilitate
perfectam habeant contritionem, simulq; propositum confitendi suo
tempore, non debent, servatis alijs servandis, nostrarum Ecclesia-
rum visitationem intermittere, cum probable sit, eos nihilominus
præfatas indulgentias luerari posse.

CAPUT XIII.

*De Indulgentijs ab URBANO VI. cunctis Fi-
delibus, intuitu Ordinis Carmelitarum,
concessis.*

UIA sanctissimi Vatis ELIÆ Successores, primi omni-
um Fidelium (ut manifestè tradunt Lectiones secundi
Nocturni officij Divini festi Commemorationis sole-
nis B. MARIÆ V. de monte Carmelo à sacra Rituū Con-
gregatione non semel appobatæ) in monte CARMELO, Sacellum eidem
beatissimæ Virginis MARIÆ construxerunt, & ad illud quotidiè sibi
convenientes, ritibus pijs, precatiōibus ac laudibus illam veluti
singularem Ordinis tutelam, in principio Evangelicæ prædicationis
coluerunt, passim ab omnibus, Fratres B. MARIÆ de monte Carmelo,
appellari cœperunt. Hoc ipsum, præter alios complures, Joannes
Trithemius Lib. I. de ortu & progressu Ord. Carm. Capite VII. confirmat
his verbis: *Sicut ex veterum lectione didicimus titulum hunc Carmelitum ma-
xime convenire scimus; quos ab exordio sue institutionis DEI Genitricem semper
in maximo honore & reverentia habuisse non dubitamus. Enimvero non diu post
Dominis Passionem, crescente per Iudeam fide Christiana, Fratres montis CAR-
MELI, Capellam in ejusdem montis latere, in DEI Genitricis honorem con-*

273.

Quinam
primi om-
nium Temp-
plum autem
Sacellum
in hono-
rem SS.
Virginis e-
rexerint?

Cur, &
quando
Carmelita
Fratres B.
MARIÆ
V. appellari cœ-
perint?

Bbb 3

fruue-

fruxerunt: eamq; in Ordinis sui Advocatam & Patronam elegimus, & Bro-
tres ejus deinceps appellati sunt. Sicut ergo à C ARMELO Carmelite, nac-
PELLA quād adficarunt, usq; in hodiernum diem, FRATRES BEATISSIMA
DEI GENITRICIS appellantur. Et digna quidem denominatio, ut qui Di-
Marrem speciali semper amore venerantur, etiam illius sint titulo clavis.
Hactenus ille. Speciosissimum hunc titulum, licet non pauci Romani
Pontifices confirmaverint, nonnulli, maximè in Anglia, spiritu-
ris & invidiæ concitati, vehementer impugnarunt, afferentes Co-
melitas non Fratres B. MARIAE DE I Genitricis, sed eiusdem illius
Eremiticæ, inhabitantis montem Carmeli, per Angelum converte-
nuncupandos.

Impugna-
tore Ord.
Carmeli
divinitus
morte su-
bitanea
plectun-
tur.

Nota ad-
mirandum
prodigium
circa sta-
tuam bea-
tiss. Virg.
MARIA
in favorem
Carme-
litarum,

Ad malevolos hos æmulos comprimendos, ac Carmeli Ordinis titulum tuendum ac propugnandum celeberrima Universitas Cabriensis anno 1374. die 23. Februarij solemne decretum promulgavit: & plures ex impugnatoribus (Cœli Regina Clientum suorum causæ patrocinante) subitanea morte mox divinitus sublati sunt. Æsum Cestriæ in Anglia, solemnis eo tempore processio instituuntur, in qua cum, juxta suum ordinem procedentes Carmelites, trahante quandam ligneam DEIPARÆ Virginis imaginem, quæ maxima illuc erat veneratione, dicerentq; ei se se inclinantes: **AVI MARIA.** Lignea imago eos capite inclinato resalutat, digitisq; eosdem extenso, ter elationi voce dicit: **ECCE HI SVNT FRATRES MEI.** Hoc tam raro prodigo, DEIPARA Virgo divinitus manifestare voluit, quād sibi probetur, & complacet præfatus Ordinarius titulus ac nuncupatio. Vide sis hæc fusiū conscripta apud Lazarum in *Mariano Parronatu Cap. 5. num. 3.* Franciscum Potelium Lib. de antiquis. Ord. Carm. *Tract. de Miracul. B. M. V. de monte Carmelo*, Daussem à Virg. MARIA & alios.

274.

Urbanus
VI. singu-
lares con-
fert indul-
gent. om-
nibus Car-
melitarum
Ordinem

TANDEM causa hæc, per Illustriss. D. Bartholomæum tri-
S. Marcelli Presbyterum Cardinalem defertur ad URBANUM VI.
Pontificem Maximum; qui ut detrahentium ac contradicentium
ora obstrueret ac confunderet, titulumq; ab aliquo jam Saculatum,
& à suis Prædecessoribus multoties confirmatum, magis co-
mendaret, omnibus Christi Fidelibus, qui Ordinem ipsum, seu
tres ejusdem Ordinis, Ordinem, seu Fratres beatissime MARIA Gen-
DEI de monte Carmelo vocaverint, nominaverint, seu appellaverint.

fi in gratia extiterint, indulgentiam trium annorum, & tot quadragenarum perpetuis temporibus duraturam concessit, anno 1380. Pontificatus sui anno secundo. Hanc indulgentiam postmodum confirmarunt SIXTUS IV. JULIUS II. ac GREGORIUS XIII.

Quanquam verò hæc indulgentia primum ab URBANO VI. non per Bullam, sed vivæ vocis oraculo concessa fuerit, non tamen ideo censendum est, fuisse revocatam ab URBANO VIII. per Constitutionem incipientem, *Alias felic. recordat. Gregorius Papa XV.* sub die 20. Septemb. ann. 1631. in qua revocantur omnes concessiones, & gratiae vivæ vocis oraculo, etiam ad instantiam Cardinalium concessæ, & ipsorum manu firmatae.

PRIMÒ, quia exemplares viri doctissimi existimant, in præfata revocatione minime comprehendendi concessiones indulgentiarum, siquidem Pontifex eas solam concessiones, gratiasq; vivæ vocis oraculorum, quæ à nonnullis minus canonica interpretatione extendebantur, ac perperam in Ecclesiastice disciplinæ jacturam executioni demandabantur, qui adæquatus fuit hujus revocationis finis, ut colligere est ex his ipsis Constitutionis verbis: *Sapè ab his, in quorum favorem emanarunt, minus canonica interpretatione extendi, & perperam in disciplinæ Ecclesiastice detrimentum executioni demandari: idcirco, quantum cum Domino possumus, his & alijs malis occurtere volentes, motu proprio &c. Constat autem indulgentias, ac præsertim hanc, de qua differimus, haud extendi minus canonice, nec in disciplinæ Ecclesiastice detrimentū executioni demandari, nec ex illa ullum sequi malum, aut cuiquam aliquod inferri præjudicium, ex quo fit, ut quoad eam cesset adæquatus Constitutionis, dispositionisq; ejus finis; cessante autem fine adæquato Apostolice alicujus Constitutionis, cessat juxta unanimem Doctorum sensum & ipsa Constitutio, ejusq; dispositio.*

Secundò, quia Pontifex in dicta Constitutione non revocat absolutè, & universaliter omnes concessiones, gratiasq; vivæ vocis oraculo quibusvis personis concessas, sed illas duntaxat, quæ concessæ fuerant Superioribus, ac personis ejusdemq; Ordinis, Congregationis, instituti, ac Societatis, vel ipsis Ordinibus, Congregatiibus, Institutis ac Societatibus, uti ex his patet verbis: *omnia & singula privilegia, facultates, licentias, ac gratias quascunq; per summos Pontifices predecessores nostros, ac per nos, vivæ vocis oraculo, & S. Rom. Ecclesiæ Cardini*

vel ejus
Religios
nuncupan
tes, Ordinat
vel Fratres
B. MARIAE
V. de mon
te Car
melo.

275.

Probatur,
hanc in-
dulgentia
nunquam
fuisse revo-
catam.

Quænam
vivæ vocis
oracula ab
Urbano
VIII. re-
vocata
fuerint?

Cardinalium quorumcunq; manu firmata , quibuscunq; Generalib; , Princib; , ceterisq; Superioribus , & personis cuiusvis Ordinis , Congregacionis , instituti & Societatis , sive Secularibus sive Regularibus , vel etiam ipsi Ordini Congregationibus , institutis & Societatis , etiam Societati IESV , aut quocumcunq; seu presbyteris , alijsq; personis praedictis , quacunq; de causa &c. temporis sentium revocamus . Quare sub hac revocatione minimè continentur concessiones ac gratiæ vivæ vocis oraculo concessæ alicui personæ particulari , quæ non sit de aliquo Ordine , Congregatione , instituto vel Societate : nec etiam concessæ omnibus Christi Fidelibus indulgentia verò , de qua modo differimus , non fuit concessa Ordinario nostro , nec nostris Fratribus , sed omnibus Christi Fidelibus regantibus , nominantibus & appellantibus &c. ergò in prefata revocatione non continetur.

276.

Privilegia
vivæ vocis
oraculo
concessa,
& ab alijs
Pontifici-
bus ex cer-
ta scientia
innovata,
ac de novo
concessa
non fuere
per Urbani
VIII. con-
stitutionem
revocata.

TERTIÒ valde probabilis , & mihi certa videtur sententia auctorum afferentium , illa privilegia , quæ primum vivæ vocis oraculo concessa fuere , at postmodum ab alio Pontifice ex certa scientia innovata , & de novo concessa , non fuisse revocata per prædictam URBANI VIII. Constitutionem . Quia cum confirmatio ex certa scientia , & innovatio vim habeant novæ concessionis , privilegia quæ prius tantum vivæ vocis oraculo concessa fuerant , sed postea Sede Apostolica ex certa scientia confirmata , & innovata , postea confirmationem & innovationem censentur concessa , nemus vivæ vocis oraculo , verum etiam per Bullam : Constitutio vero URBANI gratias vivæ vocis oraculo solum concessas revocat ; qualis nostra haec URBANI VI. indulgentia non est : licet enim ab ipso anno 1380. primum vivæ vocis oraculo concessa fuerit , postmodum resumen à SIXTO IV. per Bullam incipientem , Dum attenta meditacio sub dat . Romæ ann. 1477. Kalendis Aprilis , Pontificatus sui sexto , fuit ex certa scientia approbata , innovata , & de novo concessa ; cum Sanctitas sua in dicta Bulla , ex certa scientia , & motu proprio approbaverit , innovaverit , ac de novo concesserit singulas indicias , ac alias spirituales , & temporales gratias Ordini B. MARIE de monte CARMELO , & illius domibus , Ecclesijs & performance in genere , vel in specie quomodolibet concessas &c. cum autem dicitur quomodolibet secundum Doctores complectatur omnia , quæ modos , nullamq; patiatur exceptionem , dicendum erit ,

TUM IV. confirmasse , innovasse ac de novo concessisse indulgentias à suis Prædecessoribus quovis modo , sive per Bullam, sive per Oraculum concessas , ac proinde etiam indulgentiam , de qua agimus : **Quinam Pontifices hanc confirmaverint indulgentiam?**

qui propterea , cum non modo sit concessa per Oraculum URBANI VI.

verum etiam per Diploma SIXTI IV. nullatenus comprehende-

tur, sub revocatoria vivæ vocis Oraculorum Constitutione URBA-

NI VIII. Nec solus SIXTUS IV. verum etiam GREGORIUS XIII.

in sua Bulla incipiente, *Vt laudes. Dat. Romæ Pontificij sui anno sexto,*

Christi 1577. die 18. Septemb. prædictam URBANI VI. indulgen-

tiam approbavit , confirmavit , innovavit &c.

Nova prorsus, omniq; admiratione digniss. visa est R.P. Theo- philo Raynaudo *Part. I. Cap. 3.* Operis sapius citati , hac URBANI VI. indulgentiarum elargitio , & mirificè benevolus in Mari- num Ordinem affectus , quod abundè produnt subjecta ejusdem verba , & discursus. [Et quidem (inquit) hac URBANI largitas, plu- rimorum subsequentium Pontificum confirmatione stabilita adeò ho- norifica huic sacro Cœtui est; ut stuporem iniijciat attentiū eam con- sideranti. Concessas sanè indulgentias legi , certas pro aliquo ora- tiones fundentibus , v. g. INNOCENTIUS IV. decem dies indul- gentiarum elargitus est , precantibus pro Rege Francorum , ut refer- tur in Glossa Pragmaticæ sanctionis , & à Selva in Opere de Beneficijs. Adjecit ad eam summam CLEMENS Papa 100. dies , Joanne Fer- raldo teste. Cumulavit insuper eam largitatem LEO X. anni integri erogatione, ut est apud Benedictum ad caput Raynauiu , & apud He- liam Turonensem in Concordatorum defensione. Celebratur hac è censu Thesauri Ecclesiastici deprompta largitas. Et tamen agitur de Rege , nec qualicunq; , sed de Ecclesia DEI jam olim benemeritissimo. Nec confertur indulgentia , nisi fundentibus orationem. Et est indul- gentia aliquot dierum , & tandem nonnisi anni unius. Res hic est prorsus alia. Nam agitur de pauperculo aliquo Religioso , in quem quis incurrat , casu factum sibi obvium : nec mandatur precatio ul- la , vel genuflexio , aut demissionis signum quodpiam : sed precise depositur , ut quis dicat de obvio sibi Carmelita : *Ecce Frater glorio- fissime Virginis MARIAE.* Stipendium verò indultum est multò auctius ; trienniū scilicet , & totidem Quadragesinarum. Me sanè (ut præmit- tebam) hac exornatio stupore desigit. Est enim ornamenti genus ,

Ccc
quod

277.

Notanda
P. Raynau-
di hujus
gratiae

Pontificie
pondera-
tio.

In pro-
xim. 3. verb.
meretur
quaest. 23.
privil. 3.

quod nunquam legi, nunquam audivi, in alio quocunq; eventu esse collatum, ut ad nudam appellationem, aut demonstrationem certe superstis personæ, haud tenue stipendum promatur ē Thesauro Ecclesiastico. Sed nimur perspexere Pontifices, tenerimum DEIPARA. RÆ affectum erga hunc Ordinem, velut abs se editum, & mammis pietatis lactatum, & in Filiorum ac Fratrum sortem ad optatum. Ideoq; meritò censuerunt, tantæ Matris affectum ea gratitudinis significatione esse recolendum; & Fideles ad id præstandum, indulgentiarum illecebra esse pellicendos. Et hæc quidem filatio ac fratria, prærogativa est Ordinis Carmelitani jam ab ejus cunabulis, aufspice DEIPARA.]

C A P U T X I V.

Referuntur alia eximia indulgentia à diversis Pontificibus in perpetuum concessa.

278.

Indulg. ad instantiam
PP. Carm.
Discalceatorum Fi-
delibus concesse.

Indulgen-
tia SS. no-
mina IESU
aut M A-
RIÆ re-
verenter
nominar-
tium.
Nota pro
hac indulg.
plen. in ar-
ticulo mor-

 IXTUS V. ad instantiam, & intuitu PP. Carmelitarum Discalceatorum benignissime concessit, anno 1587. die 11. Julij, per Constitutionem incipientem, Reddatur &c. omnibus Christi Fidelibus subjectas hic indulgentias, nunquam hæc tenus revocatas, quibus etiam Confratres nostri frui valent. De omnipotenti DEI misericordia (verba sunt Pontificis) ac beatorū Petri & Pauli Apostolorum ejus Authoritate consistit, FF. Discalceatis, & Christi Fidelibus, qui in illorum Ecclesijs Ferijs quintis Missæ, centum: qui vero predicationi, aut Lectioni Verbi DEL interfuerint, alios centum: nec non qui ad orandum interim accesserint, quinquaginta dies; qui deniq; confessi eo die ibi communicaverint, tres annos, & tertiadem quadragenias, de eis injunctis, aut alias quomodolibet debitum poenitentij, misericorditer in Domino relaxamus.

Et quia non est aliud nomen sub Cœlo, in quo oporteat nos salvos fieri, nisi nomen IESV, idcirco omnibus & singulis Christi Fidelibus, qui hoc modo salutaverint alios, sempè suo vulgari aut latino sermone laudetur IESUS Christus & his, qui responderint: in secula, vel amen, aut semper: utriq; tam salutibus, quam respondentibus, quinquaginta, ubi cunq; id factū fuerit: qui autē nomen IESV ore nominaverint reverenter, vel nomen MARIAE virginis quinq; dies; qui vero in mortis articulo ore, vel corde (si ore non potuerint) idem nomen in-

vita.

vocaverint, dummodo ante habuerint consuetudinem sic salutandi, vel nominandi idem nomen IESV, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem.

Quā Litaniae ejusdem sanctiss. nominis recitaverint, trecentos: qui Litaniae ejusdem beatiss. Virg. MARIAE, ducentos: nec non Prædicatoribus Verbi DEI, qui inter prædicandum ad hunc modum salutandi, invocandi, vel recitandi, seu nominandi nomen IESV & MARIAE Auditores monuerint, & quicunque hanc salutationis formam usui esse curaverint, easdem indulgentias ac peccatorum remissiones consequantur, auctoritate & tenore premissis concedimus & elargimur. Volumus autem, ut prædictæ Litaniae nominis IESV, & B. MARIAE, juxta morem & consuetudinem in Romana Curia, & domo B. MARIAE Virg. usitatum recitentur. Quod indultum extendatur etiam ad Indos &c.

Decernentes presentes Literas nullo unquam tempore, per quascunq; alias Literas Apostolicas revocari, suspendi, aut limitari, seu illis derogari posse; & si illis aliquando derogari, aut suspendi, vel revocari, aut limitari contigerit, in genere vel in specie statim in pristinum, & cum in quo ante præmissa erant statuta, restitutas, repositas & plenarie reintegratas esse, & censeri debere, revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut alijs in contrarium facientibus, quibuscumq; non obstantibus. Cæterum, quia &c.

JOANNES XXII. concessit quoq; omnibus sanctissimum MARIAE nomen invocantibus sexaginta dies indulgentia.

CLEMENS IV. teste Adriano Lyræo, in Trisagio Mariano, concessit ad petitionem S. Ludovici Regis Franciæ, trium annorum indulgentiam omnibus pronuntiantibus toties subjecta verba: Benedictum sit dulcissimum nomen Domini nostri IESV Christi, & glorioissimæ Virginis MARIAE Matris ejus, in eternum & ultra, amen. Nos cum Prole pia benedicit Virgo MARIA.

LEO X. concessit omnibus ac singulis, qui qualibet hora diei naturalis ad sonum horologij, salutando atq; invocando SS. Virginem, semel recitaverint Ave MARIA &c. pro qualibet vice mille dies indulgentiarum. Confirmavit PAULUS V. anno 1611.

Item recitantes semel Salutationem Angelicam, quando audiunt pulsus ad Horas Canonicas, qui fit septies in die, luorantur septem millia dierum indulgentiae. Casarubius in Compend. privileg. verb indulg. quoad secul.

ADRIANUS VI, concessit omnibus Christi Fidelibus indulgentiam

Ccc 2

tis non exigi confessionalis ac communione, ut in illa Pauli p. de qua sup. Cap. 5. § 6. Indulg. pro recitantibus Litanias de nomine JESU, aut de B. Virg. Decernitur praesentes Literas nullo tempore posse revocari.

Indulg. SS. nomen: MARIAE invocantium.

Indulg. pro recitantibus ad singulas diei horas Ave MARIA. Itē ad pulsus pro horis Canonicas.

Indulgent.
plen. pro
recitanti-
bus 3. *Ave*

*Maria cum
adjunctis
y. & Orat.
ad sign. da-
ri solitum
post post
solis ocea-
sum, &c.*

280.

Indulg. pro
recitanti-
bus decies

*Ave Ma-
ria &c.
Item pro
recitanti-
bus 5. Pa-
ter & Ave,
&c.
Item quin
decies ora-
tionem Do-
minic. &
Salutatio-
ne Angeli-
cam, &c.
Indulg. pro
veneranti-
bus Con-
ceptionem
immacula-
tam B. V.*

tiam plenariam, recitantibus ad tria signa campanæ, que post Solis occasum fieri solent, sequentes tres vers. singulis subjungendo Salutationem Angelicam.

*Angelus Domini annuntiavit MARIAE, & concepit de spiritu sancto,
Ave MARIA.*

*Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum Verbum tuum. Ave MA-
RIA.*

*Et Verbum caro factum est, & habitavit in nobis. Ave MARIA.
Subjungatur in fine Oratio: Gratiam tuam quesumus Domine &c. Leza-
na Tom. 3. qq. Reg. verb. indulgentia num. 20. Eman. Rodriq. Tom. 2.
q. 88. art. 12. Diana 4. Part. Tract. 4. resol. 24. & alij.*

LEO X. concessit anno 1514. decem millia annorum indulgent. omnibus recitantibus decies Salutationem Angelicam in memoriam & honorem decem Evangelicarum Virtutum SS. Virg. MARIAE: confirmavit Paulus V. an. 1606.

Idem concessit cunctis recitantibus quinque Orationem Dominicam cum Salutatione Angelica in memoriam, ac honorem quinque Vulnerum Christi D. N. & quinque præcipuorum Dolorum SS. Virginis MARIAE decies mille dies indulgent. illis vero, qui quindies Orationem Dominicam, Salutationemq; Angelicam in honorem omnium plagarum Redemptoris N. JESU Christi, pro existentibus in peccato mortali recitaverint, pro qualibet vice veniam tertiae partis peccatorum suorum indulxit. Casarubius loc. cit. & alij.

P A U L U S V. concessit centum dierum indulgent. cuicunque semel dicenti sequent. Antiph. vers. & Orationem.

Ant. *Hac est Virga, in qua nec nodus originalis, nec cortex actualis culpa fuit.*

¶. *In Conceptione tua Virgo immaculata fuisti.*
¶. *Ora pro nobis Patrem, cuius Filium peperisti. Orat. DEVS, qui per immaculatam Virginis Conceptionem, agnum Filio tuo habitaculum pre-
parasti, quesumus, ut sicut ex morte ejusdem Filii tui prævisa, eam ab omni labore
præservasti, ita nos quoque mundos ejus intercessione ad te pervenire concedas.
Per eundem Dominum nostrum IESVM Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus Sancti DEVS, per omnia secula seculorum,
Amen.*

Sequentem orationem persolvens toties obtinet indulg. plen. ex concessione INNOCENTII VIII. ad instantiam Eusebii.

lilibethæ Hispaniarum Reginæ, teste P. Antonio Maria de Rheita
in Fasciculo sacrarum deliciarum.

Ave Virgo glorioſa, ſtella ſole clarior : Mater DEI gratioſa, favo mel-
tu dulcior : Rubicunda plusquam roſa, Lilio candidior : Omnis Virtus Te deco-
rat, omnis Sanctus Te honorat, in cœlo ſublimior, Amen.

O S C U L A N T E S habitum ſacrum, ſeu Scapulare Ordinis no-
ſtri lucrantur quinque annos, & totidem quadragenias de injunctis-
ſibi pœnitentijs, ex indulto JOANNIS XXIII. Magnæ quoque in-
dulgentiæ confeſſæ ſunt decadentibus in hoc ſacro habitu, & eligen-
tibus in eo ſepeliri, quas refert P. Lezana Tom. 3. qq. Reg. Verb. Ha-
bitus Regularis. & audientibus Conclaves Carmelit. aut aliorum Regu-
larium Mendicantium, quas vide apud eundem Lezanam Tom. cit.
Verb. Concionator. ac Dianam 4. Part. Tract. 4. refol. 22.

Audientes Miffas Regularium quoconque tempore, pro quali-
bet vice lucrantur centum dierum indulg. ita cum Rodriq. Pelliza-
rius Tom. 2. Tract. 8. cap. 2. ſect. 2. num. 136.

G R E G O R I U S XV. per Diploma incipiens, *Splendor Pa-*
terne Gloriae. confeſſit an. 1622. die 19. Septemb. in perpetuum, plenar. pro
omnibus Christi Fidelibus verè pœnitentibus, & confeſſis ac fac. Indulg.
Communione reſectis, qui Eccleſias Carmelitarum Discalceatorum
in die festo S. TERESIAE 15. Octobr. à primis vefperis uſque ad
occaſum Solis hujusmodi felli devotè viſitaverint, & ibi pro Chri-
ſtianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matr.
Eccleſiae exaltatione pias ad DEUM preces effuderint, plenariam
omnium peccatorum ſuorum indulgentiam & remiſſionem. Simi-
les indulgent. ſeu Jubilæum perpetuum confeſſit idem Pontifex an.
1623. omnibus Fidelibus, verè pœnitentibus, confeſſis ac fac. Com-
munione reſectis, devotè viſitantibus prædictas Carm. Discalceat.
Eccleſias, & in eis, ut præfertur, orantibus. in festo S. JOSEPH 19.
Martij. Confeſſas ab eodē Pontifice an. 1621. indulgentias plena-
rias omnibus Christi Fidelibus Eccleſias, Ord. Carmelit. viſitanti-
bus, & in eis, ut præfertur, orantibus, in die festo S. ANGELI
Martyris 5. Maij, & S. ALBERTI Confessoris 7. Auguſti, &
ab U R B A N O VIII. conſirmatas an. 1628. refertur P. Thomas

Saracenus lib. ſupra cit. 4. part. informat. 9.

281.

Indulg. o-
ſculantium
Scapulare
Carmelit.

Indulg.
plenar. pro
Festo S.
Joseph, S.
Teresa, &
S.S. Angeli
& Alberti.

C A P U T X V.

Dissolvuntur nonnullæ circa præfatam indulgentiarum materiam dubitationes.

282.

Curioso
satisht
quæsto.

Tom. 4. in
3. Part.
Tract. de
indulg. diff.
52. sect. 1.
num. 7.

283.

Confrater
deceptus
à Confessa-
rio circa
præstanta
necessar' d
pro lucran-
da indulg.
an illam
obtineat?

Duo adver-
tenda in-

QVÆRITUR primò, utrum si quis ab alio impediatur per meum, qui cadat in constantem virum, aut alia via, nee perficiat, quæ præscripta fuerunt pro lucro indulgentie, verbi causa, ne confiteatur peccata, aut Ecclesiæ viset, &c. indulgentias nihilominus lucretur?

RESP. Secundùm rigorem speculationis, non lucrari, quia indulgentia alligata est tali opere, nec aliter fuit concessa. Sic videtur sentire Suarez, dum ait, eum qui per vim, aut multitudinem arceretur ab ingressu templi, non satisfacere pro indulgentia. Noller tamen pluries in superioribus laudatus Irenæus à S. Jacobo, in sentiendo de DEO in bonitate, qui præparationem cordis, voluntatemque respicit, cum ad ampliora vires non suppetunt, exiliat lucrari, maximè si impedimentum aliis apponat animo frustrandi tali indulgentia.

Hinc pariter infert, si quis alteri mortis in articulo sacrum Scapulare eriperet, ne Sabbatinam lucraretur, aut æternum evaderet incendium, eum propterea DEIPARÆ Virginis protectione atque suffragijs non forè privandum.

QVÆRITUR secundo, quid si Confessarius, aut alias, qui conscientia consilia edere soleat, pœnitentem in consultatione decipiat, sive ex ignorantia, sive ex malitia: verbi causa, respondendo necessarium non esse confessionem, cum absolute sit necessaria? RESPONDET ad hoc præfatus P. Irenæus, tutum esse pœnitentem, & lucrari indulgentiam. Ratio est, quod intuitu illius, qui petiit consilium, voluntas Principis censeatur esse talis, qualis dicitur ab interprete ejusmodi, sive authenticè, & cum autoritate Principis, sive ut Doctor, legisque, de qua agitur, peritus respondeat. Nam utroque in casu unicam cum Principe facit personam, legisque illius interpretatio censetur eadem esse cum lege.

Duo o tamen animadvertenda hic sunt. Primum, quod pœnitentia via non possit errorem detegere, quantum est necesse ad ignorantiam

rantium moraliter inculpabilem. Secundum, hominem non affectaverit in Consiliarium, cuius doctrinam, aut conscientiam sciret suspiciam. Tunc enim utroque ignorantia affectata, vel crassa reum, magis ficeret, quam excusaret. Nec refert, quod peccet Consiliarius hujusmodi, nam illius peccatum pœnitenti non nocet: cum sola Consiliarij ratione exterius manifestata regatur, non autem ejusdem voluntate interius depravata. Quæ doctrina videtur vera, non modo de indulgentijs, sed de quolibet alio morali negotio, etiā in materia justitiae, ut quis excusetur à restitutione &c. EXCIPIO materiam Sacramentorum, quæque ad ea spectant, quorum examen remitto ad Theologos Tertia parte summe S. Thomæ. Ex dictis sequitur Confratrem Sabbatino beneficio minimè spoliandum, etsi de confratre boni & litterati Confessarij Horas omiserit. Ita Irenæus.

hoc causa
monentur.

Quæres tertio, utrum unus Confrater possit consequi pro alio Confratre indulgentias? RESPOND. negativè. Ratio hujus est, quia alteri indulgentias, tibi, ob visitationem v. g. Ecclesiæ S. Pauli, vel ob quid simile à Papa concessas, lucrari, esset illi applicare merita Christi, quod solius est Pontificis, secundum D. Thom. in 4. Sent. disp. 20. quest. 31. art. 1. & Richard. in 3. disp. 10. Nec refert, si dicas: indulgentiae sunt concessæ æqualiter pro omnibus Confratribus, ergo consequi indulgentiam pro alio, non erit applicare ipsi merita Christi: quia jam sunt applicata à summo Pontifice, sed exequi pro ipso opus injunctum pro obtainenda indulgentia. Ad hoc enim respondetur, quod opera pro consequenda indulgentia ita injunguntur, ut sint personaliter implenda, ut notant Rodriguez in Bull. Cruciat. §. 8 num. 14. Giras. lib. 2. Append. cap. 5. num. 62. Homobon. Par. 2. Exam. Eccles Tract. 8. q. 21. Armilla Verb. indulgentia num. 19. Mercer. de Sacram. quest. 27. suppl. art. 4 dub. 1. quest. 21. Lambert. 3. Part. Tom. 3. disp. 5. de indulg. art. 3. quest. 3. Duvall. 2. 2. Tract. de indulg. part. 1. dub. 3. Conclus. 3. Villalob. 1. Part. sum. Tract. 26. difficult. 15. num. 1. & alij communiter. Ideo neque hoc pacto potest quis pro alio applicare indulgentias, exercendo scilicet pro ipso opera injuncta. EXCIPIENDA sunt tamen illa opera, quæ ita possunt ministerialiter per alium exerceri, ut, hoc non obstante, ad hue sint opera ipsius committentis, ut esset erogatio elemosynæ, ut advertunt etiam Mercerus & Villalob. citati, Navar. in-

284.

Non potest
unus Con-
frater pro
alio in-
dulg. cou-
sequi.

Miscell.

*Miscell. de Rosar. Bossius. sect. 4. de jubil. casu 8. num. 15. Bonacina
diss. 6. de Sacram. quest. 1. punct. 5. num. 24.*

285.

Peccans
sub spe in-
dulg. eas
consequi-
tar.

*Quæritur quarto, An peccans sub spe indulgentiarum Con-
fraterniratis possit eas consequi?*

RESPOND. poterit quidem secundum sententiam Navarii, in *Miscell. de Oration.* num. 6. q. 3. ubi tamen id limitat, quando in Bulla concessionis indulgentiarum diceretur, ne spe illarum peccantes, &c. & in *confil.* 10. *incip.* queritur. num. 3. de *privilegio lib.* 5. le-
quitur Graff. *suarum Decis. lib.* 1. *part.* 1. *cap.* 13. num. 59. & in
communis fere omnium sententia, dum loquuntur de eo, qui inci-
dit in reservata, spe obtainenda absolutionis virtute jubilai, aut alterius
facultatis seu indulti. Ita *Sylvester verb.* indulgentia num. 28.
Corduba lib. 5. *de indulg. quest.* 37. *propos.* 3. *Rodriquez in Bullam*
Cruciat. 5. n. 97. *Zerola lib.* 2. *de Jubilao cap.* 3. *quest.* 3. *Conrad.*
part. 1. *Resp.* *quest.* 208. *Lavor. part.* 1. *de jubil. cap.* 21. num. 63.
Acosta in Bull. Cruc. *quest.* 33. *Leonius part.* 2. *de jubil. cap.* 14. *Le-*
desina part. 1. *sum. cap.* 13. *de penit. dub.* 10. *post.* 1. *conclus.* *Villalob.*
part. 1. *sum. Tract.* 27. *claus.* 9. 5. 2. num. 19. & alij. Spes enim in
peccante obtainenda venia, aut remissionis, includit virtualiter pro-
positum emendationis, sed ideo non inducit novum peccatum, sed
præsens minuit, ut notat D. Thom. 22. *quest.* 21. *art.* 1. *ad 3.*

286.

*Quæritur quinto, An indulgentia concessa visitanti Eccle-
siam &c. pluries eadem die obtineri queat? Licet hujus quest. solu-
tio ex his, quæ supra non semel innuimus, & teigimus, constare pos-
sit, juvat tamen hic aliorum circa hoc sententiam audire. Gemin.
& alij in *Cap. fin. de penit.* & *remiss.* *Navarrus in Tract. de Jubil.* & *indulg.*
Notab. 31. num. 36. qui plures, & ipsum *S. Thomam in 4. diss.* 20. q. 1.
art. 3. *ad 4.* pro hac opinione adducit, respondent semel tantum
posse talem indulgentiam quempiam consequi. Alij tamen absolute
tenent, toties acquiri indulgentiam, etiam si concessa protali
die, quoties exercetur opus injunctum. Ita *Cardin.* in *Clement.* 1.
verb. *Quibus.* *quest.* 3. *de privileg.* & in *Clement.* 2. *verb.* *Ad hoc.* q. 2. *de*
penit. & *remiss.* *Rosella verbo indulgentia*, num. 12. *Angel.* num. 4.
Nugnus in 3. part. Tom. 2. Tract. *de Bull. Bonacina de Sacram.* *diss.* 6.
q. 1. punct. 1. num. 32. *Villalobos in Summ.* *Tom. 1. Aegidius Trulle-*
nch in Bull. Cruc. *lib.* 1. *dub.* 4. *Diana Tract.* 12. *de indulg.* *resol.* 43. *¶*
*part.**

*Part. 1. resol. 104. Tract. 11. Rodriguez in Bull Cruc. §. 8. num 15.
Vega 1. part. Summ. cap. 7. casu 30. Gobat de indulgent part. 2. cap. 5.
n. 349. fundaturque hæc opinio in probabilissima ratione. Quia
quando verba, quibus conceditur indulgentia, non continent aliquam
restrictionem ad unicam vicem, sunt apta significare tanquam inde-
finita non minus unam quam plures vices: ergo cum tanquam conti-
nentes gratiam amplè sint accipienda, debent accipi de pluribus vi-
cibus. Quænam verò ex his duabus sententijs videatur verior & se-
cundum, & in quo sensu, constat ex dictis supra num. 271.*

Nonnemo conatur duas has inter se dissidentes opiniones conciliare, mediante subiecta indulgentiarum distinctione: dicendo prioris sententia Patronos loqui de plenarijs seu totalibus indulgentijs, posterioris verò de non plenarijs seu partialibus, & has pluries eadem die adipisci posse, non verò illas: cum enim non plenariæ non ex integrō una vice totum reatum pœnæ temporalis, divinæ ju- stitiæ debitæ, exhaustant seu tollant, sed tantum partialiter, seu par tem illius, poterit quis pluries in die visitando Ecclesiam illas lucrati: secus verò se res habet in plenarijs; hæc quippe cum semel ob tenta totum simul reatum tollant, adeoq; nullam amplius materiam post se pœnæ temporalis debitæ in tali subiecto relinquant, haud vi detur ejusmodi hominem alterius indulgentiæ plenariæ esse capacem: quia sublato jam omni pœnæ reatu, præfenti veluti materia, indulgentiæ plenar. quasi forma verè amplius in tali subiecto locū habere non posse videntur; cum cessante materia cessa & forma, &c. nisi quis, ut supra Cap. XI. diximus novum aliquod peccatum illo die commit tam &c. aut nisi indulgentiæ illæ plenariæ, ex indulto Pontificis, de defunctis applicari possint, tunc quippe pluries visitando Ecclesiam eas indulgentias etiam plenarias lucrari quis poterit, semel videlicet pro se, & semel aut iterum pro defunctis.

Quæritur sexto, An supra relatæ indulgentiæ Confratribus concessæ, possint ab iisdem propria autoritate defunctis Confratribus, aut alijs applicari: dixi propria autoritate, quia autoritate Pontificia certum est id fieri posse. Certum est etiam, quod post quam indulgentiæ suum habuerunt effectum, non possint amplius alijs communicari, cum enim indulgentiæ effectus sit pœnas relaxare seu remittere, per veram & juridicam Pontificis, vel Delegati absoluo-

Ddd

tionem

287.

Indulgent.
Confratri-
bus con-
cessæ ne-
queunt
propria au-
thoritate
defunctis

aut alijs applicari : & quomo-
do id fieri possit, exponitur. Vnde solum dubium est, utrum antequam dicta indulgentia
tionem, & pœnæ remissio, postquam per indulgentiam facta est uni, al-
teri eadem fieri nequeat, cum sit personalis, inabdicabilis, & ab ipsa
persona inseparabilis, sequitur, quod postquam indulgentia suum
habuit effectum, non possit, nec defunctis, nec vivis amplius appli-
cari. Vnde solum dubium est, utrum antequam dicta indulgentia
suum habuit effectum, possit defunctis applicari, non quidem certo
& infallibiliter, sed ex pio offerentis voto, & divina acceptatione; ut
si quis purgantium animarum devotus diceret: Domine IESV peto, ut
hanc N. vel has N. N. indulgentias, quas pro me consequi possem, applicare
digneris tali, vel tali defuncto; &c.

Communis sententia id fieri posse negat, ut videre est apud Dia-
nam Part. 10. Tract. 16. resol. 12. Et ratio est; quia postquam in-
dulgentia suum habuit effectum inabdicabilis est, ut modo diceba-
mus, ac proinde non potest alijs applicari: antequam autem suscipiens
illam faciat suam, illam applicari non potest; cum nullus, ex-
cepto Pontifice, & ab ipso Delegatis, habeat Thesauri Ecclesiæ Clav-
es, sequitur, quod nullus, privata possit autoritate, Christi, San-
ctorumq; satisfactiones è Thesauro Ecclesiæ extrahere, alijsq; appli-
care, cum hæc satisfactionum extractio sit Clavum potestas, & cer-
tum sit, quod solus Pontifex, vel cui ipse Claves commiserit, auth-
oritatem habeat dispensandi Thesaurum satisfactionum Christi, ac San-
ctorum. Sed hec ratio solum probat, non posse Fideles, propria
authoritate, per potestatem jurisdictionis, aut Clavum, Ecclesiæ
Thesaurum dispensare vivis aut defunctis, sed non probat, quod non
possint Fideles DEUM exorare, ut velit illam satisfactionum par-
tem, quæ sibi contingeret, ex talis v. g. Ecclesiæ, in qua indulgen-
tia est, visitatione, aut ex talis, vel talis pij operis executione defun-
ctis applicare. Unde puto sententiam P. Gobat in *Thesaur. indulg. pat.*
2. cap. 21. q. 61. num. 466. aliorumq; modernorum probabilem esse,
cum pia valde sit, foveatq; pietatem in defunctos, ijsq; admodum
sit utilis, nulliq; noxia, nec ipsi offerenti: qui hoc faciendo, adum
eximum charitatis exercet, & si forte DEUS illam indulgentiam ad
offerentis votum applicare, aut acceptare renueret, in ipsius simum
revertetur, Ita P. Gabriel à S. Vincentio Part. 3. de Sacram. pendent.
disp. 13. quest. 5. juxta Romanam editionem. Consuli etiam poterit
P. Dominicus à SS. Trinitate in supra citato Tract. Polemico de
anno Jubilæi controversial. II. cap. 2. 3. 4. & 5.

Quæ,

QUÆRES septimò, An, & quomodo inter se differant & discrepent indulgentiæ, de quibus in hac Parte, & Communicatio meritorum seu bonorum operum, de quibus in III. hujus Operis Parte differimus?

Attigerunt hanc materiam ac difficultatem S. Thomas in 4. sent. disting. 20. art. 3. & 4. similiter Soto in 4. dist. 21. q. 1. art. 4. Návarrus Tract. Miscell. de Psalt. Virg. Miscell. 11. num. 4. quæst. 6. Corduba lib. 5. de indulg. quæst. 42. punc. 4. & alij nonnulli, è quorum doctrina coniçere licet, quod, & quantum, ac quomodo prædicta inter se discrepant. Quia inq; inter indulgentias & jam dictam bonorum operum communicationem reperio discrimina: quorum primum est, quod indulgentiæ, ut tales, valent duntaxat ad satisfaciendum DEO, pro pœnis debitis ratione peccatorum præteriorum, & quoad culpam jam dimissorum: at communicationes bonorum operum non solum ad hoc servire queunt, verum etiam ad obtainenda complura bona, tum temporalia, tum spiritualia, & permulta avertenda mala &c. per modum meriti de congruo, vel impetrationis; uti suprà Parte III. Cap. II. V. & VI. dictum est.

Alterum discriminem est, quod indulgentiæ solum serviunt pro satisfactione delictorum commissorum ante tempus, quo quis illas lucratur, seu fructum earum consequitur: at præfata bonorum operum participatio servit ad remedium malorum præteriorum, præsentium, & futurorum, & ad impetrationem, ac conservationem mulierum beneficiorum ac bonorum, atq; etiam ad satisfactionem pœnarum in hac, aut altera vita exolvendarum, si ad hoc, (ut in dicta III. Part. non semel expositum est) specialiter applicentur.

Tertium discriminem consistit in eo, quod per indulgentias applicentur satisfactiones Christi Domini, DEIPARÆ Virginis, cæterorumq; Sanctorū, repositæ in communis Ecclesiæ Thesauro: verum per præfatam communicationem, quoad vim satisfactoriam nequeunt applicari bona opera personarum particularium, aut alicuius Religionis jam facta, sed solummodo præsentia, aut futura, cum non detur Thesaurus privatus, cuius illi clavem habeant, distinctam à communis clave Pontificibus commissa, ut latius exposuimus Cap. V. dictæ Partis.

Quartum discriminem est, quod in indulgentijs, sicut & in Sacramentis

Ostenditur
quomodo
inter se dif-
ferant in-
dulgentiæ,
& bonorū
communi-
catio ope-
rum.

mentis applicantur merita passionis Christi, & hoc non nisi per clavem Ecclesiae, ac de communi Thesauro ejusdem: verum prefata meritorum communicatio non fit per clavem Ecclesiae, neque de communi Thesauro ipsis, sed de bonis Religionis aut Congregationis illius, quorum fit dispensatio; nec fit autoritate aliqua potestatu super Ecclesiae Thesauro, aut particularis personae, sive Communis, cum talis non detur, uti *loco citato* diximus, sed solum fit potestate communi naturali, quam quilibet habet in suis, aut sibi commissorum bonis, ad distribuendum, vel donandum ea alijs. Hinc sequitur, quod per indulgentias homo liberatur, in foro DEI & Ecclesie, a paenitentia debitis, atque etiam in iunctis per Confessarium paenitentiis, quia constat de infinitate praedicti Ecclesiae Thesauri, ac de ejus omnimoda sufficientia: & quia fiunt auctoritate ejus, qui a lege & obligatione Ecclesiae, per talem satisfactionem, via indulgentiae factam, liberare potest. At per prefatas bonorum operum communicationes, etiam si fiant per Papam, cum non fiant, nisi de bonis personarum particularium, aut Congregationum, quae nec sunt infinita, nec constat esse sufficientia ad talem satisfactionem, non liberatur homo, saltem in foro Ecclesiae, a paenitentiis iunctis per Sacerdotem; neque vim habent indulgentiarum, sed communicationes & suffragia dicuntur, prout tradit Angelicus Doctor in 4. *diss. 20. art. 3. & 4* & in *suppl. 3. part. quest. 26. art. 1.*

Quintum demum discrimen in eo versatur, quod in indulgentiarum largitione verè & propriè reperitur clavis jurisdictionis, & auctorativè fit per illas paenarum peccatis dimissis debitum relaxatio: verum quando Praelati, aut Personae particulares applicant sua, vel Communis sue bona opera ac suffragia, quæcumque etiam illa sint, non utuntur clave jurisdictionis ullo modo auctorativè, nec propria auctoritate remittunt, aut relaxant tunc peccatorum paenas, sed solummodo ea applicant alijs ex charitate, sine ulla auctoritate jurisdictionis.

PARS